

Mục Lục

1.	Chân Thành Nhìn Nhận Bản Thân	4
2.	Nhìn Biết Đức Chúa Trời	11
3.	Kiều Ngạo và Khiêm Nhường	18
4.	Vai Trò Của Kinh Thánh	25
5.	Cách Học Kinh Thánh	32
6.	Các Chiến Sĩ Cầu Nguyện	39
7.	Lời Cầu Nguyện Thiết Thực	46
8.	Có Đức Tin	53
9.	Tội Lỗi, Phúc Âm, và Luật Pháp	60
10.	Ăn Năn và Tha Thứ	67
11.	Những Trở Ngại	74
12.	Hãy Chia Sẻ Về Ngài	81
13.	Vào Cõi Vĩnh Hằng	88

Tác giả | Biên soạn

Nina Atcheson

Biên dịch | Biên tập | Trình bày

*Nguyễn Đăng Hưng – AI - <https://sabbath-school.adventech.io/vi>
ndhplus@gmail.com | (+1) 858-695-4819*

Website: <https://codocphuclam.org/baihocsabat>

ĐƯỢC BẢO TRỢ BỞI MỤC VỤ MUỐI CỦA ĐẤT

Lớn Lên Trong Mỗi Quan Hệ Với Đức Chúa Trời



Dù bạn đã lớn lên trong Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm hay mới bước vào đức tin; dù bạn đã từng học nhiều hay ít các bài Hướng Dẫn Học Kinh Thánh (Trường Sa-bát); và cuối cùng, bất kể hiện tại đời sống tâm linh của bạn đang ở đâu, thì chủ đề làm thế nào để lớn lên trong mỗi quan hệ với Đức Chúa Trời là điều có ý nghĩa vô cùng quan trọng.

Chủ đề này ảnh hưởng đến tất cả những chủ đề khác. Có thể hình ảnh của bạn về Đức Chúa Trời đã bị sai lệch hoặc mờ nhạt; nếu vậy, hãy cầu nguyện để được nhìn thấy rõ ràng hơn khi bạn học hỏi. Có thể bạn đang tự hỏi làm sao để làm mới lại đời sống tâm linh cá nhân (cầu nguyện và học Kinh Thánh), hoặc bạn đang suy gẫm về những lĩnh vực khác ảnh hưởng đến mối quan hệ của bạn với Chúa, như vai trò của khiêm nhường và khiêm nhường, đức tin và tri thức, tội lỗi và luật pháp của Đức Chúa Trời, sự ăn năn và sự tha thứ, cách vượt qua những thành trì tội lỗi và những lần thất bại, cũng như cách khích lệ người khác trong hành trình theo Chúa.

Mối quan hệ với Đức Chúa Trời là mối quan hệ quan trọng nhất của bạn. Đừng trì hoãn việc xây dựng, củng cố và làm cho mối quan hệ ấy trở nên mạnh mẽ nhất có thể. Chính bây giờ—không phải vào lúc nào đó trong tương lai—là thời điểm để vun trồng mối quan hệ này, vì nó sẽ ảnh hưởng đến mọi điều khác trong cuộc sống: hôn nhân (nếu có), việc nuôi dạy con cái (nếu có), tình bạn, quyết định tài chính, thời gian giải trí, ước mơ... và dĩ nhiên, cả tương lai đời đời của bạn.

Vì chủ đề này, tấm lòng khao khát có mối quan hệ với loài người của Đức Chúa Trời, trải khắp toàn bộ Kinh Thánh, nên có rất nhiều góc nhìn, câu chuyện và phân đoạn Kinh Thánh có thể được chọn để trình bày. Tuy nhiên, vì khuôn khổ giới hạn

của loạt bài Hướng dẫn học Kinh Thánh này, chúng ta chỉ có thể chọn một vài khía cạnh tiêu biểu.

Dù mối quan hệ của bạn với Chúa hiện tại ra sao, những bài học này được viết dành cho chính bạn. Mục tiêu cuối cùng là để mười ba bài học ngắn gọn và tập trung này có thể đánh thức tình yêu và cam kết của bạn dành cho Chúa Giê-su Christ khi bạn tìm kiếm Ngài một cách mới mẻ trong quý này.

Bởi vì chủ đề này nói về mối quan hệ, nên loạt bài học Kinh Thánh này được viết với văn phong mang tính cá nhân hơn các bài trước. Vì chúng nói về một Đức Chúa Trời cá nhân, Đấng muốn biết bạn cách cá nhân.

Ellen G. White viết rằng: “Một đời sống nhất quán trong Đấng Christ là một phép lạ lớn lao.”—*The Desire of Ages*, tr. 407. Kinh Thánh dùng hình ảnh một cuộc chạy đua để mô tả hành trình theo Chúa trong cuộc sống. Phần thưởng của chúng ta là mãi triển thiên không hay hư nát (1 Cô-rinh-tô 9:24-25) và sự sống đời đời với Đức Chúa Trời. Cuộc đua tâm linh của chúng ta là chạy đường dài, không phải chạy nước rút. Sẽ có lúc chúng ta dừng lại, thậm chí vấp ngã. Điều đó có thể xảy ra, và khi xảy ra, chúng ta chỉ cần đứng dậy và tiếp tục bước đi. Chúng ta phải tiếp tục đường đua, bắt chấp các thử thách và gian khổ không thể tránh khỏi (Hê-bơ-rơ 12:4-11). Và chúng ta không chạy một mình; có những người đồng chạy yêu mến Chúa Giê-su và Lời Ngài chạy cùng chúng ta. Điều quan trọng nhất, Chúa Giê-su hứa ban cho chúng ta Đấng Yên ủi: “Ta lại sẽ nài-xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên-ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, 17tức là Thần lễ thật, mà thế-gian không thể nhận-lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi” (Giăng 14:16-17).

Chúng ta không chạy cuộc đua của cuộc đời một mình, Đấng Yên ủi không chỉ ở cùng chúng ta, mà ngụ trong chúng ta, để thêm sức và nâng đỡ chúng ta khi chúng ta tiếp tục chạy và chăm nhìn lên “Đức Chúa Giê-su, là cội rễ và cuối cùng của đức tin” (Hê-bơ-rơ 12:2).

Khi tôi viết những dòng này, tôi cầu nguyện xin Đức Thánh Linh cảm động chúng ta, cả cá nhân lẫn toàn thể Hội Thánh toàn cầu, để chúng ta được kéo gần hơn đến với Đức Chúa Trời như chưa từng có trước đây. Chắc chắn không có điều gì quan trọng hơn việc có một mối quan hệ mạnh mẽ với Chúa.

Vì vậy, hãy cùng nhau học, để biết Ngài, để yêu Ngài và để ở trong Ngài.

Nina Atcheson là quản lý giáo trình và biên tập viên chính của bộ Giáo trình Trường Sa-bát “Alive in Jesus” tại Tổng Hội Toàn Cầu. Mục tiêu sống của cô là truyền cảm hứng và trang bị cho người khác để họ biết Chúa cách sâu nhiệm và cá nhân qua Lời Ngài. Cô kết hôn với Matt và có ba người con ở tuổi thiếu niên.

Chân Thành Nhìn Nhận Bản Thân



Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Khải-huyền 3:14–22; Khải-huyền 4:9–11; Sáng-thế Ký 2:7; Sáng-thế Ký 3:8–10; Giê-rê-mi 31:3, 4; Giăng 15:1–11; Rô-ma 8:9–11.*

Câu Gốc: “*Như Cha đã yêu-thương ta thế nào, ta cũng yêu-thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu-thương của ta*” (Giăng 15:9).

Bạn sẽ mô tả mối tương giao của mình với Đức Chúa Trời như thế nào? Nó có sống động và vững mạnh không? Bạn có dành thời gian để vun đắp cho mối quan hệ này không, bằng cách học hỏi Lời được soi dẫn của Ngài, và trò chuyện với Ngài như một người Bạn? Nếu có, thì bạn dành bao nhiêu thời gian cho Ngài?

Ngoài ra, bạn có được thôi thúc để chia sẻ với người khác về mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời không? Vì với bạn, đó là mối quan hệ tuyệt vời nhất trong cuộc sống mình. Hay ngược lại, mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời nguội lạnh dần theo thời gian? Nó vẫn còn đó, đúng vậy, và thỉnh thoảng bạn vẫn nhớ đến, nhưng thành thật mà nói, mối quan hệ đó không còn vững mạnh nữa. Hoặc có lẽ, bạn đang ở đâu đó giữa trạng thái mà Kinh Thánh gọi là “hâm hâm” (*Khải-huyền 3:16*).

Có bao giờ bạn tự hỏi liệu các thiên sứ có ngạc nhiên tại sao chúng ta không sống trong sự tôn kính Đấng Cứu Rỗi cũng là Đấng Cứu Chuộc chúng ta, với tấm lòng khao khát và tâm trí sốt sắng để được gần Chúa hơn mỗi ngày? Vì, thật vậy, một mối quan hệ với Đức Chúa Trời sẽ thay đổi mọi thứ, cả trong đời này và sự sống đời đời sau này.

Tuần này, chúng ta cùng nhau nghiên cứu về tình trạng hiện tại của mối quan hệ giữa chúng ta với Đức Chúa Trời và lời khuyên mà Kinh Thánh dành cho chúng ta. Thật vậy, chúng ta không thể rời khỏi vị trí hiện tại để đến một nơi tốt đẹp hơn nếu chúng ta không thành thật nhìn nhận bản thân mình và lắng nghe sự dạy dỗ mà Chúa Giê-su phán dạy.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 4 tháng 4.

Thực Trạng Của Chúng Ta

Có bao giờ bạn tự hỏi Chúa Giê-su sẽ nói gì khi Ngài mô tả mối quan hệ của bạn với Ngài ở hiện tại? Có lẽ, Ngài sẽ nói nó mạnh mẽ, hoặc trong quá khứ nó mạnh mẽ hơn. Có bao giờ bạn hỏi Chúa Giê-su sẽ nói gì khi Ngài mô tả về dân sự của Ngài trong những ngày sau rốt? Trong Khải-huyền 3:14–22, Chúa Giê-su đã thật sự mô tả về điều đó.

Ngài bắt đầu bằng câu khẳng định rằng Ngài là “Đấng A-men, Đấng làm chứng thành-tín chân-thật, Đấng làm đầu cội-rễ cuộc sáng-thể của Đức Chúa Trời” (*Khải-huyền 3:14*). Một người làm chứng thành tín và chân thật không bao giờ nói dối, nhưng nói một cách thẳng thắn và trung thực.

Đọc Khải-huyền 3:14–17, đây là những điều mà Chúa Giê-su mô tả tình trạng tâm linh của dân sự Ngài ngày nay. Những câu Kinh Thánh này mô tả về tình trạng cá nhân bạn như thế nào? Có đúng với bạn không?

Chúa Giê-su phán với chúng ta, những Cơ Đốc nhân sống trong thời kỳ sau rốt, rằng Ngài biết chúng ta. Chúng ta không nóng cũng không lạnh, vì, từ cách nhìn của chúng ta, chúng ta cho rằng mình không cần gì cả. Ngày tháng cứ trôi qua, chúng ta dành thời gian rất ít cho Chúa và nghĩ rằng như vậy là đủ rồi. Nhưng không như vậy. Thực tế là chúng ta rất cần đến Ngài, nhiều hơn cả những gì chúng ta nghĩ. Hoặc chúng ta yêu và sống hết lòng cho Chúa Giê-su, hoặc không sống cho Ngài chút nào cả. Đối với Đức Chúa Trời điều đó còn tốt hơn là sự hâm hẩm. Chúa Giê-su nói rằng Ngài sẽ nhả chúng ta ra khỏi miệng Ngài vì chúng ta thật xấu xa và đáng ghét như con người của chúng ta. Nhưng Ngài vẫn chưa làm điều này, vì Ngài đòi hỏi chúng ta đưa ra những quyết định dứt khoát ngay bây giờ.

Lời khuyên của Ngài dành cho chúng ta trong Khải-huyền 3:18, 19 là gì?

Vào thời xa xưa, “mua” nghĩa là trao đổi hoặc đổi hàng hóa. Ở đây, Chúa Giê-su rộng lượng đề nghị một sự trao đổi. Ngài muốn đổi sự thờ ơ của chúng ta để chúng ta lấy vàng của Ngài, lấy áo trắng của Ngài, và thuốc xức mắt của Ngài. Ngài muốn khiến chúng ta giàu trong mắt của Ngài; Ngài muốn khoác lên chúng ta chiếc áo công bình hoàn hảo của Ngài; và Ngài muốn mở mắt chúng ta để thấy được sự thật rằng có một mối quan hệ gắn bó với Ngài thì mọi thứ sẽ hoàn toàn thay đổi. Ngài ban cho chúng ta tất cả những gì chúng ta cần, nhất là những điều chúng ta cần nhưng không thể tự cung cấp cho mình. Chỉ một mình Ngài có thể, và sẽ ban cho chúng ta, nhưng chỉ khi chúng ta sẵn lòng.

Nếu bạn cảm thấy đau lòng khi nhìn vào chính mình và tình trạng tâm linh của mình, thì ngay hôm nay, những câu Kinh Thánh này đem lại cho bạn niềm hy vọng nào?

Quở Trách, Ăn Năn, Và Phần Thưởng

Chúa Giê-su phán với chúng ta trong Khải-huyền 3:19: “Phàm những kẻ ta yêu thì ta quở trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi”.

Không ai trong chúng ta, dù chỉ trong một giây, có thể công bằng mà nói rằng Chúa Giê-su không quan tâm đến chúng ta hay tương lai của chúng ta. Thật dễ dàng biết bao nếu Chúa Giê-su từ bỏ con người và không đi trên con đường đau thương mà Ngài chọn trên thế gian này. Chính vì Ngài quá yêu chúng ta đến nỗi Ngài quở trách chúng ta trong tình trạng hiện tại của mình. Ngài muốn có một mối quan hệ mạnh mẽ hơn và sâu sắc hơn với chúng ta. Ngài không bằng lòng với thái độ lúc nóng lúc lạnh của chúng ta, với cách tiếp cận kiểu: “Con sẽ đến với Ngài khi con cần Ngài”.

Thay vào đó, Chúa Giê-su khiển trách chúng ta vì lợi ích của chúng ta. Ngài kêu gọi chúng ta hãy ăn năn. Nhưng chúng ta không thể ăn năn nếu không nhận ra rằng, có điều gì đó sai trái trong chúng ta.

Tuy nhiên Ngài đã nói chính xác điều sai trái trong chúng ta: chúng ta nghĩ mình giàu có, nhưng thật sự chúng ta “khổ sở, khổ khó, nghèo ngặt, đui mù, và lỏa lồ” (*Khải-huyền 3:17*).

Đọc Khải-huyền 3:20. Lời hứa nào dành cho chúng ta ở đây? Nhưng chúng ta phải làm gì để nhận được lời hứa đó?

Đây là một bức tranh ngôn từ thật đẹp và tuyệt vời. Một Đức Chúa Trời của cả vũ trụ muốn ngồi xuống cùng bạn, cùng tôi, để dùng bữa tối. Ngài khao khát sự tương tác lẫn nhau và có những cuộc trò chuyện thân mật bên bữa ăn ngon. Đây là sự mô tả mối quan hệ thân mật và có sự gắn bó bền chặt, và Chúa Giê-su đang mời chúng ta bước vào mối quan hệ thân thiết với Ngài.

Chúa Giê-su kiên nhẫn đứng chờ đợi và gõ cửa lòng của bạn. Có lẽ bạn đã thấy những bức tranh này trong các sách của thiếu nhi, Đấng Cứu Rỗi với thân hình cao, gương mặt nhân ái, nhẹ nhàng gõ cửa. Ngài không xông vào và ép bạn nói chuyện với Ngài. Ngài không áp đặt lên thời gian và cuộc sống bận rộn của bạn. Thời gian thì ngắn ngủi, vì vậy, nếu bạn nghe thấy tiếng Ngài, hãy mở cửa. Ngài sẽ ở đó và bước vào cuộc đời bạn.

Ảnh dụ này minh họa về mối quan hệ mà Chúa Giê-su muốn có với mỗi chúng ta. Nhưng đến một ngày, khi bạn gặp Chúa Giê-su mặt đối mặt, khi bạn quỳ xuống và đặt vương miện mình dưới chân Ngài trong sự tôn kính và ngợi khen cùng với hàng ngàn và hàng vạn người khác thờ phượng Đấng Tạo Hóa (*Khải-huyền 4:9-11; Khải-huyền 5:11-14*), khi bạn cố gắng nhớ lại những thử thách nơi trần gian và nhận ra rằng chúng thật mờ nhạt và vô nghĩa, bạn có nghĩ rằng vào thời điểm ấy, bạn đã từng hối tiếc vì đã dành thời gian cho Chúa Giê-su khi còn ở thế gian không?

Hiện tại, Chúa Giê-su đang gõ cửa. Ngài đang kêu gọi. Tuy nhiên, chính bạn phải đưa ra một sự lựa chọn có ý thức để mở lòng mình ra với Ngài. Việc chiêm ngưỡng Thập giá và suy nghĩ về ý nghĩa của Thập giá ấy, đã truyền cảm hứng như thế nào để bạn đưa ra quyết định đó?

Tình Yêu Đòi Đòi

Sau khi mô tả tình trạng thờ ơ của chúng ta, Chúa Giê-su cho chúng ta biết rằng đây là điều cần phải vượt qua. “Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngai ta, như chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngai Ngài” (*Khải-huyền 3:21*). Đối với một số người trong chúng ta, đây có thể là trận chiến lớn nhất mà chúng ta từng đối mặt, đơn giản là nhận ra tình trạng yếu đuối và tự mãn của chính mình; chấp nhận lời quở trách của Chúa Giê-su; ăn năn; và nhận lấy chiếc áo công bình của Chúa Giê-su khoác lên chúng ta, và có một đôi mắt thật sự được nhìn thấy rõ ràng.

Điều tuyệt vời là Chúa Giê-su hiểu rõ tình trạng thờ ơ, hâm hẩm của chúng ta và đồng cảm với chúng ta (dù Ngài chưa bao giờ hâm hẩm). Ngài phán: “Kẻ nào thắng... như chính ta đã thắng” (*Khải-huyền 3:21*). Bởi vì Ngài đã hy sinh để cứu chuộc chúng ta, Chúa Giê-su đã chiến thắng tội lỗi và trừng phạt tội lỗi. Ngài hiểu những trận chiến với tội lỗi mà chúng ta phải đối mặt và Ngài hứa giúp chúng ta.

Nhiều người trong Kinh Thánh đã đáp lại lời mời của Đức Chúa Trời để bước vào mối liên hệ giao ước với Ngài. Đây chính là câu chuyện bao quát, là chủ đề chính xuyên suốt toàn bộ Kinh Thánh. Khi chúng ta nhìn xem những người này, chúng ta có thể thấy rằng Đức Chúa Trời tương tác với mỗi người theo những cách khác nhau vào những thời điểm khác nhau.

Những câu chuyện dưới đây dạy gì cho chúng ta về cách Đức Chúa Trời tương tác với con người trong những hoàn cảnh khác nhau?

Sáng-thế Ký 2:7; 3:8–10 _____

Sáng-thế Ký 5:24 _____

Sáng-thế Ký 6:13 _____

Sáng-thế Ký 12:1–4 _____

Xuất Ê-díp-tô Ký 34:29 _____

Dầu Đức Chúa Trời có bước đi với con cái Ngài một cách hữu hình hay Ngài chỉ phán với họ, thì sự thật vẫn là Ngài luôn luôn khao khát gần gũi với loài người. Dầu mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời ngày nay có như thế nào, Đức Chúa Trời vẫn muốn gần gũi với bạn. Chúng ta có thể đọc ý tưởng này trong Giê-rê-mi 31:3, 4 sau đây: “Đức Giê-hô-va từ thuở xưa hiện ra cùng tôi và phán rằng: Phải, ta đã lấy sự yêu thương đòi đòi mà yêu người; nên đã lấy sự nhân từ mà kéo người đến. Ta sẽ dựng lại người, thì người sẽ được dựng.”

Dầu ngày của bạn mới bắt đầu hay sắp kết thúc, Đức Chúa Trời vẫn đang tìm kiếm và chờ đợi bạn, Ngài muốn kéo bạn đến gần với Ngài hơn. Ngài muốn xây dựng, hoặc xây dựng lại, mối quan hệ giữa bạn với Ngài. Nếu điều đó không xảy ra, thì lỗi là do bạn, không phải do Ngài.

Hiện tại, những điều gì trong cuộc sống bạn, nếu không vượt qua được, có thể và đang cản trở mối quan hệ giữa bạn với Đức Chúa Trời?

CỨ Ở [Trong]

Các môn đồ theo Chúa Giê-su bước xuống chiếc cầu thang hẹp từ phòng cao đi vào con đường bên dưới. Khi họ cùng đi với nhau đến Ghết-sê-ma-nê, vào một trong những đêm quan trọng nhất của lịch sử nhân loại, có thể họ không nhận ra sự sâu sắc trong những lời nói sau cùng của Chúa Giê-su đã phán với họ trên Phòng Cao.

Chúa Giê-su đã phán gì trong Giăng 15:1–22?

Những lời này, chính Chúa Giê-su đã phán, mô tả mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời là như thế nào. Xin để ý lời được lặp lại, không chỉ hai mà tới 10 lần: cứ ở. Cứ ở trong Chúa Giê-su nghĩa là sống trong sự liên kết chặt chẽ với Ngài.

Khi đối diện với Thập giá, Chúa Giê-su không chỉ nhấn mạnh tầm quan trọng lớn lao của việc cứ ở trong Ngài, mà Ngài còn trình bày cách rõ ràng và đơn giản khía cạnh thực tiễn của điều đó trong đời sống của chúng ta.

Đó là: Chúa Giê-su là gốc nho, chúng ta là nhánh nho. Kết quả của việc chúng ta cứ ở trong Ngài (nghĩa là được kết nối với Ngài), thì các nhánh sẽ kết trái. TỰ chúng ta không thể làm cho kết quả. Đôi khi, có vẻ như chúng ta đang ở trong Ngài, nhưng bằng chứng cho thấy chúng ta không kết quả, và cuối cùng các nhánh sẽ khô héo. Nếu chúng ta bị khô héo, Người Trồng Nho sẽ cắt bỏ nhánh đó. Dù chúng ta có kết quả hay không, các nhánh của chúng ta sẽ bị tía sửa.

Đồng thời, tất cả chúng ta phải đối mặt với những thử thách, với những thời khắc đau thương. Nếu chúng ta cứ ở trong Ngài, những thời khắc này sẽ sinh ra nhiều trái hơn về lâu dài. Việc kết quả khẳng định chúng ta là ai (là môn đồ). Chúng ta kết quả để mang vinh hiển về cho Ngài (không phải cho chúng ta). Cứ ở trong Chúa Giê-su nghĩa là giữ các điều răn của Ngài, là điều vốn phản ánh bản tính tốt đẹp và tình yêu vô vị kỷ của Ngài. Cứ ở trong Chúa Giê-su đem lại niềm vui lớn lao. Cứ ở trong Chúa Giê-su là làm những gì Ngài yêu cầu chúng ta làm, đó là sự đáp lại sự yêu cầu của Ngài. “Vì này là sự yêu mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng giữ điều răn Ngài. Điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề” (1 Giăng 5:3).

Nếu chúng ta nghĩ kỹ về điều này, cứ ở trong Chúa Giê-su chính là một trong những phương thuốc chống lại tình trạng hội thánh Lao-đi-xê của chúng ta (*Khải-huyền 3:20, Giăng 15:4*). Đây là bí quyết quan trọng cho một đời sống trọn vẹn và có ý nghĩa trên đất này và trong cõi đời đời, tuy nhiên, bằng cách nào đó, chúng ta lại dễ dàng quên đi lời khuyên của Chúa Giê-su.

Cuối cùng, Chúa Giê-su phán với mỗi chúng ta: “Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy” (*Giăng 15:9*). Tình yêu của Chúa Giê-su là sợi dây mạnh mẽ kéo chúng ta đến với Ngài, và khi chúng ta biết về tình yêu của Ngài, chúng ta sẽ được cảm động cách sâu sắc để đáp lại bằng tình yêu cho Đức Chúa Trời và cho người khác.

Nhựa Sống

Cứ ở trong Đấng Christ đôi khi có thể cảm thấy như là một trong những điều khó làm nhất. Chúng ta có thể biết rằng đó là điều chúng ta cần, nhưng dòng đời vội vã cứ kéo chúng ta trôi theo nó, và mọi thứ trở nên quá khó khăn. Đi theo Đức Chúa Trời có vẻ như là gánh nặng lớn nhất, đặc biệt là đối với những người bị thúc ép bởi một ai đó cứ thôi thúc họ phải theo Chúa Giê-su. Loại tôn giáo như vậy có thể khiến người ta cảm thấy mệt mỏi vì đó chỉ là những hành động bên ngoài chứ không xuất phát từ trong lòng. Đức Chúa Trời không muốn điều gì khác hơn là, mối liên hệ được đặt trên nền tảng yêu thương lẫn nhau, không chỉ là những nguyên tắc, mà còn là mối quan hệ được lựa chọn (trong đó chính Chúa là Đấng chọn chúng ta trước) dựa trên tình yêu và sự tự do chọn lựa.

Đôi khi chúng ta chỉ liên kết một phần với Gốc Nho nhưng không thật sự ở trong Ngài với tất cả con người của chúng ta. Chúng ta có thể đi nhà thờ, cầu nguyện, và làm những gì mình biết là đúng, nhưng bên trong vẫn cảm thấy khô cạn. Sự thật đó là: Tự chúng ta không thể làm cho mình cứ ở trong Chúa Giê-su, cũng như nhánh nho không thể tự nó kết nối với gốc nho. Đức Chúa Trời yêu chúng ta trước; Ngài là Đấng đã chủ động trước. Phản ứng của chúng ta luôn luôn là đáp lại những gì mà Đức Chúa Trời đã làm trước cho chúng ta.

Nếu chúng ta quan sát cách cây nho sống sót qua mùa đông, chúng ta sẽ học được một sự thật thú vị, những chồi trên các nhánh bị mất nước và tách biệt khỏi hệ thống phát triển cho đến mùa xuân. Khi đất ấm lên, các rễ hút nước, nhựa sống chảy qua thân cây nho vào các chồi và bắt đầu phát triển. Nếu không có nhựa sống chảy qua cây nho, sự phát triển không thể xảy ra.

Nhựa sống trong cây nho giống như Đức Thánh Linh trong đời sống chúng ta. Chúng ta có thể giống như những cành cây chết, nhưng khi chúng ta chọn dành thời gian với Chúa, thì Thánh Linh sẽ tuôn đổ trên chúng ta giống như nhựa sống từ rễ và đem lại sự sống cho chúng ta, nhờ đó chúng ta mới bắt đầu phát triển. Cũng như vậy, chúng ta cần phải chọn lựa cách khôn ngoan để cứ ở trong Chúa Giê-su, chúng ta cũng phải cầu xin Đức Thánh Linh (nhựa sống) chảy vào đời sống của mình.

Đọc Lu-ca 11:13 cũng đọc Giê-rê-mi 31:3; 1 Giăng 4:19 và Rô-ma 8:9-11. Sự điệp quan trọng nào dành cho chúng ta ở đây?

Thật vậy, chính Đức Thánh Linh là Đấng đem lại sự phát triển và bảo đảm rằng chúng ta được mạnh mẽ và được kết nối với Gốc Nho. Chúng ta phải cầu xin Thánh Linh mỗi ngày, Ngài là Đấng ở với chúng ta trên đất này để:

- Là Đấng An Ủi chúng ta (*Giăng 14:16-18*).
- Bày tỏ Chúa Giê-su cho chúng ta (*Giăng 15:26*).
- Cho chúng ta thấy tội lỗi của mình (*Giăng 16:7, 8*).
- Dẫn chúng ta vào mọi lẽ thật (*Giăng 16:13*).

Đọc bảng liệt kê trên lần nữa. Mỗi khía cạnh trong công việc của Thánh Linh tác động đến mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời như thế nào?

Suy Gẫm Thêm:

Trước khi chúng ta được sinh ra, Đức Chúa Trời đã yêu thương chúng ta; Ngài có một kế hoạch cho chúng ta để biết Ngài. Ngài tìm kiếm chúng ta, như Người Chăn Chiên hiền lành, và mời chúng ta cứ ở trong Ngài mỗi ngày. Chúng ta chỉ cần chọn đáp lại lời mời của Ngài, và sau đó trao đổi sự khốn khổ và tình trạng nguội lạnh Lao-đi-xê của mình để nhận lấy những sự ban cho tốt đẹp của Ngài (*xem Khải-huyền 3:18, 19*).

Giống như sự phát triển chậm chạp của các nhánh cây nho, mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời có thể phát triển từ từ, hoặc đôi khi lớn nhanh nhờ những cơn mưa cần thiết. Dầu tốc độ trưởng thành của chúng ta nhanh hay chậm, và dầu đời sống của chúng ta kết quả nhiều hay ít, thì điều cần thiết mỗi ngày trong cuộc sống của chúng ta là “nhựa sống” hay Đức Thánh Linh, để bảo đảm rằng chúng ta vẫn còn gắn bó với Đức Chúa Giê-su.

Cứ ở trong Đấng Christ nghĩa là liên tục nhận lãnh Thánh Linh của Ngài, một đời sống hoàn toàn đầu phục để phục vụ Ngài. Dòng thông giao giữa con người và Đức Chúa Trời phải luôn được duy trì thông suốt. Giống như nhánh nho luôn hút nhựa sống từ cây nho sống, chúng ta cũng vậy, phải bám chặt vào Chúa Giê-su và bởi đức tin nhận lấy sức mạnh và sự hoàn hảo từ chính phẩm cách của Ngài.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 676.

“Làm sao một nhánh non khô héo bị tách rời có thể trở thành làm một với gốc nho mẹ? Làm sao nó có thể dự phần vào sự sống và được nuôi dưỡng từ cây nho sống? Cách duy nhất là nó phải được ghép vào cây nho, được đưa vào mối liên hệ gắn gũi nhất có thể. Cành non phải bám chặt từng sợi, từng mạch vào cây nho ban sự sống cho đến khi sự sống của cây nho hòa làm một với cành, và cành bắt đầu kết quả giống như cây nho vậy.”—Ellen G. White, *Manuscript 67*, 1897.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Nhìn lại cuộc đời của bạn. Bạn có nhận ra sự kiện nào trong cuộc đời khiến bạn rơi vào tình trạng tâm linh như hội thánh Lao-đi-xê? Những biến cố nào đã kéo bạn đến gần Đức Chúa Trời hơn?
2. Ellen G. White nói về việc “liên tục nhận lãnh Đức Thánh Linh của Ngài”. Bạn có thường cầu nguyện cho việc nhận lãnh Thánh Linh không? Điều gì có thể thay đổi nếu bạn nhận lãnh Thánh Linh mỗi ngày?
3. Điều gì sẽ thay đổi nếu chúng ta, như là một hội thánh, cầu nguyện tha thiết hơn và thường xuyên hơn để được nhận lãnh Thánh Linh?
4. Hãy hết sức thành thực, thậm chí có thể khiến bạn đau lòng, khi nhìn lại mối quan hệ của chính bạn với Đức Chúa Trời. Bạn cần đưa ra những quyết định có ý thức nào để được gắn gũi với Ngài, điều mà Ngài mong muốn nhưng bạn lại đang ngăn trở?

Tóm Lược:

Trước khi chúng ta có thể bắt đầu phát triển mối quan hệ với Đức Chúa Trời, thì điều đầu tiên chúng ta phải làm là: dừng lại, xem xét mối quan hệ hiện tại của mình với Ngài như thế nào. Nếu đó là tình trạng giống như hội thánh Lao-đi-xê, hoặc nếu các nhánh của chúng ta không sinh sôi tươi tốt, thì Chúa Giê-su là giải pháp hoàn hảo cho tình trạng tâm linh của chúng ta: hãy cứ ở trong Ngài.

Nhìn Biết Đức Chúa Trời



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: Sáng-thế Ký 3:1–5; Lê-vi Ký 20:26; 1 Sa-mu-ên 2:2; 1 Giăng 4:7–19; Sáng-thế Ký 1:1; Sáng-thế Ký 2:7; Ma-thi-ơ 1:23; Ma-thi-ơ 28:20.

Câu Gốc: “Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Giê-su-Christ, là Đấng Cha đã sai đến” (Giăng 17:3).

Hiểu rõ về bản tính của Đức Chúa Trời là nền tảng để xây dựng mối quan hệ vững chắc với Ngài. Đó là lý do tại sao tuần này, chúng ta sẽ cùng nhau xem xét cẩn thận những gì Kinh Thánh nói về bản tính của Đức Chúa Trời, luôn ghi nhớ rằng: “Bóng tối của sự hiểu lầm về Đức Chúa Trời đang bao trùm thế gian. Con người đang đánh mất sự hiểu biết về bản tính của Ngài. Bản tính của Ngài bị hiểu sai và giải thích sai lệch. Vào lúc này, một sứ điệp từ Đức Chúa Trời được công bố, một sứ điệp có ảnh hưởng soi sáng và có quyền năng cứu rỗi. Bản tính của Đức Chúa Trời phải được bày tỏ. Trong bóng tối của thế gian ánh sáng của sự vinh quang Ngài, ánh sáng của lòng nhân từ, của sự thương xót, và của lẽ thật phải được chiếu rọi... Sứ điệp cuối cùng về sự thương xót dành cho thế gian chính là sự bày tỏ bản tính yêu thương của Ngài.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, trang 415.

Dường như không thể nào mô tả Đức Chúa Trời một cách đầy đủ, vì vậy điều tốt nhất chúng ta có thể làm là chỉ ra những gì Kinh Thánh nói về Ngài. Mặc dầu chúng ta sẽ không bao giờ, đặc biệt là hiện tại, biết được tất cả mọi điều về bản tính tuyệt vời của Đức Chúa Trời, nhưng chúng ta hãy cầu nguyện để khi chúng ta học hiểu thêm về Ngài, thì sự hiểu biết và tình yêu của chúng ta dành cho Ngài sẽ càng sâu đậm hơn. Để rồi, cuối cùng, chúng ta sẽ mong muốn được đến gần Ngài hơn, hầu có thể phản chiếu tình yêu và bản tính của Ngài cho người khác.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 11 tháng 4.

Một Bức Tranh Rõ Hơn Về Đức Chúa Trời

Kinh Thánh cho thấy bức tranh chân thật nhất, rõ ràng nhất và nhất quán nhất về Đức Chúa Trời. Toàn bộ Kinh Thánh vén bức màn vô hình giữa thế giới hữu hình của chúng ta và thế giới vô hình; để cho chúng ta biết chúng ta đến từ đâu và sẽ đi về đâu; và, cuối cùng, chỉ cho chúng ta biết ai đang nắm quyền điều khiển và Ngài như thế nào.

Từ Sáng-thế Ký cho đến Khải-huyền, chúng ta đọc về Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, Đấng bày tỏ chính Ngài cho chúng ta qua Kinh Thánh và qua Chúa Giê-su Christ, Đức Chúa Trời nhập thể. Chúng ta có thể đọc về quyền năng tuyệt đối của Đức Chúa Trời (*Gióp 1:12*), sự toàn tri của Ngài, biết hết mọi sự (*Ê-sai 46:9, 10*), sự công bình của Ngài (*Ê-sai 30:18*), lòng thương xót của Ngài (*Phục-truyền 7:9*), sự nhân từ và nhẫn nại của Ngài đối với chúng ta (*Rô-ma 2:4*), sự không ngoan của Ngài (*1 Cô-rinh-tô 2:7*), ân điển của Ngài (*2 Cô-rinh-tô 12:9*), sự tha thứ của Ngài (*Ma-thi-ơ 6:14*), ý muốn của Ngài trên đời sống của chúng ta (*Giê-rê-mi 29:11*), quyền năng của Ngài đã chiến thắng sự chết (*Giăng 11:25*), vương quyền của Ngài (*Thi-thiên 47:8*), bản tính đời đời của Ngài (*Phục-truyền 33:27*), và nhiều đặc tính khác nữa, tất cả đều cho chúng ta rất nhiều lý do để yêu mến và có mối tương giao sâu đậm với Ngài. Càng hiểu biết nhiều hơn về Đức Chúa Trời và bản tính của Ngài, chúng ta sẽ càng yêu Ngài và khao khát có một mối tương giao mật thiết và bền vững với Ngài.

Chính Lu-xi-phe là kẻ đầu tiên nghi ngờ về bản tính của Đức Chúa Trời. Những nghi ngờ của nó về Đức Chúa Trời, cuối cùng đã dẫn đến cuộc chiến vĩ đại nhất trong lịch sử của vũ trụ chúng ta. Kể từ thời điểm đó, “Sa-tan không ngừng tìm cách khiến tâm trí con người luôn bận rộn với những điều sẽ ngăn cản họ đạt được sự hiểu biết về Đức Chúa Trời.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 5, trang 740. Sa-tan không quan tâm chúng ta hình dung như thế nào về Đức Chúa Trời (thuyết phiếm thần [tin rằng Thượng Đế và vũ trụ là một], thuyết vô thần, thuyết thần linh không can thiệp, v.v...) miễn sao đó không phải là hình ảnh đúng về Đức Chúa Trời.

Đọc Sáng-thế Ký 3:1-5. Trong cuộc nói chuyện với bà Ê-va, mục đích của Lu-xi-phe là gì? Nó nói dối với bà Ê-va điều gì về bản tính của Đức Chúa Trời?

Cuối cùng, thông điệp mà Sa-tan truyền cho Ê-va là: Đức Chúa Trời đang giấu điều gì đó khỏi người. Đức Chúa Trời không muốn điều tốt nhất cho người. Người đừng tin Ngài. Bà Ellen White nói rõ hơn về ý tưởng này khi và viết, “Từ lúc ban đầu của cuộc chiến tranh khốc liệt, Sa-tan đã có chủ ý là luôn xuyên tạc bản tính của Đức Chúa Trời và khơi dậy sự nổi loạn chống lại luật pháp của Ngài.”—*Patriarchs and Prophets*, trang 338.

Bản tính của Đức Chúa Trời đang bị xuyên tạc như thế nào trong thế giới của chúng ta? Điều quan trọng hơn là, liệu bạn có vô tình xuyên tạc bản tính Ngài trước người khác không?

Đức Chúa Trời Thánh Khiết

Sự thánh khiết không phải là từ mà người ta thường sử dụng trong ngôn ngữ mỗi ngày, có lẽ vì có quá ít điều thực sự thánh khiết chung quanh chúng ta. Ngày Sa-bát là ngày thánh, và Đức Chúa Trời, dĩ nhiên, là Đấng thánh. Nhưng cuộc sống hằng ngày của chúng ta thiếu vắng sự thánh khiết.

Nếu bạn nghiên cứu những đặc tính thường được gắn liền với bản tính của Đức Chúa Trời, bạn sẽ thấy rằng sự thánh khiết là cốt lõi của Đức Chúa Trời. Nhưng điều đó có nghĩa gì?

Những câu Kinh Thánh sau mô tả Đức Chúa Trời như thế nào: Lê-vi-Ký 20:26, 1 Sa-mu-ên 2:2, Ê-sai 57:15, và Ê-xê-chi-ên 38:23?

Khi Kinh Thánh mô tả Đức Chúa Trời là mẫu mực của sự thánh khiết, thì điều đó có nghĩa là Ngài hoàn toàn không có và tách biệt khỏi điều ác và tội lỗi. Đức Chúa Trời là tốt lành trọn vẹn từ đầu cho đến cuối cùng. Đó chính là, sự thánh khiết của Đức Chúa Trời là nền tảng của tất cả các đặc tính khác của Ngài.

Ví dụ, tình yêu của Đức Chúa Trời là tình yêu thuần khiết và thánh khiết, một tình yêu hoàn toàn không mang tính ích kỷ hay bởi những động cơ tự cao. Sự toàn tri (biết tất cả mọi sự) của Ngài là sự toàn tri thánh khiết, nghĩa là không có ý định xấu xa nào. Bạn có tin cậy vào một Đức Chúa Trời toàn tri nếu Ngài không thánh khiết không? Thay vào đó, chúng ta sẽ sợ hãi Ngài, điều này cũng đúng thôi.

Quyền năng tuyệt đối của Đức Chúa Trời (Ngài toàn năng) là quyền năng thánh khiết. Thử tưởng tượng một Đức Chúa Trời toàn năng nhưng không thánh khiết. Ngài có thể là một bạo chúa đầy uy quyền và gian ác. Chỉ có sự thánh khiết của Đức Chúa Trời mới cho phép và khiến chúng ta thật lòng yêu mến Ngài, vì Ngài là tốt lành từ lúc ban đầu cho đến cuối cùng. Đây là lý do tại sao sự thánh khiết có thể là đặc điểm quan trọng nhất để hiểu về bản tính của Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, có lẽ, đây cũng là một trong những đặc tính dễ bị hiểu sai nhất.

Hãy nghĩ về những nhân vật trong Kinh Thánh như Môi-se, Ê-sai, Ê-xê-chi-ên, Đa-ni-ên và Giăng, những người đã bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Phản ứng đầu tiên của họ là gì? Họ cởi giày ra, che mặt mình, hoặc ngã xuống như người chết. Là con người, chúng ta đầy dẫy tội lỗi và bất khiết, nên chúng ta không thể chịu nổi trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Bất cứ ai nhìn thấy mặt Đức Chúa Trời sẽ không thể sống sót. Giống như vậy, khi bà Ellen G. White có sự hiện thấy, bà thường kêu lên: “Thánh thay... thánh thay... thánh thay”, vì đó là từ mà dường như mô tả rõ nhất những gì bà thấy. Và, dĩ nhiên, bốn con sinh vật ngày đêm lúc nào cũng nói không dứt: “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng. TRƯỚC ĐÃ CÓ, NAY HIỆN CÓ, SAU CÒN ĐẾN!” (*Khải-huyền 4:8*).

Thật vậy, Đức Chúa Trời là Đấng thánh khiết, và khi chúng ta đến với Ngài, chúng ta phải nhìn nhận Ngài đúng như vậy. Làm sao để sự hiểu biết này soi dẫn bạn? Và điều này thách thức bạn như thế nào đối với chính bản tính của bạn?

Đức Chúa Trời Là Sự Yêu Thương

Có lẽ tình yêu thương là từ thường được các Cơ Đốc nhân dùng nhiều nhất để mô tả bản tính của Đức Chúa Trời. Điều này có thể là vì câu Kinh Thánh khẳng định về Đức Chúa Trời trong 1 Giăng 4:8, “Đức Chúa Trời là sự yêu thương”. Giăng không nói, “Đức Chúa Trời đầy tình yêu thương”, nhưng nói, “Đức Chúa Trời là sự yêu thương”. Tình yêu thương là bản chất của Ngài, là cốt lõi trong con người của Ngài.

Đối với nhiều người, hình ảnh về Đức Chúa Trời của họ được hình thành từ định nghĩa về tình yêu theo cách của con người, một định nghĩa luôn bị lệch lạc và không hoàn hảo. Thay vào đó, định nghĩa về tình yêu của chúng ta phải được định hình bởi chính con người của Đức Chúa Trời và những gì Ngài bày tỏ về chính mình trong Lời được soi dẫn bởi Ngài.

1 Giăng 4:7–19 giải thích cho chúng ta điều gì về tình yêu?

Tình yêu của Đức Chúa Trời là trọn vẹn, vô điều kiện, và thấm đượm mối quan hệ sâu sắc, như được bày tỏ qua lời mời gọi lặp đi lặp lại trong 1 Giăng “ở” trong Ngài, vì “Chúng ta đã biết và tin sự yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời tức là sự yêu thương, ai ở trong sự yêu thương, là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy” (1 Giăng 4:16). Đức Chúa Trời là sự yêu thương, Ngài tạo nên chúng ta theo hình ảnh của Ngài (*Sáng-thế Ký 1:27*) để yêu thương và khao khát tình yêu. Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ quan trọng để mô tả tình yêu là *hesed*. Từ này mô tả về giao ước yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho nhân loại, bao gồm những phẩm chất như trung thành, che chở, kiên định và nhân ái.

Những ngôn ngữ xưa của tiếng Hê-bơ-rơ và Hy-lạp sử dụng nhiều danh xưng khác nhau để chỉ về Đức Chúa Trời, những danh xưng này mang ý nghĩa sâu sắc nhằm làm sáng tỏ các khía cạnh khác nhau trong bản tính tuyệt vời của Đức Chúa Trời. Dưới đây là hai ví dụ tiêu biểu:

- **Adonai:** Đức Chúa Trời toàn năng, Đấng cai trị đời đời, liên quan đến giao ước (*Sáng-thế Ký 15:2, Các quan-xét 6:15, Ma-la-chi 1:6, Thi-thiên 97:5*).
- **Yahweh-Yireh** (Giê-hô-va Di-rê): Đức Giê-hô-va sắm sẵn (*Sáng-thế Ký 22:13, 14*).

Cuối cùng, sự diễn đạt tuyệt vời nhất về tình yêu của Đức Chúa Trời được bày tỏ sự ban cho là Con Một của Ngài dành cho thế gian này (*Giăng 3:16*), Đấng đã chết cho tội nhân (*Rô-ma 5:8*). Đức Chúa Trời có thể không ban ơn phước này cho nhân loại, nhưng vì tình yêu cao thượng, bao la và với lòng vị tha tuyệt đối, Ngài đã ban Chúa Giê-su đến thế gian để chúng ta có thể tự do chọn lựa đáp lại tình yêu của Ngài, được bày tỏ qua sự chết thay cho chúng ta. Chúa Giê-su không những là cầu nối của sự chia cách giữa chúng ta với Đức Chúa Trời do tội lỗi gây ra (*Ê-sai 59:1, 2*). Ngài đã sống để bày tỏ cho chúng ta về bản tính yêu thương trọn vẹn của Đức Chúa Trời (*Giăng 14:9; Hê-bơ-rơ 1:3*) và kéo tất cả mọi người đến với chính Ngài (*Giăng 12:32*).

Nhiều danh xưng của Đức Chúa Trời liên quan đến sự thánh khiết và tình yêu của Ngài. Đọc 1 Cô-rinh-tô 13:4–8, và trong mỗi trường hợp có từ “yêu thương” thì hãy thay thế bằng từ “Đức Chúa Trời”. Việc này mở rộng sự hiểu biết của bạn về bản tính của Đức Chúa Trời như thế nào? Nếu bạn thay thế tên của mình vào chỗ có từ “yêu thương”, thì điều đó có phản ánh đúng con người của bạn không?

Đức Chúa Trời Trong Sự Sáng Tạo

Có lẽ bạn thuộc lòng những từ đầu tiên trong Kinh Thánh: “Ban đầu Đức Chúa Trời”. Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ được dùng cho Đức Chúa Trời đây là Ê-lô-him (*Elohim*). Mặc dầu từ này được dùng để chỉ về các “thần” giả, nhưng khi từ này nói về Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, thì nó mô tả Đấng Sáng Tạo toàn năng, đầy uy quyền có mối liên kết với toàn bộ công trình sáng tạo, một Đức Chúa Trời siêu việt vượt quá sự hiểu biết của chúng ta, và kiểm soát mọi sự. Ngài quá quyền năng đến nỗi chỉ cần lời phán của Ngài thì vạn vật được tạo nên.

Nhưng trong đoạn tiếp theo, Sáng-thế Ký 2, xuất hiện một danh xưng khác dành cho Đức Chúa Trời: *Yahweh* [Giê-hô-va]. Danh xưng này được kết hợp với *Elohim* (Giê-hô-va Đức Chúa Trời), chính là Đức Chúa Trời toàn năng, đầy uy quyền; nhưng danh xưng Giê-hô-va là tên gọi mang tính cá nhân hơn của Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, thường được nhấn mạnh rằng Ngài là Đức Chúa Trời của giao ước, Đấng thiết lập mối quan hệ yêu thương với con người, vật thọ tạo của Ngài.

Hãy so sánh cách mô tả về Đức Chúa Trời trong Sáng-thế Ký 1:1 và Sáng-thế Ký 2:7. Bạn chú ý điều gì?

Trong Sáng-thế Ký 2:7, chúng ta có thể hình dung Đức Chúa Trời quỳ xuống để nắn tạo nên con người đầu tiên từ bụi đất bằng chính đôi tay của Ngài. “Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sinh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh”. Đây là một Đức Chúa Trời trở nên gần gũi, quá gần đến nỗi Ngài hà sinh khí vào lỗ mũi của A-đam. Nhưng danh xưng này, Giê-hô-va (*Yahweh*), cho thấy một bức tranh thân thiết hơn về bảo vật của Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, Môi-se dùng cả hai danh xưng trong hai đoạn đầu tiên của Kinh Thánh để mô tả hai đặc điểm này của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta.

Thật kỳ diệu biết bao! Chúng ta thấy ở đây sự siêu việt của Đức Chúa Trời đối với chúng ta qua danh xưng Ê-lô-him (*Elohim*), và sự gần gũi, thân mật của Ngài với chúng ta qua danh xưng Giê-hô-va (*Yahweh*). Thật tốt cho chúng ta khi suy gẫm cả hai phương diện trong bản tính của Đức Chúa Trời: Quyền tể trị tuyệt đối của Ngài trên mọi sự và sự gần gũi của Ngài với mỗi người chúng ta. Như Phao-lô đã nói với người A-then tại đồi Mars: “...Ngài chẳng ở xa mỗi một người trong chúng ta. Vì tại trong Ngài, chúng ta được sống, động và có” (*Công vụ 17:27, 28*).

Điều quan trọng là chúng ta phải tiếp tục tìm kiếm một cái nhìn rõ ràng và cân bằng về Đức Chúa Trời, dựa trên những gì Kinh Thánh nói với chúng ta về bản tính của Đức Chúa Trời, để có thể phát triển trong mối tương giao với Ngài. Đây là lý do vì sao chúng ta cần phải đọc toàn bộ Kinh Thánh thay vì chỉ tập trung vào một phần nào đó. Thật vậy, càng học để hiểu biết hơn về bản tính của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ càng yêu mến Ngài nhiều hơn.

Hãy đọc lời miêu tả của Ê-li-hu về một số đặc tính của Đức Chúa Trời trong Gióp 36:24–33 và Gióp 37. Sau đó đọc lời tuyên bố của Đức Chúa Trời về quyền năng vô hạn của Ngài trong Gióp 38 và 39. Những đoạn Kinh Thánh này bày tỏ cho chúng ta điều gì về Đức Chúa Trời?

Em-ma-nu-ên, Đức Chúa Trời Ở Cùng Chúng Ta

Nếu bạn muốn chia sẻ với một người chưa tin Chúa về bản tính của Đức Chúa Trời theo như Kinh Thánh mô tả, bạn sẽ chia sẻ điều gì?

Dĩ nhiên, câu trả lời tuyệt vời nhất là Chúa Giê-su. Kinh Thánh nói rằng Chúa Giê-su không chỉ phản chiếu về Đức Chúa Trời mà còn bày tỏ về Ngài nữa. Có nhiều đoạn Kinh Thánh nói rõ về điều này, nhưng câu Kinh Thánh đơn giản nhất là Giăng 14:9. Ở đây, Chúa Giê-su phán: “Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha”. Để biết rõ hơn về bản tính của Đức Chúa Trời, chúng ta nên nhìn vào Chúa Giê-su, qua lời nói, hành động, cách cư xử của Ngài, và tình yêu lớn lao mà Ngài dành cho nhân loại qua sự chết và sự sống lại của Ngài.

Tình yêu thương và sự quan tâm của Cha được thể hiện rõ ràng nhất qua Con Ngài, Chúa Giê-su. Nét đẹp của Kinh Thánh là Đức Chúa Trời cho chúng ta bốn góc nhìn phong phú về cuộc đời của Chúa Giê-su, qua đó chúng ta có một bức tranh trọn vẹn về Ngài là ai. Sách Ma-thi-ơ (được viết bởi người Do Thái cho người Do Thái), chúng ta thấy Chúa Giê-su là Đấng Mê-si được mong đợi từ lâu, Đấng đã làm trọn lời hứa. Trong Mác, chúng ta thấy Chúa Giê-su sống một đời sống đầy năng động, phục vụ và hy sinh. Ngài luôn nghĩ cho người khác và luôn làm theo ý muốn của Cha Ngài. Trong Lu-ca, chúng ta có thể đọc về cảm xúc của Chúa Giê-su, Ngài mang nhân tính hoàn hảo và có lòng trắc ẩn. Chúng ta có thể tin chắc rằng những gì được chép là sự thật (*Lu-ca 1:3, 4*). Trong Giăng, chúng ta thấy Con Đức Chúa Trời trở nên xác thịt, và chúng ta được mời gọi để tin Chúa Giê-su, là Đấng mà Ngài đã phán về chính mình, để đời sống tâm linh của chúng ta được phục hồi.

Mặc dầu bốn sách Phúc âm đều nói về một nền tảng chung, “chúng không trình bày mọi sự theo cùng một phong cách. Mỗi người viết theo trải nghiệm riêng của mình, và sự đa dạng này mở rộng và đào sâu kiến thức được trình bày để đáp ứng nhu cầu của những tâm trí khác nhau.”—Ellen G. White, *Manuscript 105*, 1900. Gần đây nhất bạn đọc sách Phúc âm nào?

Trong Ma-thi-ơ 1:23, một danh xưng cụ thể được đặt cho Chúa Giê-su. Tại sao điều này rất quan trọng trong việc hiểu bản tính của Đức Chúa Trời? Đọc Ma-thi-ơ 28:20, chú ý phần cuối của câu. So sánh hai câu này. Bạn chú ý điều gì?

Chúng ta chỉ mới chạm đến bề mặt của chủ đề lớn này, bản tính của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời vĩ đại và diệu kỳ hơn những gì chúng ta có thể hiểu được, và chúng ta sẽ mãi mãi học về Ngài trong cõi đời đời.

Đức Chúa Trời xứng đáng nhận sự ngợi khen của chúng ta vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta, đang làm trong đời sống chúng ta, và đặc biệt là Ngài chính là Đức Chúa Trời. Bây giờ, hãy dành ít thời gian để dâng lên Chúa lời cầu nguyện ngợi khen vì Ngài là Đức Chúa Trời. Hãy cụ thể dựa trên những gì Kinh Thánh cho chúng ta biết về Đức Chúa Trời. (Ví dụ, “Cảm tạ Chúa, vì Ngài là____, như lời Ngài phán trong ____.”).

Suy Gẫm Thêm:

Đức Chúa Trời kêu gọi dân sự của Ngài bày tỏ bản tính của Ngài, nhưng để làm được điều đó, chúng ta cần phải tự mình biết Ngài. Đôi mắt của con người tội lỗi thường hiểu sai đường lối thánh khiết và hoàn hảo của Ngài, vì vậy cách tốt nhất để thấy rõ Ngài là học Lời của Ngài là Kinh Thánh.

“Tất cả tình yêu thương của người cha đã được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác qua tấm lòng con người, tất cả suối nguồn dịu dàng từng tuôn chảy trong tâm hồn con người, tất cả chỉ như dòng suối nhỏ bé trước đại dương bao la khi so sánh trước tình yêu vô hạn và không bao giờ cạn của Đức Chúa Trời. Ngôn ngữ không thể diễn tả được; ngòi bút cũng không thể lột tả được tình yêu ấy. Bạn có thể suy gẫm tình yêu ấy suốt cả đời mình; bạn có thể hết lòng nghiên cứu Kinh Thánh để hiểu về tình yêu ấy; bạn có thể tập trung mọi sức mạnh và khả năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho bạn để cố gắng hiểu tình yêu và lòng thương xót của Cha Thiên Thượng; tuy nhiên, vẫn còn một sự vô hạn vượt quá điều đó. Bạn có thể nghiên cứu tình yêu ấy trải qua mọi thời đại; nhưng bạn sẽ không bao giờ hiểu hết được chiều dài, chiều rộng, chiều sâu và chiều cao của tình yêu Đức Chúa Trời ban Con Một của Ngài để chết cho thế gian này. Chính cõi đời đời cũng không thể bày tỏ trọn vẹn điều đó. Tuy nhiên, khi chúng ta học Kinh Thánh và suy gẫm về đời sống của Đấng Christ và kế hoạch cứu rỗi, những chủ đề lớn lao này sẽ mở mang sự hiểu biết của chúng ta ngày một nhiều hơn.” —Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 5, trang 740.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Khi suy gẫm về những đặc tính của Đức Chúa Trời mà bạn đã học tuần này, đặc tính nào tác động mạnh mẽ nhất đến sự hiểu biết của bạn về Đức Chúa Trời?
2. Những đặc tính khác nào của Đức Chúa Trời mà bạn có thể học để giúp mối tương giao giữa bạn với Đức Chúa Trời sâu sắc hơn và mạnh mẽ hơn?
3. Cùng với gia đình hoặc bạn bè, hãy đọc hoặc nghe chương 1 trong quyển Con Đường Giải Thoát và cùng nhau thảo luận. Chương này giúp bạn có những hiểu biết mới nào về bản tính của Đức Chúa Trời và Chúa Giê-su?
4. Nhiều người có một hình ảnh sai lệch về Đức Chúa Trời, và Chúa Giê-su đã đến để phục hồi hình ảnh đúng đắn ấy. Bạn có thể làm gì, để chia sẻ một bức tranh rõ ràng và chính xác về bản tính của Đức Chúa Trời với những người trong phạm vi ảnh hưởng của bạn?
5. Suy gẫm lại những gì bạn đã học trong phần đọc của ngày thứ hai. Mặc dầu, rõ ràng là chúng ta có tội và bất khiết, nhưng Kinh Thánh đưa ra những câu tuyên bố rõ ràng về dân sự của Đức Chúa Trời sống một đời sống thánh khiết. Đọc 1 Phi-e-rơ 1:13–16, Rô-ma 6:22 và Hê-bơ-rơ 12:14. Đức Chúa Trời là Đấng thánh và Ngài mời gọi chúng ta trở nên thánh. Nhưng sống một đời sống thánh khiết thật sự có nghĩa là gì?

Tóm Lược:

Từ lúc ban đầu của công cuộc Tạo Thế, Đức Chúa Trời mong muốn có mối tương giao mật thiết với chúng ta. Mặc dầu sự hiểu biết của chúng ta về bản tính của Ngài luôn là mục tiêu tấn công của Sa-tan, nhưng Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài một cách rõ ràng nhất qua Lời của Ngài và qua đời sống của Con Ngài, là Chúa Giê-su. Cuối cùng, nếu chúng ta muốn có một mối tương giao sâu đậm với Đức Chúa Trời, thì việc cần thiết là phải có một hình ảnh tuyệt vời và rõ ràng về Đức Chúa Trời.

Kiêu Ngạo và Khiêm Nhường



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: 1 Giăng 2:15 đến 17, Lu-ca 18:9 đến 14, 1 Giăng 1:9, Hê-bơ-rơ 11:24-26, Lu-ca 22:24-27, Phi-líp 2:3-8.

Câu Gốc: “Bởi vì ai tự nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, còn ai tự hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên” (Lu-ca 14:11).

Chúng ta đều biết những người có cái tôi quá lớn, là những người luôn nghĩ rằng mình không bao giờ sai. Hoặc có thể bạn biết một ai đó luôn muốn kiểm soát mọi thứ, không bao giờ chịu lắng nghe những lời góp ý mang tính xây dựng. Hay có những người dường như luôn thích gây mâu thuẫn, thường xuyên hạ thấp người khác. Tâm trí chúng ta có thể ngay lập tức đánh giá người khác, nhưng câu hỏi cần thiết là: Còn chính bản thân mỗi chúng ta thì sao? Khi chúng ta chỉ trích người khác và phủ nhận sự kiêu ngạo trong con người của chính mình, tức là chúng ta đang tự lừa dối mình.

Tất cả chúng ta đều đã từng đấu tranh với tính kiêu ngạo của mình. Chúng ta đều đã trải qua những lúc muốn suy tính, hành động, nói năng hoặc thể hiện bản thân vượt trội hơn những người khác, đơn giản chỉ vì chúng ta tin rằng mình giỏi hơn họ, ít nhất là trên phương diện nào đó. Có người từng nói rằng lòng kiêu ngạo của chúng ta xuất phát từ khát khao muốn chúng tỏ rằng cuộc sống của mình có giá trị. Tuy nhiên, chúng ta nên biết rằng cuộc sống của chúng ta vốn đã có giá trị vì chúng ta được Đức Chúa Trời tạo dựng và chúng ta là những người mà Đấng Cơ Đốc đã chết thay.

Tuần này, chúng ta cùng nhau khám phá tác động của lòng kiêu ngạo đến mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời và với tha nhân. Chúng ta cũng tìm hiểu xem Kinh Thánh dạy như thế nào về sự khiêm nhường trước người khác và dĩ nhiên là trước mặt Đức Chúa Trời.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 18 tháng 4.

Sự Thể Hiện Của Lòng Kiêu Ngạo

Lòng kiêu ngạo. Khi nghĩ đến cụm từ này, bạn có thể hình dung ra một chính trị gia đầy quyền lực, một đại gia giàu có hoặc nổi tiếng, hay nghĩ đến một con công đang xòe đuôi khoe sắc. Lòng kiêu ngạo là cảm giác rằng bạn quan trọng hơn hoặc giỏi hơn những người khác. Thật vậy, kiêu ngạo vốn là một cảm xúc, một cảm xúc không thể và không nên dựa vào.

Lòng kiêu ngạo có khởi nguồn trước nhất trong lòng Lu-xi-phe, một thiên sứ trưởng, người cận kề phục sự Đức Chúa Trời. Chúng ta không biết những ý tưởng ích kỷ đó len lỏi vào lòng nó khi nào và bằng cách nào, nhưng chúng ta biết chắc chắn rằng ý tưởng đó đã đẩy cả vũ trụ vào cuộc đấu tranh khốc liệt mà chúng ta chứng kiến trong hiện tại. Chúng ta thấy rằng Sa-tan hoàn toàn đối nghịch cùng Đức Chúa Trời (*so sánh Ê-sai 14:12-14 và Phi-líp 2:5-11*). Kết quả là, thế giới của chúng ta đã phải gánh chịu hậu quả của tội lỗi kể từ khi Sa-tan gieo nghi ngờ vào tâm trí của A-đam và Ê-va để rồi cám dỗ họ yêu thương và tin cậy bản thân hơn Đức Chúa Trời.

Đọc 1 Giăng 2:15-17. Những câu Kinh Thánh này dạy bạn ba điểm chính nào về lòng kiêu ngạo và việc yêu thế gian?

Lòng kiêu ngạo có bao giờ mang tính tích cực không? Có lẽ không, ít nhất là trong bối cảnh mà chúng ta thường hiểu về nó, mặc dù chúng ta có thể sử dụng ý tưởng này theo cách tích cực, khi đánh giá về thành tựu của ai đó hoặc khi thể hiện sự trân trọng sâu sắc về kết quả mỹ mãn mà ai đó đã làm (“Tôi rất tự hào về bạn! Tôi rất hãnh diện với kết quả bạn đã đạt được!”). Điều quan trọng cần thấu hiểu là việc theo đuổi sự xuất sắc, đồng thời ghi nhận và trân trọng những ân tứ cùng tài năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho thì không nhất thiết đồng nghĩa với sự kiêu hãnh. Theo Kinh Thánh, có một cách yêu bản thân rất chính đáng (hãy nghĩ về lời dạy của Chúa Giê-su trong Mác 12:31, khi Ngài phán rằng “phải yêu kẻ lân cận như mình”), nhưng đây luôn là tình yêu vị tha. Con người sẽ không mang lòng kiêu ngạo khi họ ý thức được sự hiện diện thiêng liêng của Đức Chúa Trời trong đời sống mình và bước đi trong sự dẫn dắt bởi một mục đích cao cả mà Ngài đã định hướng (*xem 1 Ti-mô-thê 3:1*). Người ta trở nên kiêu căng khi họ không quy vinh hiển về cho Đức Chúa Trời đối với những gì Ngài đang làm trong đời sống của họ.

Chúng ta nên cẩn thận ghi nhớ rằng tài sản, khả năng và thành tựu của chúng ta không quyết định giá trị của mình. Thay vào đó, giá trị của chúng ta luôn luôn đến từ Đức Chúa Trời, bởi vì mọi thứ chúng ta có, kể cả những thứ khiến chúng ta tự hào và dẫn đến kiêu căng, cũng đều đến từ Ngài mà thôi. Đây là điều chúng ta phải khắc ghi trong lòng, không bao giờ được quên.

Hãy tự hỏi: Tôi thực sự kiêu ngạo như thế nào? Lòng kiêu hãnh cá nhân đang ảnh hưởng đến mối quan hệ của tôi với Đức Chúa Trời và tha nhân như thế nào?

Biết Chính Mình

Hai người tín đồ đến nhà thờ để cầu nguyện. Một người là vị trưởng lão đạo mạo đáng kính, đứng ở hàng ghế đầu tiên trước khi buổi nhóm bắt đầu, ngẩng cao đầu trước mặt hội chúng để mọi người có thể nhìn thấy ông. Ông cầu nguyện lớn tiếng, tạ ơn Chúa về sự tốt lành mà ông hãnh diện cho rằng mình đã đạt được. Người kia, một kẻ sống bên lề xã hội, đứng ở cuối nhà thờ. Đôi mắt ông nhòe lệ vì gánh nặng tội lỗi đè nặng trên vai. Trong một góc ít người để ý tới, ông quỳ xuống, thì thầm trong tuyệt vọng: “Lạy Chúa, xin thương xót con, là một kẻ có tội!”

Đọc Lu-ca 18:9–14. Bạn nghĩ gì về hai người này? Chúa Giê-su đã nghĩ gì? Bài học quan trọng nào ở đây dành cho tất cả chúng ta?

Rất dễ để chúng ta tự tôn mình lên. Đôi khi, việc cho người khác biết về những thành tựu và sự tốt lành của mình trở thành bản năng thứ hai trong con người chúng ta. Nhưng những điều này, tự thân nó, không tạo nên sự khác biệt nào đối với danh tiếng của chúng ta trong ánh mắt của thiên đàng. Thật ra, nó hoàn toàn trái ngược lại với những gì chúng ta thường nghĩ, bởi vì “ai tự nhắc mình lên sẽ phải hạ xuống, ai tự hạ mình xuống sẽ được nhắc lên” (*Lu-ca 18:14*). Chúa Giê-su cũng khuyên chúng ta nên chọn chỗ thấp nhất mà ngồi, và cứ để chủ tiệc mời bạn lên chỗ trang trọng hơn, nếu họ muốn (*Lu-ca 14:8–10*). Vương quốc “đảo ngược” mà Chúa Giê-su truyền dạy thật sự rất khác, so với những gì chúng ta mong đợi. “Chỉ người nào nhận biết mình là kẻ có tội thì Đấng Christ mới có thể cứu được.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, trang 158.

Khi chúng ta bắt đầu nhận ra tình trạng tội lỗi thực sự và nhận biết Đấng Christ là sự cần thiết tuyệt đối cho sự cứu chuộc của mình, chúng ta có thể đến với Ngài trong niềm tin rằng “nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (*1 Giăng 1:9*).

Càng đến gần Đấng Christ, chúng ta càng nhận ra tội lỗi và sự bất toàn của mình. “Chỉ có một cách duy nhất để có được sự hiểu biết thật về bản thân. Chúng ta phải chiêm ngưỡng Đấng Christ. Chính sự thiếu hiểu biết về Ngài mà con người trở nên tự cao về sự công bình của mình”—*Christ's Object Lessons*, trang 159.

Vậy, Đức Chúa Trời nghĩ gì về kẻ kiêu ngạo? 1 Phi-e-rơ 5:5 cho chúng ta biết rằng “Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường.” Điều đó thật quá rõ ràng.

Lần gần nhất bạn trải nghiệm ân điển của Đức Chúa Trời trong đời sống mình là khi nào? (Thật ra, chúng ta nên trải nghiệm ân điển này mỗi ngày.) Chúng ta cũng nên bày tỏ ân điển ấy với người khác. Hãy dành thời gian cầu nguyện ngay bây giờ, cầu xin Đức Chúa Trời giúp bạn hạ mình xuống dưới bàn tay quyền năng của Ngài, để chính mình Ngài sẽ nhắc bạn lên vào đúng thời điểm.

Môi-se, Tôi Tố Khiêm Nhường

Những đại sảnh tráng lệ trong cung điện của xứ Ê-díp-tô là biểu tượng của sự xa hoa, khoái lạc và các tiện nghi vật chất. “Môi-se được học cả sự khôn ngoan của người Ê-díp-tô; lời nói và việc làm đều có tài năng” (*Công-vụ* 7:22). Một đời sống đầy quyền lực, giàu sang và danh vọng đang nằm trong tầm tay ông, nhưng Môi-se lại chọn một con đường hoàn toàn khác. “Là một sử gia, thi sĩ, là một triết gia, tướng lĩnh quân đội và nhà lập pháp, ông hoàn toàn không có đối thủ. Tuy nhiên, dù trước mắt là cả thế giới quyền lực, ông vẫn có đủ sức mạnh đạo đức để từ chối những triển vọng đầy quyến rũ của giàu sang, quyền thế và danh vọng, ‘thà cùng chịu đau khổ với dân sự của Đức Chúa Trời, còn hơn là hưởng lạc thú của tội lỗi trong chốc lát.’” — Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, trang 246.

Hê-bơ-rơ 11:24–26 cho chúng ta biết gì về lý do Môi-se chọn một con đường hoàn toàn khác và hạ mình xuống?

Về sau, sự khiêm nhường của Môi-se thật đáng chú ý, nhất là khi xét đến quyền lực ông có trong tay và nơi ông xuất thân. Tuy nhiên, qua một hành động tội lỗi từ sự bốc đồng (*Xuất Ê-díp-tô Ký* 2:12), ông đã đánh mất sự tự tin và khả năng tự lập của mình, để hoàn toàn trông cậy vào Đức Chúa Trời. Giữa những ngọn núi như là tường vách của lớp học và với lòng kiêu hãnh đã bị gạt bỏ, trong 40 năm, Môi-se đã được Đức Chúa Trời dạy dỗ những điều cần thiết để dẫn dắt một dân tộc thoát khỏi ách nô lệ và bước vào miền Đất Hứa. Quyền lực và sự giàu sang của đời sống cũ trong xứ Ê-díp-tô trở nên vô nghĩa khi Môi-se hướng lòng về sự sống đời đời trong vương quốc Đức Chúa Trời. Chúa đã kêu gọi ông rất rõ ràng và Môi-se đã vâng theo.

Có lẽ điểm đáng chú ý nhất trong chủ đề này là điều mà Dân-số Ký 12:3 bày tỏ cho chúng ta: “Vả, Môi-se là người rất khiêm hòa hơn mọi người trên thế gian”. Môi-se, một trong những tổ phụ vĩ đại của Kinh Thánh, được biết đến với sự khiêm nhường và nhu mì của ông. Hãy suy nghĩ xem cuộc đời và tài lãnh đạo của ông sẽ khác biệt như thế nào nếu lòng kiêu ngạo len lỏi vào từng sự kiện trọng đại trong cuộc đời ông: bụi gai cháy, các tai vạ ở xứ Ê-díp-tô, vượt qua Biển Đỏ, ma-na rơi xuống từ trời, trò chuyện trực tiếp với Đức Chúa Trời, tiếp nhận Mười Điều Răn và lắng nghe lời Chúa sau khi ông đập vào hòn đá.

Hãy suy gẫm về cuộc đời bạn. Nếu ai đó mô tả bạn, họ có dùng từ “khiêm nhường” hay “nhu mì” để nói về bạn không? Tại sao có hoặc tại sao không? Sự thật là chúng ta không thể tự mình trở nên khiêm nhường. Tội lỗi là một phần trong đời sống của chúng ta, đó là lý do tại sao chúng ta cần Chúa Giê-su đến như vậy. Hãy lắng nghe hoặc đọc những lời trong bài thánh ca “Tôi thà có Chúa” (I’d Rather Have Jesus - SDA Hymnal #327) và suy nghĩ về những lời đó trong mối liên hệ với cuộc đời của Môi-se và của chính bạn.

Sự Xúc Phạm Lớn Nhất

Hãy tưởng tượng bạn là một môn đồ của Chúa Giê-su. Bạn cùng Ngài đi khắp nơi, ăn uống với Ngài, ngủ gần Ngài và học hỏi được nhiều điều khi Ngài làm thay đổi vô số cuộc đời, bao gồm cả cuộc đời của bạn. Mọi người đều khao khát được gần bên Ngài, và bạn nhận ra điều đặc biệt là Ngài đã chọn bạn là một trong 12 người thân cận nhất với Ngài. Rồi bạn bắt đầu tự hỏi: Ai mới thực sự là người vĩ đại nhất trong số các môn đồ?

Trong Lu-ca 22:24–27, hãy đọc câu trả lời của Chúa Giê-su dành cho cuộc tranh luận của các môn đồ về ý nghĩa của sự vĩ đại. Câu nói nào thể hiện rõ nhất trọng tâm thông điệp của Chúa Giê-su ở đây?

Người ta nghĩ rằng sau một gian gần gũi với Chúa Giê-su, các cuộc tranh luận như vậy sẽ chấm dứt trong tâm trí họ. Nhưng thực tế không phải như vậy.

Thay vì bằng lòng với ơn kêu gọi của mình, lòng kiêu hãnh đã trỗi dậy trong lòng họ đến mức mỗi người đều nghĩ rằng mình tốt hơn những người khác. Thật dễ dàng để những suy nghĩ như vậy thống trị tâm trí chúng ta. Nhưng chúng ta được cảnh báo rằng “không có điều gì xúc phạm Đức Chúa Trời hơn, hoặc nguy hiểm cho tâm hồn con người hơn tính kiêu ngạo và sự tự mãn. Trong tất cả các tội lỗi, đó là điều gây tuyệt vọng nhiều nhất, khó chữa trị nhất”—*Christ’s Object Lessons*, trang 154.

Đây là điều vô cùng nghiêm trọng đối với chúng ta. Sự kiêu ngạo của chúng ta xúc phạm đến Đức Chúa Trời hơn bất kỳ điều gì khác, và đó là một yếu điểm của tính cách rất khó vượt qua vì chúng ta thường không nhận ra bản chất thật của nó. Trong trạng thái tự mãn, chúng ta không muốn tự xét lại lòng mình, vì rõ ràng là lòng kiêu ngạo đang ngự trị. Chúng ta cần dừng lại, tự kiểm tra chính mình và cầu xin Chúa mở mắt để chúng ta thấy được tình trạng thật của lòng mình, vì có thể lòng kiêu ngạo chính là yếu tố hàng đầu ngăn cản chúng ta trong việc gìn giữ mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời.

Nếu bạn nhận ra rằng chỉ có Chúa mới có thể làm công việc loại bỏ lòng kiêu ngạo và ích kỷ khỏi tâm hồn bạn, hãy dừng lại và dâng lên lời cầu nguyện này ngay bây giờ: “Lạy Chúa, xin nhận lấy lòng con; vì con không thể tự dâng lên. Nó là tài sản của Ngài. Xin giữ nó được tinh sạch, vì con không thể tự giữ lấy cho Ngài. Xin hãy cứu giúp con bất chấp sự bất toàn của con, một bản ngã yếu đuối và không giống Đấng Christ. Xin uốn nắn con, giúp con hình thành một nhân cách tốt, nâng con lên bầu không khí trong sạch và thánh khiết, nơi dòng chảy tình yêu phong phú của Ngài có thể tuôn tràn qua tâm hồn con.”—*Christ’s Object Lessons*, trang 159.

Hãy Nhìn Xem Ngài

Đọc lại Lu-ca 22:27. Sứ điệp chính dành cho tất cả những người theo Đấng Christ ở đây là gì?

Trái ngược hoàn toàn với khao khát được cao trọng hơn và tin rằng mình tốt hơn người khác trong tâm trí các môn đồ, chúng ta thấy hình ảnh Chúa Giê-su, là gương mẫu tối thượng của sự khiêm nhường. Ngài đã phán: “Nhưng ta ở giữa các người như kẻ hầu việc vậy” (Lu-ca 22:27). Chúa Giê-su, mỗi ngày ban phát cho những người thiếu thốn chung quanh, vì Ngài đầy lòng thương xót và thấy đám đông như bầy chiên không có người chăn. Ngài biết rằng nhân loại cần Ngài hơn bất cứ điều gì khác trong cuộc sống, mặc dù chỉ có ít người nhận ra lẽ thật đơn giản ấy. Chúa Giê-su, Đấng đã từ bỏ thiên đàng để chết vì nhân loại với hy vọng rằng họ sẽ hiểu được hành động ân điển của Ngài và đáp lại lời mời gọi, bước vào mối quan hệ gắn bó với Ngài.

Đọc Phi-líp 2:3–8. Phân đoạn này dạy chúng ta điều gì về cách sống khi nhìn vào Thập tự giá?

Chúa Giê-su đã làm mọi điều. Ngài đã gánh chịu tất cả vì chúng ta. Khi chúng ta dừng lại đủ lâu để chiêm bái Ngài, một cách chân thành và sâu sắc, chúng ta chắc chắn sẽ nhận ra sự ô uế, sự nhơ nhớp của mình đồng thời nhận ra nhu cầu tuyệt đối của mình đối với Ngài trong cuộc sống ngày nay.

Khi chúng ta chiêm bái Ngài, thì mọi thứ khác (đặc biệt là chính bản thân và “sự vĩ đại” mà chúng ta tự phong) đều trở nên hoàn toàn vô nghĩa. Đời sống của Chúa Giê-su, những gì Ngài đã làm và tình yêu thương vô hạn mà Ngài dành cho tạo vật luôn là trọng tâm của mọi sự. Bản ngã của mỗi người chắc chắn sẽ biến mất khi chúng ta nhìn vào Ngài.

Chúa Giê-su. Danh tuyệt vời và đầy quyền năng. Ngài là hiện thân của tính khiêm nhường. Khi lòng chúng ta rộng mở để tìm hiểu về Ngài, khi chúng ta hiểu được những gì Ngài đã làm cho mình và khi chúng ta để những lời sống của Ngài thấm nhuần vào tâm trí, chúng ta nhận ra mình kiêu ngạo và khốn khổ như thế nào.

Nếu chính các môn đồ của Ngài, những người đã sống và học hỏi trực tiếp từ Ngài, hằng ngày phải đấu tranh với lòng kiêu ngạo, thì chúng ta không thể tự lừa dối mình rằng chúng ta không giống như họ. Cuối cùng, chúng ta chỉ có thể phát triển mối tương giao của mình với Chúa Giê-su khi chúng ta biết khiêm nhường.

Hãy dành thêm thời gian cho Ngài ngay bây giờ. Hãy lấy Kinh Thánh, bút, sổ nhật ký hoặc một số tờ giấy và tìm đến nơi nào đó thật yên tĩnh, có thể là ngoài trời. Cầu xin Chúa làm mềm lòng và nói với chính bạn. Viết lại Thi-thiên 138, từng chữ một. Khi bạn viết, những từ ngữ nào đặc biệt hằn sâu trong tâm trí bạn?

Suy Gẫm Thêm:

“Càng đến gần Chúa Giê-su và càng nhận biết rõ ràng hơn về sự thánh khiết trong bản tính của Ngài, chúng ta càng thấy rõ tội lỗi là điều đáng ghê tởm như thế nào và chúng ta càng tránh việc muốn đề cao bản thân mình. Những người được thiên đàng công nhận là thánh đồ chính là những người cuối cùng có thể bày tỏ sự tốt lành của mình”—*Christ’s Object Lessons*, trang 160.

“Sự vinh hiển theo sau sự khiêm nhường. Để phó thác một vị trí quan trọng trước mặt người đời, Thiên đàng lựa chọn người hầu việc giống như Giăng Báp-tít, người luôn khiêm nhường trước mặt Đức Chúa Trời. Một môn đồ có tâm hồn đơn sơ như con trẻ là người hầu việc hiệu quả nhất cho Đức Chúa Trời. Sự khôn sáng thiên thượng có thể hợp tác với những người đang hết lòng tìm kiếm, không phải để đề cao bản thân, mà để cứu các linh hồn...”

“Khi con người tự đề cao mình lên, nghĩ rằng họ là yếu tố thiết yếu cho sự thành công trong kế hoạch vĩ đại của Đức Chúa Trời, thì Ngài khiến họ bị gạt sang một bên...”

“Việc các môn đồ của Chúa Giê-su được truyền dạy về bản chất của vương quốc Ngài vẫn chưa đủ. Điều họ cần là sự biến đổi trong lòng để có thể hòa hợp với các nguyên tắc của vương quốc ấy... Sự giản dị, sự quên mình và tình yêu thương chân thành của một đứa trẻ là những phẩm chất mà Thiên đàng rất trân trọng. Đây là những đặc điểm của sự vĩ đại thực sự...”

“Tâm hồn chân thành và biết ăn năn là điều quý giá trong mắt Đức Chúa Trời. Ngài đặt dấu ấn của Ngài trên con người, không phải bởi địa vị của họ, không phải bởi sự giàu có của họ, cũng không phải bởi trí tuệ vượt trội của họ, mà bởi sự hiệp một của họ với Đấng Christ.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 436, 437.

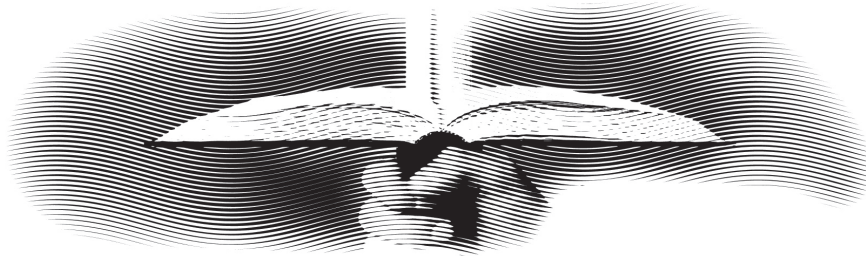
Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Những câu Kinh Thánh sau đây thể hiện thêm những hiểu biết nào về tính kiêu ngạo và sự khiêm nhường? Ma-thi-ơ 23:12; Thi-thiên 25:9; Thi-thiên 149:4; và Gia-cơ 4:6, 10.
2. Hãy suy nghĩ một cách trung thực: Lần cuối cùng bạn “phô trương sự tốt lành của mình” là khi nào? Điều này ảnh hưởng như thế nào đến mối quan hệ của bạn với Chúa hoặc với những người mà bạn đã phô trương trước mặt họ?
3. Bạn cần thay đổi điều gì trong cuộc sống của mình để hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời nhằm củng cố mối tương giao và bước đi cùng Ngài?

Tóm Lược:

Lòng kiêu ngạo có thể là một trong những rào cản lớn nhất trong việc phát triển mối tương giao với Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta cảm thấy tự mãn và không nhận ra nhu cầu của mình về mối tương giao này, chúng ta sẽ không theo đuổi nó. Ngược lại, Chúa Giê-su là Đấng khiêm nhường nhất trên đất và là tấm gương hoàn hảo nhất trong việc gìn giữ mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời.

Vai Trò Của Kinh Thánh



Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Ca thương 3:22, 23; 2 Ti-mô-thê 3:15-17; Giăng 17:17; Ê-phê-sô 1:13; Thi-thiên 119:11; 1 Cô-rinh-tô 2:14.*

Câu Gốc: “*Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh-nghiệm, sắc hơn gương hai lưỡi, thấu vào đến đôi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem-xét tư-tưởng và ý-định trong lòng*” (Ê-bơ-rơ 4:12).

Kinh Thánh. Chắc hẳn bạn đang sở hữu ít nhất một quyển hoặc có thể là nhiều quyển Kinh Thánh. Xuyên suốt lịch sử nhân loại, quyển sách quý giá này đã từng được sao chép một cách bí mật, được lén lút vận chuyển và từng bị cấm đoán. Đây là quyển sách được xuất bản nhiều nhất trên thế giới, bằng mọi thứ ngôn ngữ và cũng là một trong những quyển sách cổ xưa nhất. Một số người đã hy sinh mạng sống của mình để Kinh Thánh có thể được bảo tồn.

Kinh Thánh đang chiếm vị trí như thế nào trong đời sống của bạn? Bạn có thường xuyên đọc Kinh Thánh hay chỉ trưng bày trên giá sách phủ đầy bụi? Cuộc sống có bạn rộn đến nỗi bạn không có thời gian để học Lời Chúa, hay bạn cảm thấy quá mệt mỏi khi mở Kinh Thánh ra?

Lời Chúa đầy sức sống và quyền năng, Ngài đang kêu gọi bạn để cho Lời Ngài thấm sâu vào lòng bạn, khích lệ bạn, thách thức và biến đổi bạn, ban cho bạn sự hướng dẫn và hy vọng.

Kinh Thánh không chỉ là một quyển sách mang tính học thuật hay là một tập hợp những câu chuyện cổ xưa. Hơn thế nữa, đó là một tường thuật sâu sắc và tuyệt đẹp về cách Đấng Tạo Hóa của vũ trụ tìm cách kéo chúng ta lại gần Ngài. Nếu bạn mong muốn phát triển mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời, điều tốt nhất bạn có thể làm là cam kết dành thời gian vàng với Ngài mỗi ngày để cầu nguyện, đọc Lời được soi dẫn của Ngài và hết lòng vâng theo lẽ thật trong Lời Ngài..

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 25 tháng 4.

Vũ Khí Quyền Năng Nhất

Trước khi chúng ta khám phá lý do tại sao Kinh Thánh lại có giá trị đến vậy và làm thế nào để việc học Kinh Thánh cá nhân có hiệu quả hơn, chúng ta phải hiểu một điều: Một trong những cuộc tấn công nghiêm trọng nhất mà Sa-tan thường thực hiện là ngăn cản bạn dành thời gian ở bên Đức Chúa Trời qua Lời Ngài. Khiến mọi người thờ ơ, mệt mỏi vì công việc, hoặc gieo lòng nghi ngờ để họ tránh xa Kinh Thánh là chiến lược số một của Sa-tan. Nó biết rằng khi chúng ta dành thời gian với Đức Chúa Trời qua Lời Ngài, đời sống của chúng ta sẽ được phục hồi và tâm hồn luôn tươi mới nhờ sự tiếp sức của Ngài, vì thế, đương nhiên là nó sẽ làm mọi cách để ngăn chặn điều này!

Chúng ta được cảnh báo rằng: “Sa-tan sử dụng mọi mưu chước có thể để ngăn cản [con người] tiếp nhận sự hiểu biết về Kinh Thánh; vì những lời dạy rõ ràng trong Kinh Thánh vạch trần âm mưu lừa dối của nó.”—Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 593. Sa-tan biết rằng Lời đầy quyền năng của Đức Chúa Trời khiến nó trở nên bất lực. Nó biết rằng cầu nguyện và học Kinh Thánh là vũ khí mạnh mẽ nhất mà con người có thể sử dụng để chống lại nó (*Ê-phê-sô 6:17, 18; Hê-bơ-rơ 4:12*), vì vậy nó làm mọi cách có thể, để ngăn cản chúng ta đọc Kinh Thánh và cầu nguyện. Hẳn biết rằng Lời Chúa đầy quyền năng vì Lời Ngài không chỉ tạo dựng cả vũ trụ này (*Thi-thiên 33:6*), mà còn có thể khiến người chết sống lại (*Giăng 11:41-44*) và ban cho chúng ta sức mạnh để chiến thắng (*Ma-thi-ơ 4:1-11*).

Bằng cách khiến dân sự Đức Chúa Trời xa rời Kinh Thánh, Sa-tan không chỉ gây ảnh hưởng đến mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời, mà còn ảnh hưởng đến mối quan hệ của chúng ta với tha nhân. Tình trạng hôn nhân của chúng ta trở nên căng thẳng, chúng ta dễ nổi giận với con cái, thiếu kiên nhẫn với bạn bè hoặc đồng nghiệp. Cuộc sống trở nên quá bận rộn; chúng ta cảm thấy căng thẳng và chịu nhiều áp lực, tất cả đều bế tắc. Và lạ thay, trong hoàn cảnh như vậy, chúng ta thường không chịu dừng lại đủ lâu để nhận ra điều gì đang xảy ra. Chúng ta có thể nghĩ rằng mình gần gũi với Chúa, nhưng trên thực tế, nếu ngày qua ngày, tuần này nối tiếp tuần kia, chúng ta vẫn không hề mở Kinh Thánh ra để học hỏi, thì mỗi ngày trôi qua, chúng ta càng trở nên yếu đuối hơn, xa rời Chúa hơn.

Ngay cả khi chúng ta thể hiện mối tương giao tăng giảm thất thường và thiếu bền đỗ, thì Đức Chúa Trời vẫn luôn thành tín và không hề thay đổi, như Ca-thương 3:22, 23 đã nói với chúng ta. Bạn nhận thấy điều gì trong những câu Kinh Thánh này và chúng so sánh như thế nào về bản chất con người của chúng ta?

Là chê-ru-bim được xúc dầu trước khi sa ngã (*Ê-xê-chi-ên 28:14-17*), Lu-xi-phe đã từng nghe Lời Đức Chúa Trời và biết rõ quyền năng đáng kinh ngạc của những lời ấy. Giờ đây, nó vô cùng căm ghét sự thật này, nên không lạ gì khi nó cố tình khiến cho tâm trí chúng ta trở nên tê liệt và lòng chúng ta trở nên chai cứng để chúng ta không lắng nghe và không áp dụng Lời Chúa vào đời sống hàng ngày của mình.

Bạn lưỡng lự hay thiếu kiên định như thế nào trong đời sống tin kính của mình? Câu trả lời của bạn cho biết bạn cần phải thay đổi điều gì, nếu cần?

Kinh Thánh và Thẩm Quyền

Thẩm quyền và chức năng của Kinh Thánh được tuyên bố rõ ràng trong chính các trang Kinh Thánh. Đọc và chép lại 2 Ti-mô-thê 3:15–17. Hãy ghi chú những điều mà các câu Kinh Thánh này cho bạn biết về chức năng của Kinh Thánh.

Khi nói đến việc học Kinh Thánh cá nhân, chúng ta phải cẩn thận đừng mong đợi Kinh Thánh phục vụ cho các mục đích hoặc quan điểm của mình, là những suy nghĩ không phải lúc nào cũng giống với quan điểm của Đức Chúa Trời. Ví dụ, chúng ta không nên sử dụng phương pháp “nhắm mắt lại và chỉ vào một đoạn văn” để biết ý Chúa, vì đây không phải là cách Đức Chúa Trời muốn giao tiếp với chúng ta thông qua Lời Ngài. Đức Chúa Trời không phải là một con rối mà chúng ta có thể điều khiển để phục vụ nhu cầu và ý muốn của mình. Đường lối và ý tưởng của Ngài cao hơn chúng ta rất nhiều (*Ê-sai 55:9*), vì vậy chúng ta không nên cố gắng kiểm soát Lời Ngài phán với chúng ta. Chúng ta cũng không nên chỉ chọn và đọc những phần trong Kinh Thánh mà chúng ta cảm thấy thoải mái, thích thú. Thay vào đó, chúng ta nên xem Kinh Thánh như một tổng thể trọn vẹn, chứ không chỉ đọc những đoạn dễ hiểu, quen thuộc và bỏ qua những phần mang tính đối đầu hoặc thách thức. Nếu chúng ta thật lòng muốn Đức Chúa Trời dạy dỗ, hướng dẫn đời sống của mình, chúng ta phải tiếp nhận trọn vẹn Kinh Thánh, và sử dụng các phương pháp hợp lý khi nghiên cứu Kinh Thánh một cách cẩn thận, tin rằng Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ những gì chúng ta cần nghe vào một thời điểm cần thiết.

Chính Chúa Giê-su đã phán: “Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người” (*Ma-thi-ơ 22:37*). Nghĩa là, Đức Chúa Trời không muốn chúng ta bỏ qua tâm trí của mình; thay vào đó, Ngài muốn soi sáng tâm trí chúng ta bằng sự hiểu biết và khôn ngoan vô hạn của Ngài, được bày tỏ một phần qua Lời Ngài. Chúng ta có thể đọc nhiều câu chuyện trong Kinh Thánh thuật lại những cuộc đối thoại của Đức Chúa Trời với những người như Hê-nóc, Áp-ra-ham, Mô-i-se và Gióp, cũng như nhiều cuộc trò chuyện của Chúa Giê-su với con người. Đức Chúa Trời không bỏ qua lý trí của con người, mà mời gọi chúng ta đặt lý trí ấy quy phục trước Lời và sự khôn ngoan của Ngài để “làm nên sự cứu rỗi” của mình.

Tuy nhiên, lý trí của con người vẫn là những gì thuộc về loài người, thường có những nhận định sai lầm và dễ bị lừa dối. Nó không bao giờ là không thể sai. Lý trí con người có thể gạt Đức Chúa Trời sang một bên để cố gắng tự mình giải quyết mọi việc, hành động này đặt “bản ngã” của mình ngang bằng hoặc cao hơn Đức Chúa Trời, ngay từ khi manh nha trong những suy nghĩ. Con người có thể đến với Kinh Thánh với lòng kiêu hãnh và thích phê phán, cho rằng mình đã từng nghe những điều đó trước đây và không có gì là mới mẻ cả. Chính khi chúng ta cảm thấy mình quan trọng, tự tin, tự mãn và không cần gì nữa cả, là lúc chúng ta thờ ơ trong sự tương giao với Đức Chúa Trời và chỉ dựa vào sự hiểu biết hạn hẹp và lập luận sai lầm của chính mình.

Lẽ Thật Của Kinh Thánh

Một xu hướng trong giới thần học tự do vào những năm 1960 là loại bỏ Đức Chúa Trời ra khỏi lĩnh vực thần học. Năm 2017, trang bìa tạp chí Time đã đăng tải tiêu đề “Lẽ thật đã chết rồi sao?” Điều này thật thú vị vì xu hướng này phản ánh rõ ràng vị thế của xã hội chúng ta ngày nay. Ngay cả khái niệm về “lẽ thật” cũng đang suy sụp đến mức không còn ai nhận biết lẽ thật là gì nữa. Theo văn hóa đại chúng, không có thước đo nào, không có nền tảng nào vững bền và bất biến mãi mãi, không có gì xứng đáng để con người trông cậy hầu vượt qua thử thách của thời gian. Ngược lại tư tưởng này, Chúa Giê-su đã phán, “Ta là... lẽ thật” (*Giăng 14:6*). Lời của Ngài làm chúng về chính Ngài là lẽ thật trong sự thánh khiết hoàn toàn.

Đọc thật kỹ ba câu Kinh Thánh sau đây, rồi đọc lại lần thứ hai. Bạn nhận thấy điều gì từ những sứ điệp này?

Giăng 17:17 _____

Châm-ngôn 30:5, 6 _____

Thi-thiên 12:6 _____

Kinh Thánh khẳng định rằng lẽ thật cơ bản, chính Chúa Giê-su, không bao giờ thay đổi (*Hê-bơ-rơ 13:8*). Đồng thời, khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời, sự hiểu biết của chúng ta về Ngài và lẽ thật của Ngài càng được tăng lên. “Vẫn còn nhiều kho tàng lẽ thật đang chờ được khám phá bởi những người tìm kiếm chân thành.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 5, trang 704. Khi nói về “lẽ thật”, Ellen G. White luôn đề cập đến việc lẽ thật được ban cho bởi Đức Chúa Trời qua Lời Ngài. Chúng ta có thể tìm kiếm thêm ánh sáng lẽ thật trong Kinh Thánh vì Kinh Thánh không bao giờ mâu thuẫn với các lẽ thật đã được bày tỏ trước đó, mà trái lại còn phát triển thêm trên nền tảng đó.

Đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13; Thi-thiên 33:4, 5; và Ê-phê-sô 1:13. Sứ điệp ở đây là gì?

Cuối cùng, Kinh Thánh, và chỉ Kinh Thánh, mới là nguồn gốc vững bền của những gì chúng ta hiểu là lẽ thật. Mọi nguồn khác phải được thử nghiệm và kiểm chứng bằng Lời Đức Chúa Trời. Ngay cả những gì chúng ta cho là “hợp lý” cũng cần được kiểm chứng bằng Lời Đức Chúa Trời.

Một số người muốn lập luận rằng không có lẽ thật. Tại sao tuyên bố đó lại tự mâu thuẫn với chính nó? Nghĩa là, tại sao việc đưa ra lời khẳng định “không có lẽ thật” lại là một nỗ lực để khẳng định lẽ thật của họ và điều đó tự mâu thuẫn với chính nó?

Lời Khẳng Định Của Kinh Thánh

Khi đối diện với những quyết định quan trọng, những nan đề trong công việc hoặc thử thách trong cuộc sống, nếu bạn tìm đến Kinh Thánh, thì sẽ có những biến đổi gì trong gia đình bạn? Có thể thấy những thay đổi như thế nào tại nơi làm việc hoặc trong hội thánh của bạn, nếu như lời Kinh Thánh thực sự trở thành lăng kính để mọi người nhận biết thế gian và lựa chọn sống theo lời Kinh Thánh?

Những người viết Kinh Thánh hiểu rất rõ giá trị của Lời Đức Chúa Trời. Không có bất cứ quyển sách nào khác có thể soi dẫn đời sống của bạn như Lời Chúa. Lời Kinh Thánh có thể chỉ nằm yên trên các trang giấy, nhưng làm thế nào để bạn có thể khắc ghi vào lòng mình?

Lời khuyên của vua Đa-vít trong Thi-thiên 119:11 là gì, và bạn có thể làm theo lời khuyên đó như thế nào? (Xem thêm Hê-bơ-rơ 4:12)

Một trong những lời tuyên bố mà Kinh Thánh khẳng định chính mình được ghi trong Hê-bơ-rơ 4:12: “Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gương hai lưỡi...” Một thanh gương hai lưỡi rất hữu dụng và sắc bén, dầu vậy, Kinh Thánh có thể làm những điều mà các công cụ của con người không thể thực hiện được, như tác động đến tận trong lòng người. Kinh Thánh mô tả chính mình là “Lời Sự Sống”. Có lẽ bạn tự hỏi điều này có thể xảy ra như thế nào, khi Kinh Thánh đã được viết cách đây hàng ngàn năm. Nhưng Chúa Giê-su phán, “Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống” (Giăng 6:63). Nếu lòng bạn đang tan vỡ, hoặc cuộc sống của bạn đang bế tắc, thì Đức Chúa Trời có thể soi dẫn lời Ngài vào hoàn cảnh riêng của bạn và khiến mọi sự trở nên mới.

Cựu Ước cũng mô tả lời Đức Chúa Trời có tính năng động, đầy quyền năng và luôn hoàn thành trọn vẹn (xem Ê-sai 55:11). Khi Đa-vít suy gẫm về tác động của Lời Chúa trên đời sống mình, ông đã viết, “Lời Chúa làm cho tôi được sống lại, Ấy là sự an ủi tôi trong cơn hoạn nạn” (Thi-thiên 119:50).

Có lẽ bạn đã từng trải qua cảm giác đói cồn cào, hoặc đã từng nhịn ăn hoặc kiêng ăn. Khi bụng đói rồi thì thức ăn trở nên ngon hơn rất nhiều! Về mặt tâm linh, Kinh Thánh là thức ăn nuôi dưỡng đời sống tâm linh của chúng ta.

Nếu tâm linh bạn đang trống rỗng và đói khát, hãy mở Lời Hằng Sống. Hãy đọc Giê-rê-mi 15:16, 1 Phi-e-rơ 2:2 và Ma-thi-ơ 4:4. Lời Đức Chúa Trời thật ngọt ngào, bổ dưỡng cho trí tuệ và tâm hồn. Khi chúng ta đọc và suy gẫm, Lời Chúa sẽ lấp đầy khoảng trống trong tâm hồn, và nâng đỡ chúng ta như đã hứa.

Những lời ghi chép trong Kinh Thánh đến từ chính Đức Chúa Trời. Ngài đã ban lời ấy cho chính bạn, cũng như cho mọi linh hồn đang tìm kiếm Ngài. Khi chúng ta đọc Kinh Thánh với một tấm lòng rộng mở và lời khẩn cầu tha thiết, Lời Chúa sẽ có những tác động không hề nhỏ trong đời sống của mình.

Kinh Thánh đề cập đến những nan đề nào trong cuộc sống của bạn hiện tại? Tại sao bạn không nên để bản ngã ngăn cản bạn vâng theo lời Chúa dạy?

Trạng Thái Của Tâm Hồn

Khả năng tiếp nhận sự dạy dỗ từ Lời Đức Chúa Trời (Gióp 22:22) phụ thuộc phần lớn vào tâm trạng của tâm hồn khi chúng ta đến với Kinh Thánh. 1 Cô-rinh-tô 2:14 giải thích điều này như thế nào?

Sự phân biệt tâm linh là khả năng nhận biết và thấu hiểu những lẽ thật thiêng liêng. Do đó, thật dễ hiểu khi một người cởi mở về mặt tâm linh sẽ có những cảm nhận rất khác khi đọc Kinh Thánh, so với một người khép kín về mặt tâm linh. Người nào cho rằng Lời Chúa là sự ngu dại sẽ chẳng bao giờ tìm thấy lẽ thật trong Kinh Thánh.

Vi vậy, cả thái độ của chúng ta đối với Kinh Thánh và cách thức chúng ta học Lời Chúa đều mang ý nghĩa vô cùng quan trọng trong việc phát triển mối tương giao với Đức Chúa Trời. Phao-lô đã giải thích điều này như thế nào trong 1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13?

Lời Đức Chúa Trời hoạt động một cách hiệu quả trong lòng những người có đức tin. Khi bạn mở Kinh Thánh với niềm tin rằng Đức Chúa Trời đang có điều gì đó muốn truyền tới bạn qua những lời trong Kinh Thánh, thì quả thật, Ngài thực sự sẽ nhấn nhủ cùng bạn và hành động trong đời sống của bạn. Tuy nhiên, điều đó phụ thuộc rất nhiều vào đức tin và sự mong chờ của bạn. Tin mừng là: nếu đức tin của bạn còn yếu đuối, chính Chúa có thể giúp bạn lớn lên trong đức tin (Mác 9:24), ngay cả khi đức tin đó nhỏ bé như một hạt cải (Lu-ca 17:6).

Một trong những mục đích trọng yếu của Kinh Thánh là bày tỏ lẽ thật vào đời sống của chúng ta, giúp chúng ta biết thực trạng về mối tương giao của mình với Đức Chúa Trời và chỉ dẫn cách để vun đắp, củng cố mối tương giao đó. Nếu lòng bạn rộng mở với Đức Thánh Linh, nếu bạn tiếp cận Lời Chúa trong sự khiêm nhường, thì chắc chắn bạn sẽ được biến hóa, mặc dù sự thay đổi ấy có thể không được thể hiện rõ rệt từng ngày, bởi vì sự tăng trưởng thuộc linh thường là tăng trưởng tiệm tiến, dần dần mỗi ngày. Nhưng nếu bạn cứ sống trong sự thờ ơ và mãi vẫn vương trong tội lỗi, không sẵn lòng để được biến đổi, thì việc học Kinh Thánh sẽ chẳng mang lại lợi ích gì cho bạn. Đức Thánh Linh luôn thúc giục bạn đến gần Chúa Giê-su Christ hơn. Vậy, bạn có sẵn sàng bước tới gần hơn không? Nếu có, bạn sẽ trở nên “khôn ngoan để được cứu” (2 Ti-mô-thê 3:15), và sẽ thấy những điều kỳ diệu vượt quá sự tưởng tượng của mình.

Trạng thái tâm hồn và trí óc của tôi ra sao khi tôi đến với Kinh Thánh? Có phải tôi chỉ đơn giản mang theo những quan điểm của mình và tìm cách biện minh chúng qua Kinh Thánh, hay tôi đến với một tấm lòng rộng mở và một đức tin đơn sơ như con trẻ, sẵn sàng lắng nghe những gì Đức Chúa Trời muốn nhấn nhủ tôi hôm nay? Tại sao câu trả lời đó lại quan trọng đến như vậy?

Suy Gẫm Thêm:

Nếu bạn xem xét những lời bạn đã nói trong 24 giờ qua, bạn sẽ đánh giá chúng như thế nào? Đó có phải là những lời yêu thương, tử tế, vui vẻ, đầy khích lệ, hay là những lời thể hiện sự thất vọng, mệt mỏi, lo lắng, tức giận, nói xấu người khác và đầy ác ý không? Kinh Thánh chép rằng, “Do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra” (*Ma-thi-ơ 12:34*). Khi lòng chúng ta đầy rác rưởi, thì điều đó sẽ thể hiện ra ngoài qua lời nói của mình.

Tất cả chúng ta, ai cũng từng trải qua cảm giác thất vọng, mệt mỏi hoặc căng thẳng, và trạng thái tinh thần đó sẽ ảnh hưởng đến những gì chúng ta nói ra (thường là những lời mà sau đó chúng ta hối hận). Ngược lại, khi lòng chúng ta tràn ngập tình yêu thương dành cho ai đó, tình yêu đó sẽ thể hiện qua lời nói của mình.

Tương tự như vậy, Lời Đức Chúa Trời bày tỏ tấm lòng và ý định của Ngài dành cho chúng ta. Thật tuyệt vời khi nghĩ rằng chính những lời này, xuất phát trực tiếp từ tấm lòng nhân ái của Đức Chúa Trời, lại đang ở trong tay chúng ta qua Kinh Thánh. Thật đáng kinh ngạc khi thấy Lời Đức Chúa Trời đã thể hiện đầy quyền năng trong suốt chiều dài lịch sử nhân loại.

“Nhận biết Kinh Thánh như một quyển sách hướng dẫn đạo đức hữu ích để noi theo là một chuyện, nhưng nhận biết Kinh Thánh đúng với thực chất của nó thì lại là chuyện khác. Kinh Thánh chính là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, là Lời mang lại sự sống cho chúng ta, là Lời định hình mọi hành động, tư tưởng và lời nói của chúng ta theo một mẫu mực thánh khiết. Xem nhẹ Lời Đức Chúa Trời chẳng khác nào chối bỏ những lời đó. Và chính sự chối bỏ từ những người đã tuyên xưng đức tin lại là nguyên nhân hàng đầu dẫn đến sự hoài nghi và bất tín nơi giới trẻ.”—Ellen G. White, *Education*, trang 260.

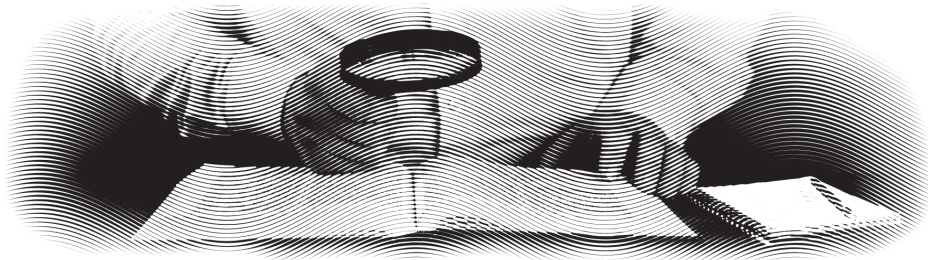
Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Bạn có những lý do hợp lý và chính đáng nào cho đức tin của mình? Có lẽ nhiều hơn bạn nghĩ.
2. Làm thế nào để bạn biết chắc rằng việc học Kinh Thánh và cầu nguyện là nền tảng cho mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời? Liệu bạn có thể giữ mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời mà thiếu hai điều đó không?
3. Nếu có người muốn phát triển mối tương giao với Đức Chúa Trời ngày thêm mật thiết, bạn sẽ khuyên họ nên bắt đầu đọc Kinh Thánh từ đâu?
4. Làm thế nào để bạn có thể sống theo mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời? (Phục-truyền 8:3). Điều đó thật sự được thể hiện như thế nào trong đời sống của bạn?
5. Những câu Kinh Thánh sau đây cho chúng ta biết gì về Lời Đức Chúa Trời? Hê-bơ-rơ 11:3; Thi-thiên 33:6; Ma-thi-ơ 11:4,5; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16; Ê-phê-sô 6:17; Gia-cơ 1:21.

Tóm Lược:

Kinh Thánh, lời sự sống và đầy quyền năng; việc đọc Kinh Thánh là nền tảng để phát triển mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời. Kinh Thánh không chỉ dạy chúng ta về bản tính tuyệt vời của Đức Chúa Trời và sự tương tác của Ngài với loài người trong suốt chiều dài lịch sử nhân loại, mà còn truyền phán trực tiếp với mỗi người chúng ta ngày nay, khi chúng ta đến với Lời Chúa bằng tấm lòng khiêm nhường.

Cách Học Kinh Thánh



Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Giăng 15:1-8; Mác 1:35; 1 Sử-ký 16:11; Thi-thiên 119:105; Ê-sai 50:4; Ê-sai 55:1-13.*

Câu Gốc: *“thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về lương-nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận-lợi công-việc ta đã sai-khiến nó” (Ê-sai 55:11).*

Hãy nghĩ lại cảm giác của mình khi lần đầu tiên bạn nhận được quyển Kinh Thánh. Có thể khi đó bạn còn là một đứa trẻ, và quyển Kinh Thánh đó được một người thân trao tặng. Hoặc cũng có thể bạn đã tự mua nó khi trưởng thành. Cho dù bạn đã có Kinh Thánh trong bao lâu (có thể bạn còn có nhiều bản khác nhau), hãy suy gẫm về giá trị mà bạn dành cho Quyển Sách này. Liệu đó có phải là một trong những vật sở hữu quý giá và được trân trọng nhất của bạn, hay bạn vẫn xem nhẹ việc mình đang có Lời Hằng Sống của Đức Chúa Trời ngay trong tầm tay? Bạn có gặp khó khăn gì trong việc duy trì thói quen đọc Kinh Thánh đều đặn không? Bạn đã bao giờ tự hỏi: Tôi nên bắt đầu từ đâu? Làm thế nào để việc đọc Sách này giúp tôi đến gần Đức Chúa Trời hơn?

Martin Luther từng nói, “Trong nhiều năm qua, tôi đã đọc trọn bộ Kinh Thánh hai lần mỗi năm. Nếu Kinh Thánh là một cái cây to lớn, sum suê và mọi lời trong đó là những cành nhỏ, thì tôi đã chạm đến từng cành cây, háo hức muốn biết có gì ở đó và nó có thể mang lại những gì.”

Cho dù bạn đang trải qua thời gian học Kinh Thánh đều đặn hàng ngày đầy say mê, hay Kinh Thánh của bạn hầu như chỉ trưng bày trên kệ sách, thì thực tế là tất cả chúng ta đều có thể phát triển một đời sống học Lời Chúa hiệu quả hơn. Tuần này chúng ta sẽ cùng nhau khám phá một số phương pháp học Lời Chúa một cách thực tiễn để đạt được kết quả tốt hơn..

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 2 tháng 5.

Dành Thời Gian

Bạn đã bao giờ đặt báo thức sớm hơn bình thường một chút để thức dậy và đọc Kinh Thánh chưa? Bạn đã bao giờ cảm thấy khó khăn trong việc bước ra khỏi giường, nhìn đồng hồ và nghĩ: “Mình chỉ còn mười lăm phút trước khi bắt đầu ngày mới. Mình nên nhanh lên thôi!” Bạn đã bao giờ thực hiện qua loa một lời cầu nguyện ngắn ngủi hoặc đọc lướt một đoạn Kinh Thánh, để lương tâm mình đỡ cắn rứt nhưng lại không hài lòng với chính mình khi vội vã bước vào ngày mới?

“Đọc Kinh Thánh một cách vội vàng chẳng mang lại lợi ích gì. Một người có thể đọc hết trọn bộ Kinh Thánh mà vẫn không cảm nhận được vẻ đẹp của nó hoặc không thấu hiểu được ý nghĩa thâm thúy và những lẽ thật kín giấu trong đó.”—Ellen G. White, *Steps to Christ - Con Đường Bình An*, trang 90.

Mặc dù quả thực có những ơn phước đến từ việc đọc Kinh Thánh, giống như uống nước từ vòi cứu hỏa (nhiều và nhanh), bạn vẫn có thể đọc Kinh Thánh một cách nhanh chóng nhưng lại bỏ lỡ rất nhiều điều. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta Lời rất giá trị, được chính Ngài soi dẫn, để chúng ta có thể hiểu biết nhiều hơn về Ngài (và qua đó, hiểu rõ hơn về chính mình). Khi chúng ta dành thời gian để khám phá bản tính tuyệt vời không thể diễn tả được của Đức Chúa Trời và cách Ngài tương tác với loài người qua bao thời đại, chúng ta sẽ càng yêu mến Ngài nhiều hơn. Bản ghi chép về những tương tác ấy đang nằm ngay trong tay chúng ta, nhưng chúng ta phải thu xếp và dành thời gian để nhận biết Đức Chúa Trời qua việc đọc Lời Ngài (*Công-vụ các Sứ-đồ 17:11*). Hãy xem xét những gợi ý sau:

- **Cầu xin Chúa đặt vào lòng bạn một khát khao trong việc tìm kiếm Ngài.** Hãy nắm lấy những lời hứa trong Giê-rê-mi 29:13 và Thi-thiên 37:4. Cầu xin Ngài đánh thức bạn dậy sớm hơn thường lệ hoặc mở ra thời gian thuận lợi trong ngày để tương giao với Ngài.
- **Hãy dâng thì giờ của bạn cho Chúa.** Đúng là bạn rất bận rộn và có rất nhiều việc cấp bách phải làm. Nhưng thời gian ở bên Đức Chúa Trời là vô giá. Hãy đến một nơi yên tĩnh và đọc Thi-thiên 46:10. Đọc từng câu hoặc hát dâng lên Chúa bài thánh ca “Hiến cả thân cho Ngài”. Hãy suy gẫm về những lĩnh vực trong đời sống mà bạn chưa đầu phục Chúa và chưa dâng hiến trọn vẹn cho Ngài.
- **Hãy dành thời gian cho Chúa ngay cả khi bạn không cảm thấy thích thú.** Giống như việc cần có sự quyết tâm và một kế hoạch hành động để được khỏe mạnh (tập thể dục, ăn uống điều độ, sống lành mạnh), thì việc tạo mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời cũng cần lòng quyết tâm và sự cố gắng. Hãy nhớ rằng những thói quen mới cần ít nhất 21 ngày để hình thành và đi vào nếp, chúng ta không thể thành công nếu thiếu sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh.

Đọc lại Giảng 15:1–8. Chúa Giê-su đang dạy chúng ta điều gì về việc “ở trong Ngài” và tại sao điều này lại quan trọng đối với đức tin của chúng ta?

Một Nơi Chốn

Chúa Giê-su là tấm gương hoàn hảo của chúng ta trong mọi phương diện và trong đời sống tận hiến cá nhân, điều ấy cũng không phải là ngoại lệ. Mác 1:35 cho chúng ta biết điều gì về thời gian Chúa Giê-su ở bên Đức Chúa Trời?

Dù đây chỉ là một câu Kinh Thánh ngắn gọn, nhưng chúng ta có thể học được rất nhiều điều từ tấm gương của Chúa Giê-su. Từ rất sớm, trước khi mặt trời mọc, Ngài đã rời khỏi nơi đông đúc và nhộn nhịp của cuộc sống thường ngày, đến một nơi yên tĩnh, cô tịch để có giờ phút riêng tư bên Cha Ngài. Bạn có thể hình dung ra cảnh tượng đó không? Chúa Giê-su, ngồi bên Biển Ga-li-lê hoặc trên sườn đồi vắng vẻ, cầu nguyện và giao tiếp với Cha Thiên Thượng trước khi thế giới chung quanh kịp thức giấc?

Dù câu này mô tả sự tận tâm trong việc cầu nguyện của Chúa Giê-su, nhưng chúng ta có thể nhận thấy rõ ràng việc cầu nguyện là ưu tiên tối thượng trong đời sống thiêng liêng của Ngài. Không còn nghi ngờ gì nữa, chính giây phút này đã tiếp thêm sức mạnh cho Ngài để có thể đối mặt với tất cả những gì Ngài phải chịu đựng. Nếu Chúa Giê-su cần làm việc này để khởi đầu một ngày mới, thì chúng ta cần phải làm nhiều hơn thế nữa!

Đức Chúa Trời khuyên dạy chúng ta, “Hãy tìm mặt Ta!” và Ngài hy vọng phản ứng của chúng ta sẽ là “Đức Giê-hô-va ôi!, tôi sẽ tìm mặt Ngài” (*Thi-thiên 27:8*).

1 Sứ-Ký 16:11 nói gì về cách chúng ta nên tìm mặt Ngài?

Bạn có một nơi riêng tư để mỗi sáng có thể giao tiếp cùng Đức Chúa Trời không? Có thể đó là một chiếc ghế cạnh cửa sổ, một góc yên tĩnh ngoài trời, hoặc thậm chí là bàn ăn trong bếp, một nơi bạn có thể đến mỗi ngày để ngồi dưới chân Chúa Giê-su và học hỏi Lời Đức Chúa Trời. Ngồi dưới chân Chúa Giê-su là nơi tuyệt vời nhất để thông công cùng Đức Chúa Trời (*Lu-ca 10:39-42*). Bằng cách hình thành một thói quen là hàng ngày, đến một địa điểm cố định để dành thời gian cho Chúa, bạn sẽ dễ dàng duy trì được thói quen đó mỗi ngày. Đừng nản lòng nếu có lúc nào đó bạn bỏ lỡ một ngày, vì sẽ có những trường hợp bất khả kháng khiến bạn không thể dành thời gian cho Chúa. Nhưng hãy cố gắng đừng để kéo dài quá nhiều ngày, đến nỗi tuần nọ tháng kia trôi qua mà không dành thời gian ở bên Ngài. Hãy nhớ rằng việc có một mối tương giao lâu dài với Đức Chúa Trời là một quyết định cần thực hiện hàng ngày, một quyết định mà bạn có thể bắt đầu lại bất cứ lúc nào, có thể là ngay hôm nay, nếu bạn chọn như vậy.

Trong tuần qua, bạn đã dành ra bao nhiêu thời gian để cầu nguyện và đọc Kinh Thánh? Câu trả lời của bạn cho bạn biết điều gì về những thay đổi mà bạn cần phải thực hiện trong thứ tự ưu tiên của mình?

Học Kinh Thánh Sâu Nhiệm

Ngay cả khi bạn không phải là một học giả, bạn vẫn có thể học Kinh Thánh một cách chuyên sâu, làm thế nào để có thể làm được điều đó?

Câu nguyện: Cầu nguyện giữ vai trò thiết yếu không thể thiếu, đây là việc cần làm ngay khi bắt đầu học Kinh Thánh, kéo dài trong suốt quá trình học và lặp lại khi kết thúc việc học Lời Chúa. Ellen G. White cho chúng ta biết rằng khi học Kinh Thánh, chúng ta không hề đơn độc. Khi mời Đức Thánh Linh soi dẫn, chúng ta sẽ loại bỏ mọi tác động gây phân tâm và kẻ thù sẽ tránh xa. “Đừng bao giờ học Kinh Thánh mà bỏ qua sự cầu nguyện. Chỉ có Đức Thánh Linh mới có thể khiến chúng ta cảm thấy tầm quan trọng của những điều tưởng như dễ hiểu hoặc ngăn cản chúng ta làm lệch lạc những lẽ thật khó lĩnh hội.”—*The Great Controversy*, trang 599, 600.

Đọc và Viết: Có thể nói rằng sự khác biệt cốt lõi giữa việc chỉ đọc Kinh Thánh và nghiên cứu Kinh Thánh nằm ở một hành động then chốt: viết. Viết giúp chúng ta làm chậm lại dòng suy nghĩ, từng bước suy gẫm Lời Chúa và tiếp cận với tốc độ phù hợp để quan sát, diễn giải, áp dụng và cam kết. Viết cũng giúp các ý tưởng rời rạc lúc ban đầu của chúng ta được định hình rõ ràng hơn, từ tâm trí chuyển đến ngòi bút, sau đó len lỏi vào tận tâm hồn và đồng hành cùng chúng ta suốt cả ngày. Chúng ta thường có khuynh hướng ghi nhớ tốt hơn những gì mình tự tay viết ra (*Thi-thiên 119:15, 16*). Nếu bạn không tiện viết, hãy thử đọc Kinh Thánh rõ ràng thành tiếng (hoặc nghe Kinh Thánh), sau đó trình bày suy nghĩ của bạn như một lời cầu nguyện dâng lên Chúa.

Chia sẻ: Thuật lại cho ai đó những gì bạn đã học được. Điều này sẽ giúp bạn ghi nhớ tốt hơn và góp phần khích lệ người khác.

Chọn một sách ngắn trong Kinh Thánh để bắt đầu (chẳng hạn như Giô-na, Mác, Phi-líp hoặc 1 Giăng) và từ từ đọc qua từng phần. Dưới đây là một phương pháp đơn giản mà bạn có thể áp dụng để học một câu Kinh Thánh (phương pháp học từng câu), một phân đoạn hoặc cả một chương:

1. Cầu nguyện để Đức Thánh Linh soi dẫn tâm trí bạn và làm mềm lòng khi bạn học Kinh Thánh.
2. Chọn một câu hoặc một phân đoạn trong Kinh Thánh.
3. Viết câu Kinh Thánh hoặc phân đoạn đó vào nhật ký, hoặc viết ra các phân nổi bật mà bạn cần lưu ý khi học Kinh Thánh.
4. Đọc lại những gì đã học một cách thành tâm và gạch chân những ý chính.
5. Viết lại những bài học được rút ra từ những ý chính đó.
6. Cầu nguyện cho những ý tưởng này hầu cho chúng có thể tác động lên mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời.
7. Suy xét xem bạn có thể chia sẻ điều này với ai hôm nay.

“Bất cứ khi nào dân sự Đức Chúa Trời tăng trưởng trong ân điển, họ sẽ không ngừng đạt được sự hiểu biết rõ ràng hơn về lời Ngài. Họ sẽ nhận ra ánh sáng và vẻ tươi mới trong những lẽ thật thiêng liêng của Kinh Thánh. Điều này đã đúng trong lịch sử của hội thánh qua mọi thời đại và nó sẽ tiếp tục như vậy cho đến cuối cùng.”—Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, trang 38, 39.

Bạn thấy sứ điệp trong câu trích dẫn trên đúng với bạn như thế nào? Xem thêm Thi-thiên 119:105.

Ơn Phước Gấp Bội

Có nhiều cách để chúng ta học Kinh Thánh, chẳng hạn như phương pháp học từng câu (đã đề cập ở trên), học theo từng chương, học theo chủ đề, phân tích ý nghĩa của từ đặc biệt, hoặc tổng hợp từng sách. Chúng ta có thể học Kinh Thánh với sự hỗ trợ của từ điển Kinh Thánh và các sách tra cứu, và chúng ta có thể đọc Kinh Thánh cùng với loạt bài Cuộc Chiến của các Thời Đại (*Conflict of the Ages*) để hiểu sâu hơn. Chúng ta có thể đi dạo ngoài thiên nhiên và lắng nghe Kinh Thánh được đọc qua mạng truyền thông, hoặc gặp gỡ một người bạn hay nhóm bạn để cùng nhau luận bàn về Kinh Thánh.

Giống như cách chúng ta giữ cho tình bạn luôn thắm thiết qua những trải nghiệm mới và đa dạng, chúng ta cũng nên giữ cho cuộc tiếp xúc hàng ngày với Đức Chúa Trời luôn mới mẻ và sống động bằng cách sử dụng nhiều phương pháp khác nhau khi học Kinh Thánh. Luôn luôn có nhiều điều mới để chúng ta học hỏi!

Một việc làm sẽ giúp cho thời gian học Kinh Thánh của bạn thêm sinh động là chia sẻ với người khác những điều bạn đã khám phá được. Khi chúng ta giải thích những gì mình đã học được, quá trình tóm tắt và tổng hợp sẽ giúp củng cố suy nghĩ của chúng ta. Điều này giúp chúng ta ghi nhớ kiến thức lâu hơn. Ơn phước gia tăng gấp bội khi chúng ta chia sẻ và thảo luận với người khác, cuộc trò chuyện thuộc linh thường sẽ là thách thức và củng cố cả hai bạn. Thường thì khi chúng ta chia sẻ hoặc hướng dẫn cho người khác, những bài học sâu sắc nhất sẽ diễn ra trong chính tâm trí chúng ta.

Bạn cũng sẽ nhận ra rằng những điều bạn học mỗi ngày không chỉ là sứ điệp của Đức Chúa Trời dành cho riêng bạn mà còn là sứ điệp dành cho nhiều người khác nữa.

Đọc Ê-sai 50:4. Câu Kinh Thánh này dạy chúng ta điều gì về mối tương giao với Đức Chúa Trời và nó có thể tác động đến mối quan hệ giữa chúng ta với tha nhân như thế nào?

Thời gian dành để học Kinh Thánh cá nhân không chỉ củng cố đức tin chính chúng ta mà còn giúp chúng ta khích lệ người khác, những người mà chúng ta có thể gặp trong ngày hôm đó. Điều này có thể trở thành một ơn phước được nhân đôi.

Đời sống tâm linh của chúng ta là một cuộc đua đường trường. Hãy cầu xin Chúa giúp bạn tiếp tục cuộc đua của mình một cách kiên trì, nhằm mục đích mà chạy (*Phi-líp 3:14*). Đừng nản lòng nếu bạn đã có chút chểnh mảng trong một thời gian, nhưng hãy nhanh chóng thực hiện bất kỳ sự thay đổi cần thiết nào trong cuộc sống của bạn để duy trì mối tương giao mật thiết, đặc biệt là dành thời gian học Kinh Thánh và cầu nguyện. Thật vậy, sự sống đời đời là nhìn biết Đức Chúa Trời ngay hôm nay (*Giăng 17:3*). Việc chúng ta cam kết rằng hàng ngày ở trong Ngài và trong Lời Ngài là điều có thể thay đổi cuộc đời của chúng ta.

Đọc lại câu gốc của tuần này và suy gẫm về ý nghĩa của nó. Bạn đang học gì vào lúc này? Bạn có thể chia sẻ điều này với ai?

Thật Ngọt Ngào

Hãy nghĩ về món tráng miệng mà bạn yêu thích. Nó có tốt cho sức khỏe của bạn không? Bạn có thể sử dụng mật ong để thưởng thức hương vị ngọt ngào, hoặc thậm chí có thể sử dụng mật ong Manuka với những lợi ích y học được cho là đặc biệt. Nếu bạn đã từng thử mật ong, bạn sẽ cảm nhận được vị ngọt thanh dịu thật tuyệt vời khi nó tan chảy trên lưỡi của bạn.

Trong Thi-thiên 119:103, 104, Kinh Thánh được ví như mật ong, một ẩn dụ cho sự ngọt ngào và niềm vui thích: “Lời Chúa ngọt hòng tôi đường bao! Thật ngọt hơn mật ong trong miệng tôi! Nhờ giếng mối Chúa, tôi được thông sáng;”

“Nhờ giếng mối Chúa, tôi được thông sáng” có nghĩa là gì? (Thi-thiên 119:104). Tại sao ý tưởng này lại quan trọng trong việc nắm bắt những lợi ích mà việc học Kinh Thánh mang lại cho chúng ta?

Đúng vậy, lời Chúa thực sự ngọt ngào đối với tâm hồn chúng ta và không giống bất kỳ điều gì thế gian này mang lại. Không giống như món tráng miệng, vị ngọt ngào của Lời Đức Chúa Trời chữa lành tâm hồn chúng ta và thay đổi đời sống, tính cách của chúng ta. Nếu bạn xa cách Chúa, bạn có thể quỳ xuống, mở Lời Ngài ra và uống lấy dòng nước hằng sống duy nhất có thể làm thỏa nguyện cuộc đời bạn.

Trong Ê-sai 55:1-13, nhà tiên tri đã diễn giải sứ điệp được đề cập ở trên. Hãy dành thời gian đọc đoạn này ngay bây giờ, sau đó trả lời những câu hỏi sau:

Chúa ban điều gì cho những ai đến với Ngài, để “ăn” Lời Ngài?

Lời mời gọi của Ngài dành cho bạn ở đây là gì?

Thách thức của Ngài là gì?

Lời hứa của Ngài là gì?

Lời hằng sống và đầy quyền năng của Đức Chúa Trời xuyên thấu hồn, linh, cốt tủy chúng ta khi thách thức chúng ta trưởng thành trong Đấng Cơ Đốc. Nhưng Lời Chúa chỉ có thể tác động đến chúng ta khi chúng ta dành thời gian và công sức (đúng là cần phải bỏ ra nhiều công sức) để đào sâu vào Lời Chúa với thái độ đầu phục và khiêm nhường, cũng như sẵn sàng vâng theo những điều được dạy trong Lời Chúa.

Bạn có thể “tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được” bằng những cách cụ thể nào (Ê-sai 55:6)?

Suy Gẫm Thêm:

Mục đích của việc học Kinh Thánh là để nhận biết Đức Chúa Trời và tăng trưởng mỗi ngày trong mối tương giao với Ngài, vì đây chính là sự sống đời đời, được ở cùng Đấng mà chúng ta yêu mến (Giăng 5:39, Giăng 17:3).

Một phần phải có trong bất kỳ mối giao tiếp nào là sự tương tác giữa đôi bên. Đọc trong Khải-huyền 3:20, chúng ta thấy rằng Chúa Giê-su muốn có mối giao tiếp như vậy với chúng ta, nhưng chúng ta phải nhìn nhận rằng, là những tạo vật của Ngài, chúng ta luôn có thể học hỏi thêm về Đấng Tạo Hóa của mình. Như một người thợ mỏ, đào bới để tìm kiếm những viên ngọc quý, chúng ta cũng nên liên tục đào xới, tìm kiếm những lẽ thật quý giá trong Kinh Thánh. Luôn có nhiều điều mới mẻ để khám phá, dù chúng ta đã đọc đi đọc lại những câu chuyện hoặc đoạn Kinh Thánh đó nhiều lần.

“Dù loài người có tiến bộ đến đâu về mặt trí tuệ, cũng đừng bao giờ nghĩ rằng không cần phải học hỏi Kinh Thánh một cách kỹ lưỡng và liên tục để tìm thấy ánh sáng lớn hơn. Là những con cái Chúa, mỗi người trong chúng ta được kêu gọi để trở thành những học viên trung thành của lời tiên tri.”—Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, trang 41.

Chúng ta cũng không nên cố gắng làm cho Kinh Thánh phù hợp với quan điểm hoặc suy nghĩ của con người. “Chúng ta sẽ tìm hiểu Kinh Thánh như thế nào? Liệu chúng ta có nên lần lượt áp đặt những tín điều theo suy nghĩ của mình, rồi cố gắng làm cho toàn bộ Kinh Thánh phù hợp với quan điểm đã được vạch sẵn đó? Hay chúng ta sẽ đặt những ý tưởng và quan điểm của mình bên cạnh Kinh Thánh, và so sánh, đo lường các lý thuyết của mình trên từng khía cạnh với lẽ thật của Kinh Thánh? Nhiều người đọc và thậm chí dạy Kinh Thánh, mà không hiểu được lẽ thật quý báu mà họ đang dạy hoặc học... Nhiều người cố áp đặt một ý nghĩa nào đó cho những lời trong Kinh Thánh sao cho phù hợp với quan điểm của riêng mình”—Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, trang 36.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Bạn thường tiếp cận Kinh Thánh với thái độ như thế nào? Qua thái độ đó, có điều gì cần thay đổi không? Tại sao thái độ khiêm nhường và đầu phục trước Lời Chúa lại quan trọng đến vậy?
2. Có những quan điểm cố hữu nào mà bạn cần từ bỏ để Kinh Thánh có thể lên tiếng một cách trung thực không? Nếu có, bạn có thể bắt đầu cầu nguyện về những điều đó như thế nào ngay bây giờ?
3. Tính sáng tạo hay mong muốn đổi mới có thể trở thành rào cản như thế nào trong mối tương giao với Đức Chúa Trời? Mong muốn tìm kiếm điều gì đó mới mẻ và đầy sáng tạo, nếu xuất phát từ động cơ ích kỷ, có thể khiến người khác đi lạc lối như thế nào?

Tóm Lược:

Việc học Kinh Thánh cá nhân là trọng tâm của mối tương giao sinh động và bền chặt với Đức Chúa Trời. Lời Chúa vẫn đang phán dạy một cách đầy ý nghĩa trong đời sống của chúng ta ngay trong thế kỷ 21, giống như Ngài đã làm trong những thế kỷ trước. Tương tự như trong bất kỳ mối giao tiếp thân thiết nào khác, chúng ta nên tìm cách giữ cho đời sống tận hiến của mình luôn đầy sinh động, tươi mới khi ở trong Chúa Giê-su, tin cậy vào lời hứa của Ngài rằng: “Thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống rỗng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó” (Ê-sai 55:11).

Các Chiến Sĩ Cầu Nguyện



Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu: Đa-ni-ên 2:20–23; Đa-ni-ên 6:10, 11; Công-vụ 20:36; Sáng-thế Ký 5:22–24; Xuất Ê-díp-tô Ký 33:15–23; 32:31, 32.

Câu Gốc: “Tôi yêu-mến Đức Giê-hô-va, vì Ngài nghe tiếng tôi, Và lời nài-xin của tôi. Tôi sẽ cầu-khẩn Ngài trọn đời tôi, Bởi vì Ngài có nghiêng tai qua tôi” (Thi-thiên 116:1, 2).

Hãy tưởng tượng nếu bạn hiếm khi trò chuyện với bạn thân nhất hay với vợ/chồng mình. Chẳng bao lâu sau thì mối quan hệ đó sẽ rạn nứt hoặc phát sinh vấn đề. Cũng một lẽ như vậy, cầu nguyện là thiết yếu để có mối quan hệ gần gũi với Đức Chúa Trời. Đó là một thói quen tin kính vô cùng quan trọng mà mỗi người chúng ta cần có và có thể làm tốt hơn. Nếu chúng ta không thường xuyên cầu nguyện sớm muộn gì ta cũng sẽ xa rời Chúa.

Trong Kinh Thánh, chúng ta học về đời sống của nhiều nhân vật cầu nguyện theo nhiều cách khác nhau. Chúng ta hãy xem lại cách họ thông công với Đức Chúa Trời đã tác động đến mối quan hệ của họ với Ngài như thế nào. Họ đã cầu nguyện như thế nào, cầu xin những gì, và cách cầu nguyện đó đã thay đổi đời sống của người khác như thế nào. Quả thật: đời sống cầu nguyện của chúng ta không chỉ ảnh hưởng đến chính mình mà còn đến những người xung quanh nữa.

Giống như việc học Kinh Thánh, chủ đề về cầu nguyện vừa to lớn vừa quan trọng, vượt xa những gì có thể học chỉ trong hai tuần. Trong tuần này, chúng ta sẽ học một vài bài học từ những gương cầu nguyện trong Kinh Thánh và ta sẽ thấy việc cầu nguyện giữ vị trí trọng tâm thế nào để duy trì mối quan hệ bền chặt với Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy học từ gương của những nhân vật này.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 9 tháng 5.

Đa-ni-ên Trung Tín

Đa-ni-ên là một trong những đại anh hùng của Kinh Thánh. Chúng ta đều biết câu chuyện đầu tiên này (*xem Đa-ni-ên 1*): “Vả, Đa-ni-ên quyết định trong lòng rằng không chịu ô uế bởi đồ ngon vua ăn và rượu vua uống, nên cầu xin người làm đầu hoạn quan để đừng bắt mình phải tự làm ô uế” (*Đa-ni-ên 1:8*). Hơn nữa, với Đa-ni-ên và ba người bạn, “Vả, Đức Chúa Trời ban cho bốn người trai trẻ đó được thông biết tỏ sáng trong mọi thứ học thức và sự khôn ngoan. Đa-ni-ên cũng biết được mọi sự hiện thấy và chiêm bao” (*Đa-ni-ên 1:17*). Kinh Thánh mô tả Đa-ni-ên là người khôn ngoan (*Đa-ni-ên 1:20; 2:14, 21, 23, 48*) vì Thần của Đức Chúa Trời ngự trên ông (*Đa-ni-ên 4:9, 18; 5:14; 6:3*), và ông rất được yêu thương trên trời (*Đa-ni-ên 9:23; 10:11*). Đây là vài đặc điểm của một người có mối tương giao bền chặt và sống động với Đức Chúa Trời.

Trong Đa-ni-ên 2, khi vua Nê-bu-cát-nết-sa ra chiếu chỉ giết hết thầy các nhà thông thái ở Ba-by-lôn, thì Đa-ni-ên tìm cầu sự thương xót của Đức Chúa Trời về sự kín giấu của chiêm bao nhà vua (*Đa-ni-ên 2:18*). Khi Đức Chúa Trời tỏ cho Đa-ni-ên chiêm bao của vua, thì ông liền cầu nguyện ngay.

Đọc Đa-ni-ên 2:20–23. Tại sao Đa-ni-ên cầu nguyện, và chúng ta học được gì từ lời cầu nguyện của ông?

Khi năm tháng trôi qua, các đời vua thay đổi, Đa-ni-ên vẫn ở vai trò cố vấn cho các vua, và được mô tả là một người trỗi hơn hết thầy, “Lại trỗi hơn hai quan thượng thư kia và các quan trấn thủ, vì người có linh tánh tốt lành; thì vua định lập người trên cả nước” (*Đa-ni-ên 6:3*). Bởi người là trung thành, trong người chẳng có điều lỗi và cũng chẳng có sự xấu (*Đa-ni-ên 6:4*). Dầu những kẻ đồng liêu đầy lòng ghen ghét và âm mưu độc ác (*Đa-ni-ên 6:5–9*), Đa-ni-ên vẫn luôn kiên định và chẳng hề nao núng trong đời sống cầu nguyện của mình.

Đọc Đa-ni-ên 6:10, 11. Những câu Kinh Thánh này cho chúng ta biết gì về Đa-ni-ên?

Khi đối diện với khó khăn, Đa-ni-ên đã cầu nguyện. Dù mỗi đe dọa trực tiếp nhắm đến mạng sống mình, ông vẫn kiên định và bền bỉ trong sự cầu nguyện (ba lần mỗi ngày, như thói quen của ông), và đều đặn (ba lần mỗi ngày, mở cửa sổ hướng về Giê-ru-sa-lem mà cầu nguyện). Lời cầu nguyện của ông là một hành động cụ thể (ông quỳ gối) và tập trung vào sự cảm tạ và nài xin.

Trước một câu chuyện như thế, bất kể lý do nào bạn có thể đưa ra để không cần cầu nguyện thì thật yếu đuối biết bao!?

Tư Thế Cầu Nguyện

Khi có điều gì không mong đợi xảy đến trong đời sống, phần đông chúng ta thường tìm đến một người bạn thân để tâm sự. Khi có tin vui, ta tìm ai đó để chia sẻ. Chúng ta cũng có thể làm tương tự với Đức Chúa Trời. “Cầu nguyện là mở lòng ra cùng Đức Chúa Trời như chuyện trò với một người bạn.”—Ellen G. White, *Steps to Christ - Con Đường Bình An*, trang 93.

Sự cầu nguyện chẳng những giữ chúng ta thông công với Đức Chúa Trời, mà còn tỏ rõ cho ma quỷ biết chúng ta thuộc về Chúa. Khi quỳ cầu nguyện sáng, ấy là một lời tuyên bố hữu hình cho các quyền lực tối tăm rằng hôm nay chúng ta chọn Đức Chúa Trời. Không những thế, khi ta cầu nguyện, Đức Chúa Trời sai thiên sứ ở bên cạnh chúng ta, để thêm sức và che chở ta khỏi kẻ thù nghịch là sự tối tăm (*Thi-thiên 91*).

Hành động quỳ gối trong sự vâng phục bày tỏ một tư thế khiêm nhường. Nó khác biệt so với khi ta ngồi trên ghế hay nằm trên giường mà cầu nguyện (dẫu rằng chúng ta có thể cầu nguyện trong những tư thế ấy). Nhưng khi chúng ta quỳ trước mặt Đức Chúa Trời, lòng ta dễ dàng đầu phục hơn, bởi vì thân thể và lời nói của ta cùng tuyên xưng rằng Ngài là Đấng Chủ tể, còn chúng ta chỉ là con cái do Ngài đã dựng nên mà thôi.

Hãy đọc những phân đoạn Kinh Thánh sau và suy gẫm về đời sống của những nhân vật đã quỳ gối khi cầu nguyện: Đa-ni-ên 6:10, Lu-ca 22:41, Công-vụ 7:60, Công-vụ 9:40, Công-vụ 20:36.

Đứng cầu nguyện là một tập quán phổ biến trong thời Kinh Thánh (*2 Sử-ký 20:5, 6, 13; 1 Sa-mu-ên 1:26; Gióp 30:20; Lu-ca 18:11*). Kinh Thánh cũng ghi lại những ví dụ về ngồi cầu nguyện (*2 Sa-mu-ên 7:18; 2 Các Vua 4:38*). Một số người khác thì sấp mình xuống đất trước mặt Đức Chúa Trời, mặc dầu tư thế này ít thấy hơn, nhưng là dấu hiệu của sự vâng phục trước một bậc tôn quý (*1 Các Vua 1:47; Mác 14:35*).

Vậy tư thế quen thuộc của bạn khi cầu nguyện là gì? Kinh Thánh không đòi buộc chúng ta phải cầu nguyện theo một tư thế nhất định; tuy nhiên, tư thế có ý nghĩa vì nó phản chiếu tấm lòng kính sợ, tâm tình bên trong, và sự ước muốn đầu phục Đức Chúa Trời. Có người không thể quỳ gối; tóm lại, điều quan trọng nhất vẫn là tấm lòng. Nếu bạn có thể quỳ mà thường không quỳ, tại sao không thử quỳ trong lần cầu nguyện tới và xem việc đó ảnh hưởng thế nào đến thời gian bạn thông công cùng Chúa?

Kinh Thánh kêu gọi chúng ta: “Hãy cầu nguyện không thôi” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17). Điều này hàm ý sự bền đỗ (Cô-lô-se 4:2) và sự nhẫn nại (Rô-ma 12:12). Hôm nay, khi bạn đứng, ngồi, nằm, hay bước đi, hãy hướng lòng về Đức Chúa Trời và thưa chuyện cùng Ngài như nói với một Người Bạn. Hãy bắt đầu ngay bây giờ.

Hê-nóc Đồng Đi và Hầu Chuyện Cùng Chúa

Hãy đọc Sáng-thế Ký 5:22–24. Vậy, thật ra chúng ta biết gì về Hê-nóc?

Kinh Thánh không cho chúng ta biết nhiều về đời sống của Hê-nóc, nhưng có chép rằng ông đã đồng đi với Đức Chúa Trời trong 300 năm cho đến khi Chúa đem ông về trời. Thật cao đẹp biết bao khi tấm lòng tận hiến bên bí với Đức Chúa Trời chính là định nghĩa cả cuộc đời của một con người!

Một điều chúng ta biết chắc, ấy là Hê-nóc hẳn đã “bền đỗ cầu nguyện” (*Rô-ma 12:12*), kiên trì và càng ngày càng gần với Đức Chúa Trời hơn trong đức tin thông qua từng trải nghiệm hằng ngày. Thế gian ngày càng trở nên gian ác trong thời ông sống, và Hê-nóc đã siêng năng hầu việc Đức Chúa Trời, nhưng ông không thể làm trọn vẹn công việc ấy nếu không có Ngài.

“Giữa một đời sống lao khổ đang diễn ra, Hê-nóc vẫn kiên định giữ mối thông công với Đức Chúa Trời. Càng lao khổ, càng khẩn cấp bao nhiêu, thì ông càng cầu nguyện luôn luôn và quyết liệt bấy nhiêu... Sau khi ở với dân sự một thời gian, dạy dỗ và làm gương để có ích cho họ, thì ông lại lánh ra để biệt riêng, ham mến và khao khát sự thông biết thiêng liêng chỉ một mình Đức Chúa Trời có thể ban cho. Khi thông công cùng Đức Chúa Trời, Hê-nóc càng ngày càng phản chiếu rõ rệt ảnh tượng của Đức Chúa Trời... Đến đời những người không tin cũng phải lấy làm kính sợ khi thấy trên mặt ông có dấu của thiên đàng.”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, trang 86, 87.

Đức Chúa Trời không đòi hỏi chúng ta phải sống như ẩn sĩ hay tu sĩ, hay tách biệt hẳn với thế gian đến nỗi trở nên vô ích cho đồng loại. Giống như Hê-nóc, chúng ta có thể vừa sống hữu ích, quan tâm đến nhu cầu xung quanh, vừa giữ một mối liên hệ bền chặt với Đức Chúa Trời qua sự đồng đi và hầu chuyện cùng Ngài, để Ngài có thể phản chiếu bản tánh vinh hiển của Ngài qua chúng ta.

Chúng ta có thể cầu nguyện bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu. Không nơi nào trên đất này mà Đức Chúa Trời không thấy và chẳng nghe chúng ta (*Thi-thiên 139:7–12*); Ngài luôn nghe tiếng kêu cầu của lòng chúng ta, bất luận chúng ta ở đâu (*Ca-thương 3:55–57*). Tuy nhiên, có một giá trị đặc biệt trong việc cầu nguyện phát ra tiếng thay vì chỉ thầm nguyện. Khi thầm cầu nguyện, chúng ta có thể bị phân tâm, hoặc chưa kịp nói hết ý nghĩ hay câu văn. Nhưng khi cầu nguyện thành tiếng, dù thì thầm hay nói ra tiếng bình thường, đó là một sự nhắc nhở vô hình cho chính chúng ta rằng Đức Chúa Trời là có thật, Ngài đang lắng nghe, và chúng ta thật sự có điều cần thưa chuyện với Ngài.

Hôm nay, trong khi đi và khi làm việc, bạn sẽ thì thầm lời cầu nguyện nào để thông công với Chúa Giê-su?

Môi-se, Vị Lãnh Đạo Tin Kính

Dẫu rằng Hê-nóc có mối quan hệ rất gần gũi với Đức Chúa Trời, nhưng chúng ta được biết nhiều hơn về mối liên hệ của Môi-se với Ngài, và thậm chí có thể đọc được nhiều lần Môi-se đối thoại cùng Đức Chúa Trời. Khi cùng theo bước Môi-se qua những thăng trầm trong cuộc đời khiêm nhường của ông, chúng ta thấy hết lần này đến lần khác về phần quan trọng nhất, và cũng là bí quyết thành công của ông với tư cách một vị lãnh đạo tin kính, chính là sự thông công liên tục và mối liên hệ bền chặt với Đức Chúa Trời.

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 33:15–23. Nội dung và cách thức đối thoại giữa Môi-se và Đức Giê-hô-va là gì?

Hãy tưởng tượng việc được hầu chuyện cùng Đức Chúa Trời và nghe rõ tiếng Ngài sẽ như thế nào. Thật kỳ lạ là khi dân Y-sơ-ra-ên không tìm kiếm mối thông công như vậy với Ngài, mà lại nài xin Môi-se nói thay cho họ trước mặt Đức Chúa Trời (*Xuất Ê-díp-tô Ký 20:18–21*). Nhưng Đức Chúa Trời đã chuẩn bị Môi-se cho việc ấy, bắt đầu từ lần Ngài hiện ra trong bụi gai cháy, ngay trên chính ngọn núi này. Dẫu chúng ta có đọc những lời cầu nguyện riêng khác của Môi-se, ta vẫn thấy ông gần như luôn luôn có sự hiện diện của Đức Chúa Trời, cầu xin sự dẫn dắt và cầu thay cho dân sự.

Có hai lần Môi-se cầu thay cho những người trong gia đình mình. Hoàn cảnh nào có lời cầu thay ấy, và chuyện gì đã xảy ra nếu ông không đứng ra xóa khoảng cách đó?

A-rôn: *Xuất Ê-díp-tô Ký 32:1–14, 31–34; Phục-truyền 9:20*

Mi-ri-am: *Dân-số Ký 12:13*

Điều đáng kinh ngạc về sự kiện cùng Mi-ri-am là Môi-se chính là người phải chịu sự đối đãi bất công và lòng ghen ghét của chị mình. Ông có thể dễ dàng đứng qua một bên, để Đức Chúa Trời giáng phạt mà Mi-ri-am và A-rôn xứng đáng nhận lãnh. Nhưng thay vào đó, ông đã nhanh chóng tha thứ và cầu thay cho chị mình. Thật là một sự phản chiếu đầy quyền năng về ân điển tha thứ của Đức Chúa Trời cho tội nhân, được bày tỏ qua hành động của Môi-se.

Đọc Ma-thi-ơ 5:44 và Cô-lô-se 3:13. Bạn có thể học để làm điều được dạy dỗ trong phân đoạn này như thế nào? Tại sao điều đó lại quan trọng với bạn?

Môi-se Cầu Thay Cho Dân Sự

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 32:31, 32. Phân đoạn này dạy chúng ta điều gì về Môi-se và sự cầu nguyện?

Môi-se dạn dĩ cầu thay cho dân Đức Chúa Trời hết lần này đến lần khác. Môi-se đã cầu khẩn cùng Đức Chúa Trời khi dân sự khát (*Xuất Ê-díp-tô Ký 15:25; 17:2-6*), khi đói (*Dân-số Ký 11:21, 22*), và trong cơn tuyệt vọng (*Dân-số Ký 11:11-15*).

Khi dân Y-sơ-ra-ên đúc bò con bằng vàng ngay sau khi Đức Chúa Trời lập giao ước với họ, Môi-se nhớ lại: “Vì ta sợ cơn thịnh-nộ và tức giận của Đức Giê-hô-va đã nổi phùng lên, đặng diệt các người; nhưng Đức Giê-hô-va còn nhậm lời ta lần này nữa” (*Phục-truyền Luật-lệ Ký 9:19*).

Khi các thám tử từ đất hứa trở về, Môi-se nhớ lại: “Vậy, vì có Đức Giê-hô-va có phán rằng Ngài toan diệt các người, nên ta cứ sấp mình xuống trước mặt Đức Giê-hô-va trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm,” (*Phục-truyền 9:25*).

Khi chi phái Lê-vi được biệt riêng ra để hầu việc trong đền thánh, Môi-se nhớ lại: “Vậy, ta ở trên núi trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm như lần đầu, và lần này Đức Giê-hô-va lại nhậm lời ta, bằng lòng không diệt người” (*Phục-truyền 10:10*). Đức Chúa Trời đã nghe lời khẩn cầu của Môi-se.

Chúng ta có thể học được nhiều điều từ đời sống cầu nguyện của Môi-se và sự bền chặt nơi Đức Chúa Trời:

Môi-se có lòng yêu mến Chúa sâu sắc và một bức tranh rõ ràng về bản tánh Ngài. Đức Chúa Trời đã tự bày tỏ cho Môi-se trong Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6: “Giê-hô-va! Giê-hô-va! là Đức Chúa Trời nhân-tử, thương-xót, chậm giận, đầy-dẫy ân-huệ và thành-thực.”

Môi-se vừa dạn dĩ vừa trung tín, nhờ cậy Đức Chúa Trời trong suốt hành trình gian nan về đất hứa. Dầu ông cũng yếu đuối như chúng ta, Môi-se vẫn tin cậy quyền năng, sự hiện diện và dẫn dắt của Đức Chúa Trời (*Xuất Ê-díp-tô Ký 33:13*).

Môi-se thường nhắc Đức Chúa Trời về giao ước của Ngài (*Xuất Ê-díp-tô Ký 32:13*), bắt lấy những lời hứa của Ngài cho dân sự (*Phục-truyền 7:8*), và nhớ lại sự dẫn dắt của Ngài trong quá khứ (*Phục-truyền 8:2*).

Môi-se chấp nhận câu trả lời của Đức Chúa Trời cho những lời cầu nguyện của ông, dù là “có” hay “không”. Mỗi tương giao gần gũi với Đức Chúa Trời không có nghĩa là ta luôn được như ý (*Phục-truyền 3:23-29*), nhưng chúng ta vẫn phải bền lòng cầu nguyện (*Lu-ca 18:1-8*).

Vậy hiện nay, ai là người cần lời cầu thay của bạn? Ngay bây giờ, điều gì đang ngăn trở bạn cầu nguyện?

Suy Gẫm Thêm:

Sau hết, chúng ta nên cầu nguyện bởi vì chúng ta quá yêu mến Đức Chúa Trời, và chúng ta không thể không chia sẻ với Ngài mọi điều trong đời sống mình: niềm vui và những “thắng lợi”, những gánh nặng và lo âu, những lời cầu xin và nhu cầu hằng ngày. “Chúng ta có thể ở gần bên Đức Chúa Trời đến nỗi trong mọi thử thách bất ngờ, ý nghĩ của chúng ta sẽ hướng ngay về Ngài cách tự nhiên như một bông hoa hướng về mặt trời. Hãy trình dâng cho Ngài những nhu cầu, niềm vui, nỗi buồn, lo lắng, và nỗi sợ hãi. Bạn không thể làm Ngài nặng gánh; bạn cũng không thể làm Ngài mệt mỏi. Đấng đếm từng sợi tóc trên đầu bạn chẳng hề dừng đứng trước những nhu cầu của con cái Ngài... Tấm lòng yêu thương của Ngài cảm động trước nỗi buồn của chúng ta, ngay cả khi chỉ vừa thốt ra. Hãy đem đến cho Ngài mọi điều khiến tâm trí bạn rối bời. Không có gì quá lớn đối với Ngài để gánh vác, vì Ngài nâng đỡ các địa cầu, Ngài cai quản mọi công việc của vũ trụ. Không có điều gì liên quan đến sự bình an của chúng ta mà lại quá nhỏ để Ngài không lưu ý đến. Không có chương nào trong trải nghiệm của chúng ta tối tăm đến nỗi Ngài không đọc được; không có nan đề nào quá khó đến nỗi Ngài không tháo gỡ được. Không có tai họa nào xảy đến cho một trong những con cái nhỏ bé nhất của Ngài, không có sự lo lắng nào làm khốn khổ linh hồn, không có niềm vui nào làm vui thích, không có lời cầu nguyện chân thành nào được thốt ra trên môi miệng, mà Cha trên trời của chúng ta lại không biết đến, hoặc không quan tâm ngay lập tức... Mối liên hệ giữa Đức Chúa Trời và mỗi linh hồn đều riêng biệt và trọn vẹn, như thể không có một linh hồn nào khác trên đất này để cùng chia sẻ sự chăm sóc của Ngài, không có một linh hồn nào khác vì đó Ngài đã ban Con yêu dấu của Ngài.” —Ellen G. White, *Steps to Christ* - Con Đường Bình An, trang 99, 100.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Bạn sẽ mô tả sự cầu nguyện là điều đẹp đẽ hay là gánh nặng? Điều gì đã góp phần làm bạn có quan điểm như vậy?
2. Trong trích dẫn ở trên có rất nhiều sứ điệp sâu sắc. Sứ điệp nào chạm đến lòng bạn nhất?
3. Trong ba nhân vật Kinh Thánh học trong tuần này (Đa-ni-ên, Hê-nóc và Môi-se), đời sống cầu nguyện của ai liên quan đến bạn nhất và tại sao?

Tóm Lược:

Khi đọc về những gương cầu nguyện trong Kinh Thánh, chúng ta dễ có suy nghĩ rằng mình không thể có mối tương giao gần gũi với Đức Chúa Trời đến mức đó, hay không thể trung tín như họ. Nhưng chúng ta có thể. Như Đa-ni-ên, chúng ta có thể kiên định và trung tín quỳ gối cầu nguyện hằng ngày, mặc cho sự chống đối. Như Hê-nóc, chúng ta có thể chọn bước đi và trò chuyện với Đức Chúa Trời, tìm đến Ngài trước khi làm công việc mà Ngài kêu gọi chúng ta làm. Như Môi-se, chúng ta có thể dẫn dắt những người trong phạm vi ảnh hưởng của mình, cầu thay cho gia đình và cộng đồng khi chọn ở lại dưới bóng cánh của Đấng Toàn Năng vừa là Chủ Tể vừa là bạn của chúng ta.

Lời Cầu Nguyện Thiết Thực



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: 1 Các Vua 19:1–18; Ma-thi-ơ 6:5–8; Lu-ca 11:2–4; Ma-thi-ơ 6:5–15; Đa-ni-ên 9:4–19; Rô-ma 8:26, 27.

Câu Gốc: “*Hỡi bá-tánh, khá nhờ-cậy nơi Ngài luôn luôn, Hãy dốc đổ sự lòng mình ra tại trước mặt Ngài: Đức Chúa Trời là nơi nương-náu của chúng ta*” (Thi-thiên 62:8).

Đời sống cầu nguyện của bạn như thế nào? Bao lâu một lần? Sốt sắng đến mức nào? Với tâm tình trông đợi ra sao? Bạn có cầu nguyện hằng ngày, hay chỉ khi gặp hoạn nạn? Lời cầu nguyện của bạn chỉ là những lời xin Chúa ban cho, đôi khi cũng có sự ngợi khen Đức Chúa Trời nữa?

Bạn có thường cầu nguyện buổi sáng trước khi ăn sáng, hay thỉnh thoảng giữa lúc bận rộn trong ngày? Có lẽ bạn từng tham dự một nhóm cầu nguyện thường kỳ, hoặc thậm chí trải nghiệm việc cầu nguyện liên tục 24 giờ. Bạn đã từng trải nghiệm quyền năng và sự hiện diện của Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện làm thay đổi tất cả trong đời sống mình chưa?

Sự cầu nguyện chính là mối liên hệ liên tục giữa chúng ta (nhành nho) với Đức Chúa Giê-su (Gốc nho). “Nếu chúng ta muốn tăng trưởng và trở bông, chúng ta phải liên tục hút nhựa sống và được nuôi dưỡng từ Gốc nho hằng sống; vì cách xa Gốc nho ấy thì chúng ta chẳng có sức mạnh nào.”—Ellen G. White, *Early Writings*, trang 73. Đây chính là phước hạnh của sự cầu nguyện bền đỗ. Đức Chúa Trời nghe chúng ta và Ngài luôn đáp lời trong thì giờ của Ngài, theo cách hoàn hảo của Ngài, dầu không phải lúc nào cũng đúng như chúng ta trông đợi.

Trong tuần này, chúng ta sẽ học về những gương cầu nguyện khác trong Kinh Thánh, và cùng suy gẫm những cách thiết thực để làm mạnh thêm sự cầu nguyện trong đời sống hằng ngày..

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 16 tháng 5.

Ê-li—Cầu Nguyện Trong Cơn Khủng Hoảng

Tiên tri Ê-li sống trong thời kỳ đầy sự gian ác, khi vua A-háp “Làm nhiều điều ác, chọc giận Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên hơn các vua Y-sơ-ra-ên trước mình” (1 Các Vua 16:33).

Những giây phút kịch tính nhất trong đời Ê-li diễn ra tại cuộc đối đầu trên núi Cạt-mên (xem 1 Các Vua 18). Cao trào của câu chuyện lạ lùng này là vua A-háp và cả vương quốc đã tận mắt thấy lẽ thật rằng Đức Chúa Trời có nhậm lời cầu nguyện. Đây là một khoảnh khắc không thể nào quên trong lịch sử Y-sơ-ra-ên, và cũng là lý do tại sao sự thay đổi đột ngột trong câu chuyện này khiến chúng ta bất ngờ.

Đọc 1 Các Vua 19:1–18, đặc biệt lưu ý đến những lời cầu nguyện của Ê-li và sự thâm giao của Đức Chúa Trời với ông. Gốc rễ sự chán nản của Ê-li ở đây là gì? Sự đáp lời của Đức Chúa Trời khác thế nào so với những gì đã xảy ra trên núi Cạt-mên?

Trong suốt một ngày, mặc dầu Đức Chúa Trời đã nhậm tất cả những lời cầu nguyện của Ê-li, nhưng cảm xúc, tâm trí và thể chất của vị tiên tri này liền thay đổi. Dù Ê-li vừa trải qua một chiến thắng lớn với Đức Chúa Trời trong ngày hôm đó, nhưng trong một khoảnh khắc mệt mỏi, ông đã để sự sợ hãi về cái chết lấn át đức tin nơi Đức Chúa Trời. Điều làm chúng ta ngạc nhiên trong câu chuyện này là, mặc dù Ê-li đã ngã lòng và buồn bã, nhưng Đức Chúa Trời đã đến cùng ông trong sự dịu dàng và chăm sóc, ban cho ông bánh và nước một lần nữa (1 Các Vua 19:5-6) đến nỗi ông có sức đi bốn mươi ngày bốn mươi đêm (1 Các Vua 19:8). Và khi Đức Chúa Trời cuối cùng bày tỏ chính mình, thì Ngài đã làm một cách rất khác trước kia.

Đôi khi trong đời sống chúng ta, Đức Chúa Trời đáp lời một cách trực tiếp, đầy quyền năng, không thể chối cãi. Điều đó làm gia tăng đức tin, và chúng ta cảm thấy sự gần gũi của Ngài trong đời sống mình.

Có những lúc chúng ta nao núng và buông theo cám dỗ, nghĩ rằng theo Chúa bằng một đức tin không lay chuyển thì quá khó. Chúng ta thường mong chờ câu trả lời của Chúa theo cách mà mình nghĩ Ngài phải đáp lại, mà chẳng nhận ra rằng ý tưởng và đường lối của Ngài cao hơn và khôn ngoan hơn đường lối của chúng ta rất nhiều (Ê-sai 55:8, 9).

Cũng như có nhiều điều về sự sáng tạo của Đức Chúa Trời mà chúng ta chẳng hiểu thấu, thì chúng ta cũng chẳng nên lấy làm lạ khi có nhiều điều về đường lối của Ngài mà chúng ta chưa thể hiểu được.

Đức Chúa Trời là người Cha tốt lành và nhân từ, biết chính xác điều bạn cần. Làm thế nào để bạn yên lặng đủ để trông cậy Ngài, và giữ mắt mình chăm chú nơi Ngài trong mọi sự? Ngay bây giờ hãy thưa với Ngài về điều ấy.

Khi Lời Cầu Nguyện Dường Như Chưa Được Nhậm

Có lẽ bạn đã cầu nguyện về một điều gì đó trong một thời gian dài, thậm chí nhiều năm và bạn cảm thấy dường như Đức Chúa Trời chưa nghe lời cầu xin của mình. Kinh Thánh phán rằng: “Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho” (Ma-thi-ơ 7:7), và “theo ý muốn Ngài mà cầu xin việc gì, thì Ngài nghe chúng ta” (1 Giăng 5:14). **Bạn hiểu thế nào về những lời hứa này?**

An-ne là một tấm gương về người nữ tín kính đã cầu nguyện cho một điều rất cụ thể (1 Sa-mu-ên 1:10–17). Ban đầu dường như Đức Chúa Trời chưa đáp lại lời cầu nguyện của bà, nhưng bà vẫn kiên trì, Đức Chúa Trời đã trả lời trong thời điểm hoàn hảo của Ngài và theo ý muốn Ngài. Đôi khi sự chờ đợi giúp chúng ta bước đi với Đức Chúa Trời sâu sắc hơn, khi chúng ta học biết tin cậy Ngài nhiều hơn.

Thi-thiên 62:8 chép, “Hỡi bá tánh, khá nhờ cậy nơi Ngài luôn luôn, Hãy dốc đổ sự lòng mình ra tại trước mặt Ngài: Đức Chúa Trời là nơi nương náu của chúng ta.” Chúng ta có tin rằng Ngài thật sự biết điều gì là tốt nhất, ngay cả khi chúng ta chưa thấy đáp án cho lời cầu nguyện của mình không? Chúng ta có tin rằng cuối cùng Ngài sẽ đáp lời đúng thời điểm và theo cách thức hoàn hảo của Ngài không?

Đôi khi những lời cầu nguyện của chúng ta không được trả lời nhanh chóng như ta mong muốn, hoặc theo cách mà ta hy vọng. Kinh Thánh cho chúng ta những lời khuyên nào về điều này?

- Tìm kiếm ý muốn của Đức Chúa Trời, không phải ý riêng mình (Ma-thi-ơ 6:10; 1 Giăng 5:14, 15).
- Xem xét động cơ của mình (Châm-ngôn 16:2; Gia-cơ 4:3).
- Nghĩ xem mình có đang nuôi giữ một tội lỗi nào không (Thi-thiên 66:18; 1 Phi-e-rơ 3:12; Châm-ngôn 15:29).
- Ẩn náu trong Đức Chúa Trời và trong Lời Ngài (Giăng 15:7).
- Có đức tin khi cầu nguyện (Hê-bơ-rơ 11:6; Gia-cơ 1:6; Mác 11:24; Ma-thi-ơ 21:22).
- Suy xét tấm lòng mình (khiêm nhường hay kiêu ngạo) (Gia-cơ 4:6; 1 Phi-e-rơ 5:6).
- Kiên trì (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17, 18).
- Tha thứ cho người khác (Mác 11:25, 26).
- Đức Chúa Trời thấy bức tranh toàn diện và biết điều gì là tốt nhất cho chúng ta (Rô-ma 8:28; Ê-phê-sô 3:20; Giê-rê-mi 29:11–13). Đôi khi sự đáp lời của Ngài đơn giản như với Phao-lô: “Ấn điển ta đủ cho ngươi rồi” (2 Cô-rinh-tô 12:9).

Một sự thật quan trọng quyết định cách chúng ta phản ứng khi lời cầu nguyện có vẻ chưa được đáp lại chính là bức tranh của chúng ta về Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta nhìn Ngài như xa cách và không quan tâm, mối quan hệ với Ngài sẽ yếu đi. Trong những lúc như vậy, hãy tìm kiếm Kinh Thánh để tìm bằng chứng về tình yêu và sự chăm sóc của Ngài dành cho bạn và cầu xin để hình ảnh sai lệch của bạn về Ngài được trở nên rõ ràng hơn.

Chúa Giê-su Dạy Chúng Ta Cầu Nguyện

Vào thời Chúa Giê-su, những lời cầu nguyện dài dòng, được soạn thảo cẩn thận như diễn thuyết, dùng từ ngữ phức tạp và học thuộc lòng thì mới được xem trọng. Nhưng Chúa Giê-su không hề khen ngợi những lời cầu nguyện kiểu như vậy (*xem Ma-thi-ơ 6:5-8*). Ngài đã lên án bản chất của những lời cầu nguyện đó: chỉ là màn phô trương “đạo đức giả.”

Các môn đồ thấy Chúa Giê-su cầu nguyện, và họ biết rằng cầu nguyện là phần thiết yếu trong đời sống của Ngài (*xem Lu-ca 5:16; Lu-ca 6:12; Lu-ca 9:18; Lu-ca 22:41; Lu-ca 24:30; Mác 1:35; Mác 6:46*). Khi nhìn Ngài, họ thấy sự khác biệt hoàn toàn với các vị lãnh đạo tôn giáo khác, và nhận ra rằng cầu nguyện sâu sắc hơn những gì họ từng nghĩ đến. Vì thế, môn đồ đến với Chúa Giê-su, thưa rằng: “Lạy Chúa, xin dạy chúng tôi cầu nguyện” (*Lu-ca 11:1*).

Chúa Giê-su đã làm hình mẫu cho các môn đồ (và cho chúng ta) về việc chúng ta có thể cầu nguyện một cách đơn sơ bằng ngôn ngữ dùng hằng ngày. Ngài chỉ dạy cho chúng ta thấy rằng lời cầu nguyện phải chân thành và xuất phát từ trong lòng.

Hãy đọc *Lu-ca 11:2-4* và *Ma-thi-ơ 6:5-15*, và chú ý những điểm sau trong lời cầu nguyện Chúa Giê-su dạy:

- **Lạy Cha chúng tôi ở trên trời:** Thừa nhận mối quan hệ cá nhân của bạn với Cha của muôn loài.
- **Danh Cha được thánh:** Nhận biết sự thánh khiết của Đức Chúa Trời, khiến chúng ta đến với Ngài bằng sự tôn kính.
- **Nước Cha được đến:** Ao ước sự trở lại của Ngài và sự ngự trị của Đức Thánh Linh trong lòng cho đến ngày ấy.
- **Ý Cha được nên, ở đất như trời!:** Đầu phục và cầu nguyện cho ý muốn của Đức Chúa Trời được nên trong đời sống mình, tin cậy rằng Ngài biết điều tốt nhất cho ta thay vì ta chỉ cầu xin điều mình muốn.
- **Xin cho chúng tôi hôm nay đủ ăn đủ ngày:** Xin những nhu cầu thiết yếu để sống cả về thể xác (thức ăn, nước uống) lẫn thuộc linh (Chúa Giê-su và Lời hằng sống của Ngài).
- **Xin tha tội cho chúng tôi, như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi:** Ăn năn, tìm kiếm sự tha thứ, và ghi nhớ để tha thứ cho những người làm tổn thương chúng ta, như Đức Chúa Trời đã tha thứ cho chúng ta cách nhưng không.
- **Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác!:** Xin sự che chở và bảo vệ khỏi điều ác trong thế gian này (*Thi-thiên 91*).
- **Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men:** Xưng nhận rằng tất cả những gì chúng ta có, tất cả những gì chúng ta làm đều thuộc về Đức Chúa Trời. Chỉ duy Ngài xứng đáng nhận vinh hiển và sự ngợi khen (*1 Sử Ký 29:11*).

Vậy thì, tại sao bạn còn cầu nguyện quá ít, mà không hướng lòng mình về Đức Chúa Trời mỗi buổi sáng để hầu chuyện với Đấng yêu bạn hơn bất kỳ ai khác? Điều gì đang ngăn cản bạn làm điều nên làm này? Hãy cầu nguyện ngay bây giờ, theo như lời mời gọi của Chúa Giê-su.

Ngợi Khen, Xưng Tội, Nài Xin, Tạ Ơn

Giống như Chúa Giê-su đã dạy chúng ta cách cầu nguyện, chúng ta cũng có thể làm theo một cấu trúc đơn giản này khi đến cùng Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện riêng tư, với gia đình, hoặc cùng hội thánh, nhớ rằng cầu nguyện chính là trò chuyện với Đức Chúa Trời như với một người bạn. Nhiều khi lời cầu nguyện của chúng ta chỉ đầy những sự nài xin, trong khi Chúa Giê-su đã dạy chúng ta cầu nguyện cho nhiều điều hơn thế nữa!

Hãy đọc lời cầu nguyện của Đa-ni-ên trong Đa-ni-ên 9:4–19 và tìm xem những phần khác nhau trong lời cầu nguyện của ông.

Hãy xem bạn có thể đưa những yếu tố sau vào lời cầu nguyện của mình:

Ngợi khen: Ngợi khen là sự bày tỏ lòng tôn thờ đối với Đức Chúa Trời vì con người và bản tính của Ngài. Đọc Thi-thiên 100, một bài ca ngợi khen tuyệt đẹp dâng lên Chúa. Suy gẫm về nhiều danh xưng và bản tính vinh hiển của Ngài. Hãy ngợi khen Ngài vì Ngài là Đấng Cứu Chuộc, Đấng Cứu Rỗi, Đấng Yên Ủi, Đấng Chữa Lành, Người Chăn Hiên Lành, An-pha và Ô-mê-ga, và Hòn Đá góc nhà, v.v...

Xưng tội và nhận sự tha thứ: Khi chúng ta hầu chuyện và có sự hiện diện của Đức Chúa Trời, chúng ta không thể không buông bỏ những gì đang giữ hoặc ngăn cách ta đến với Ngài. Càng gần Ngài hơn, ta càng thấy rõ sự không xứng đáng và khốn khổ của mình. Điều này khiến ta nài xin Ngài cất bỏ tội lỗi và uốn nắn tấm lòng ta theo ảnh tượng Ngài. Nếu chúng ta mong Chúa tha thứ, ta cũng cần sẵn sàng tha thứ cho người khác. “Vậy hãy xưng tội cùng nhau và cầu-nguyện cho nhau, hầu cho anh em được lành bệnh: người công-bình lấy lòng sốt-sắng cầu-nguyện, thật có linh-nghiệm nhiều” (Gia-cơ 5:16).

Nài xin: Bạn đang đối diện với những thử thách nào - có thể là trong gia đình, bạn bè, sức khỏe, tài chính, công việc, hay việc học? Cụ thể, bạn cần bàn tay dẫn dắt của Đức Chúa Trời ở chỗ nào? Ai đang cần sự nâng đỡ của bạn, và bạn có thể giúp đỡ tốt nhất như thế nào? Hãy cầu nguyện cách cụ thể cho những điều này và cho những người ấy, xin ý muốn của Đức Chúa Trời được nên thánh.

Tạ ơn: Đọc Phi-líp 4:6 và suy nghĩ về những phước lành trong đời sống của bạn. Có thể bạn sẽ nhớ đến những điều lớn lao, nhưng còn những điều nhỏ bé mà chúng ta thường xem nhẹ thì sao? Chúng ta liên tục nhận được sự thương xót của Chúa, nhưng lại quá ít khi bày tỏ lòng biết ơn, quá ít khi ngợi khen Ngài vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta.

Bạn cần ngợi khen Chúa về những điều gì, cần xưng tội cùng Ngài điều gì, cần dâng lên Ngài những nhu cầu nào, và cần tạ ơn Ngài về những điều gì? Sao bạn không làm điều đó ngay bây giờ?

Những Câu Hỏi Khác Về Sự Cầu Nguyện

Tại sao ta phải cầu nguyện khi Chúa đã biết hết rồi? Tại sao chúng ta phải cầu nguyện trong khi Đức Chúa Trời là Đấng toàn tri? Ellen G. White giải thích như sau: “Không phải vì cần phải cho Đức Chúa Trời biết chúng ta là ai, mà để khiến chúng ta tiếp nhận Ngài. Cầu nguyện không hạ Chúa xuống cùng chúng ta, nhưng nâng chúng ta lên cùng Ngài.”—*Steps to Christ*, tr. 93. Quả thật, Đức Chúa Trời biết những ước muốn và nhu cầu của chúng ta, Ngài thấu suốt mọi ý định trong lòng chúng ta. Tuy nhiên, sự cầu nguyện có ích cho chúng ta. Nó mời gọi chúng ta tạm dừng giữa guồng quay bận rộn của cuộc sống, tạm dừng để nhìn nhận rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tể Trị trên muôn vật, và đặt chính mình dưới chân Ngài. Khi chúng ta mời Ngài vào, sẽ có nhiều cơ hội được mở ra để Ngài hành động. Đức Thánh Linh cầu thay cho chúng ta khi chúng ta không biết phải cầu nguyện ra sao (*Rô-ma 8:26, 27*).

Tại sao phải cầu nguyện khi mọi sự đều tốt đẹp? Sự tự mãn và kiêu ngạo (xem Bài học 3) có thể là một trong những rào cản lớn nhất đối với một đời sống cầu nguyện mạnh mẽ. Nếu chúng ta nhận ra mình thật sự cần Chúa đến đường nào, chúng ta sẽ đến với Ngài thường xuyên hơn biết bao! Nếu các thiên sứ trọn vẹn còn tôn thờ và ngợi khen Ngài, thì sao chúng ta chỉ là con người tội lỗi lại nghĩ rằng mình ít cần đến với Ngài hơn? Ma-thi-ơ 5:6 và Ê-sai 44:3 nói gì về lẽ thật này?

Đức tin giữ vai trò gì trong sự cầu nguyện? Hãy đọc Hê-bơ-rơ 11:6 và suy gẫm những lời này: “Cầu nguyện và đức tin có mối liên hệ mật thiết, và chúng cần được nghiên cứu cùng nhau. Trong lời cầu nguyện của đức tin có một khoa học thiêng liêng mà bất cứ ai muốn đời sống mình thành công đều phải hiểu. Đấng Christ phán: ‘Mọi điều các người xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các người’ (*Mác 11:24*). Ngài cho thấy rõ rằng lời cầu xin của chúng ta phải theo ý muốn của Đức Chúa Trời; chúng ta phải cầu xin những điều Ngài đã hứa, và bất cứ điều gì chúng ta nhận được phải được dùng để thực hiện ý muốn Ngài. Khi các điều kiện được đáp ứng, lời hứa ấy là chắc chắn... Chúng ta không cần tìm bằng chứng bên ngoài nào cho sự ban phước đó”—Ellen G. White, *Education*, trang 257–258.

Chúng ta nên cầu nguyện với ai? Trước hết, chúng ta nên cầu nguyện riêng (chỉ có bạn và Đức Chúa Trời), vì sự cầu nguyện và học Kinh Thánh là sự sống còn của mỗi quan hệ với Ngài. Hãy dành thì giờ để xét lòng mình khi hầu chuyện và lắng nghe Chúa (*Ma-thi-ơ 6:6*). Chúng ta cũng nên cầu nguyện với gia đình hoặc trong nhóm nhỏ (*Công-vụ 12:12*), vì nơi nào có hai hoặc ba người nhóm lại, thì Chúa cũng ở đó (*Ma-thi-ơ 18:20*). Sau cùng, chúng ta cũng cần cầu nguyện cùng Hội thánh (*Gia-cơ 5:13–16*). Cả ba hình thức cầu nguyện trên đều quan trọng.

Chúng ta nên lắng nghe thế nào? Cầu nguyện không chỉ là trò chuyện với Đức Chúa Trời; chúng ta cũng cần để Ngài “tỉa sửa” và phán dạy đời sống mình. Cách rõ ràng và an toàn nhất để làm điều này là đọc Kinh Thánh và kết hợp cầu nguyện với học Lời Chúa trong thì giờ tĩnh nguyện. Hãy cẩn trọng, đừng rơi vào tâm trí trống rỗng hay chỉ lắng nghe ý nghĩ riêng mình thay vì tìm kiếm trong Kinh Thánh.

Trong những điểm trên, điều nào khiến bạn thấy khó thực hành nhất?

Suy Gẫm Thêm:

“Nếu chúng ta suy nghĩ và hầu chuyện về Đức Chúa Giê-su nhiều hơn, và về bản thân ít hơn, thì chúng ta sẽ có sự hiện diện của Ngài nhiều hơn nữa.”—Ellen G. White, *Steps to Christ - Con Đường Bình An*, tr. 102.

“Nếu chúng ta thường bàn luận với những sự nghi ngờ và sợ hãi, hay cố tìm cách giải quyết mọi điều mà mình chưa thấy rõ ràng trước khi tin cậy Chúa, thì những rắc rối trên chỉ càng thêm gia tăng và trở nên tồi tệ hơn. Nhưng nếu chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời, cảm nhận sự bất lực và lệ thuộc của mình cách chân thật, và trong đức tin khiêm nhường, tin cậy mà bày tỏ những nhu cầu của ta cho Ngài là Đấng có tri thức vô hạn, thấy mọi sự trong cả công cuộc sáng tạo, và cai trị mọi sự bởi ý muốn cùng lời phán Ngài, thì Ngài có thể và sẽ lắng nghe tiếng van nài của chúng ta, và sẽ cho sự sáng soi chiếu trong lòng ta.”—*Steps to Christ*, tr. 96, 97.

“Linh hồn ta có thể bay gần hơn với thiên đàng bằng đôi cánh của sự ngợi khen. Đức Chúa Trời được thờ phượng bằng những bài ca và nhạc khí nơi các hành lang trên trời; và khi chúng ta bày tỏ lòng biết ơn, chúng ta đang tiến gần đến sự thờ phượng của đạo binh thiên thượng... Chúng ta hãy lấy niềm vui kính sợ mà đến trước mặt Đấng Tạo Hóa, với sự ‘tạ-ơn, và tiếng ca-hát’ (*Ê-sai 51:3*).”—*Steps to Christ*, tr. 104.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Trong những ý tưởng được trích dẫn ở trên, ý tưởng nào truyền cảm hứng cho bạn nhất? Ý tưởng nào thử thách bạn nhiều nhất?
2. Chúng ta học được bài học nào khác từ đời sống cầu nguyện của các vị trong Kinh Thánh? (*Xin xem E-xơ-ra 10:1; 2 Các Vua 13:4; Giô-na 4:2, 3; Ha-ba-cúc 3:1; 2 Các Vua 19:14–19; Giê-rê-mi 32:16–25; Nê-hê-mi 1:4–11; 1 Các Vua 8:22–54, trên đây chỉ là vài phân đoạn Kinh Thánh*).
3. Sự kiêng ăn có vai trò gì khi đi cùng với sự cầu nguyện?
4. Qua bài học tuần này, có điều gì mới bạn muốn thay đổi hay áp dụng vào đời sống cầu nguyện của mình chẳng? Tại sao bạn lại không thực hiện sự thay đổi ấy ngay?

Tóm Lược:

Kinh Thánh chia sẻ về những người có đời sống cầu nguyện sốt sắng, bền chặt, và cũng chia sẻ về những người không như vậy. Khi chúng ta tìm trong các trang Kinh Thánh, sẽ luôn thấy có ai đó mà mình tìm được sự đồng cảm dù bất luận mối liên hệ của mình với Đức Chúa Trời ra sao. Chúng ta cũng sẽ tìm thấy vô số lời hứa khích lệ và dẫn dắt trong đời sống tin kính hằng ngày. Mục tiêu của chúng ta phải là sự tăng trưởng tâm linh, mà mắt chúng ta hướng lên Đức Chúa Giê-su là gương mẫu trọn vẹn trong mọi sự, Đấng Khởi đầu và Đấng Hoàn tất đức tin của chúng ta.

Có Đức Tin



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Mác 8:11, 12; Mat-thi-ơ 15:21–28; Luca 7:1–10; Ê-phê-sô 2:8; Hê-bơ-rơ 11; Khải-huyền 14:12.*

Câu Gốc: “Và, đức-tin là sự biết chắc vững-vàng của những điều mình đang trông-mong, là bằng-cớ của những điều mình chẳng xem thấy” (Hê-bơ-rơ 11:1).

Có người từng nói: “Đức tin giống như Wifi. Dù không thấy được, nhưng nó có sức mạnh kết nối bạn với điều bạn cần.” Chắc chắn một điều: không có đức tin thì không thể có mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Vậy đức tin của bạn hôm nay thế nào? Đã bao giờ đức tin của bạn nơi Chúa trở nên lung lay chưa? Có lẽ bạn đã trải qua điều gì đó khiến bạn bị thử thách đến mức không biết làm sao để tiếp tục bước đi với Chúa.

Hay đức tin của bạn giống như một bông hồng, từ chiếc cành xanh mọc lên một nụ nhỏ, rồi từ từ nở ra thành đóa hoa rực rỡ, tỏa hương thơm không thể quên trong căn phòng nơi nó hiện diện?

Thật vậy, “Đức-tin là sự biết chắc vững-vàng của những điều mình đang trông-mong, là bằng-cớ của những điều mình chẳng xem thấy” (Hê-bơ-rơ 11:1). Đức tin không phải là điều chúng ta tự tạo ra, nhưng “y theo lượng đức-tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người” (Rô-ma 12:3). Đức tin là một sự ban cho của Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 2:8, 9) và ngay cả như thế, đức tin của chúng ta nơi Chúa chỉ có thể tồn tại vì những gì Ngài đã và đang làm trong chúng ta, và cho chúng ta.

Tuần này, chúng ta sẽ cùng nhau khám phá chủ đề về đức tin: Làm gì khi gặp nghi ngờ và không tin? Theo Chúa Giê-su, đức tin mạnh mẽ trông như thế nào? Và điều gì được gọi là “đức tin của Đức Chúa Giê-su”.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 23 tháng 5.

Chỉ Cho Tôi Một Dấu Hiệu

Có lẽ bạn đã từng nghe ai đó nói: “Giá như tôi thấy Biển Đỏ rẽ đôi, hoặc thấy ma-na rơi xuống đất, hoặc tận mắt chứng kiến Chúa Giê-su chữa lành người mù thì tôi sẽ tin.” Hoặc chính bạn cũng từng có những suy nghĩ tương tự.

Nhưng ngược lại, tại sao ngày nay đức tin của chúng ta lại dễ có hơn so với những người sống trong thời Kinh Thánh cổ xưa? Người Y-sơ-ra-ên khi xưa không có cả quyền Kinh Thánh đầy đủ trong tay, cũng không có một lịch sử dài để nhìn lại như chúng ta hôm nay. Môi-se đã nhấn mạnh tầm quan trọng của việc nhìn lại quá khứ để nhớ đến sự dẫn dắt và nhân lành của Đức Chúa Trời (*xem Phục-truyền 4:7-10; 8:2, 3*). Không giống dân Y-sơ-ra-ên, chúng ta có 6.000 năm lịch sử Kinh Thánh để học hỏi (*xem Giăng 20:30, 31*).

Mỗi thế hệ đều mong muốn có một dấu hiệu, và thế hệ chúng ta cũng không khác gì. Nhưng dấu hiệu đang ở khắp nơi quanh chúng ta. Nếu bạn đọc Ma-thi-ơ 24, bạn sẽ thấy rất nhiều điều đã và đang được ứng nghiệm ngay cả trong thời đại ngày nay.

Ngay cả trong thời Chúa Giê-su, người ta cũng muốn có dấu hiệu chứng tỏ Ngài thật là Con Đức Chúa Trời, mặc dù họ đã nhận được rất nhiều dấu hiệu rồi. Chúa Giê-su đã đáp lại như thế nào? (Xem Mác 8:11, 12)

Chúng ta có đang tranh luận và thử thách Chúa Giê-su như các người Pha-ri-si không? Chúng ta có khiến Ngài “than-thở trong lòng” (Mác 8:12) vì sự thiếu đức tin của mình, trong khi Ngài đã ban cho chúng ta mọi điều cần thiết để tin rồi?

“Những dấu hiệu đó không phải là điều dân Giu-đa cần. Không bằng chứng bên ngoài nào có thể ích lợi cho họ. Điều họ cần không phải là sự soi sáng trí óc, mà là sự đổi mới tâm linh.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 406. Liệu có phải chính chúng ta hôm nay cũng đang cần một sự đổi mới tâm linh? Một mối quan hệ sống động, thật sự, từng khoảnh khắc với Đức Chúa Trời? Có lẽ điều chúng ta cần không phải là một dấu hiệu, vì chúng ta đang có rất nhiều tri thức ngay trong tầm tay, đặc biệt là qua Kinh Thánh của chính mình.

Vậy thì thay vì khiến Chúa Giê-su “than thở” vì sự thiếu đức tin của chúng ta, ước gì chúng ta ghi nhớ lời Ngài đã phán với Tô-ma: “Phước cho những kẻ chẳng từng thấy mà đã tin vậy!” (*Giăng 20:29; xem thêm Hê-bơ-rơ 11:1*). Đức Chúa Trời không yêu cầu chúng ta phải có một đức tin mù quáng, Ngài đã ban cho chúng ta quá nhiều lý do để tin. Và dấu rằng có nhiều lý do để tin, thì vẫn luôn có chỗ cho sự nghi ngờ. Mấu chốt nằm ở chỗ: hãy tập trung vào những điều khẳng định đức tin, chứ không phải những điều nuôi dưỡng sự nghi ngờ.

Trong vòng 60 giây, bạn sẽ mô tả đức tin của mình nơi Đức Chúa Trời như thế nào? Câu trả lời của bạn nói lên điều gì về bước đi của bạn với Ngài?

Chúa Giê-su Thấy Đức Tin Của Chúng Ta

Hãy so sánh cách Chúa Giê-su mô tả đức tin của các môn đồ trong Mác 4:40 với đức tin của người phụ nữ trong Ma-thi-ơ 15:21–28.

Việc chúng ta đang theo Chúa Giê-su không có nghĩa là đức tin của chúng ta mạnh mẽ. Thật vậy, có người tuy xưng mình tin, nhưng Chúa Giê-su thấu biết điều thật sự trong lòng họ (*Giăng 2:23–25*).

Đọc Lu-ca 7:1–10. Chúng ta học được gì về đức tin qua câu chuyện này?

Trong Mác 9, chúng ta đọc về người cha đưa con trai bị quỷ ám đến với Chúa Giê-su để xin Ngài đuổi quỷ ra khỏi con mình. Nhưng ông chỉ có thể gom góp đủ đức tin để nói: “Tôi tin; xin Chúa giúp-đỡ trong sự không tin của tôi!” (*Mác 9:24*).

Trong mỗi lần tương tác như vậy, Chúa Giê-su đều nhận ra đức tin, hoặc sự thiếu đức tin của con người và Ngài thực hiện phép lạ tùy theo đức tin đó, hoặc để củng cố đức tin ấy.

Giống như Đức Thánh Linh khơi dậy trong chúng ta niềm tin, thì kẻ thù của linh hồn muốn chúng ta nghi ngờ hoặc gạt bỏ vai trò của Đức Chúa Trời trong đời sống mình. “Sự không tin được nuôi dưỡng trong linh hồn có một sức mạnh mê hoặc. Hạt giống nghi ngờ mà họ đã gieo sẽ sinh ra mùa gặt của nó; nhưng họ phải tiếp tục nhổ bỏ mọi gốc rễ không tin. Khi những cây độc này bị nhổ lên, chúng sẽ ngừng phát triển vì không còn được nuôi dưỡng bằng lời nói và hành động. Linh hồn phải được trồng những cây quý báu là đức tin và tình yêu trong mảnh đất của tấm lòng, và đặt chúng ngự trị ở đó.”—Ellen G. White, *Faith and Works*, tr. 17.

Khi chúng ta có những nghi ngờ về Đức Chúa Trời, về bản tính Ngài, hoặc về Lời Ngài, chúng ta làm gì với những nghi ngờ đó? Đức Chúa Trời không phớt lờ hoặc bỏ qua lý trí con người, vì chính Ngài đã tạo dựng chúng ta theo hình ảnh Ngài và mời gọi chúng ta đối thoại với Ngài, giống như Ngài đã làm với Áp-ra-ham, Môi-se, và Gióp. Chúa mời gọi chúng ta học cách suy nghĩ trong khuôn mẫu rộng lớn và vô hạn của Ngài, dù đến một thời điểm nào đó, chúng ta phải đầu phục những điều mà mình chưa hiểu trọn vẹn.

Hãy nghĩ đến tất cả những lý do hợp lý mà bạn đang có để đặt niềm tin nơi Đức Chúa Trời. Nhưng rồi, đến lúc nào thì lý trí dừng lại, và đức tin, một đức tin vững vàng và hợp lý, cần phải được thực hành?

Đức Tin Không Phải Là Cảm Xúc

Chúa Giê-su phán rằng nếu anh em có đức tin nhỏ như hạt cải, thì anh em có thể dời núi (*Ma-thi-ơ 17:20*). Nếu bạn đã từng thấy một hạt cải, bạn sẽ biết nó nhỏ bé đến mức nào. Tuy nhiên, đức tin nhỏ bé như thế lại có thể tạo ra sự thay đổi to lớn. Vì vậy, đức tin hẳn phải là điều rất quan trọng, và đủ mạnh mẽ để làm nên những điều vượt khả năng con người. Tuy nhiên, cũng như hạt cải có thể lớn lên thành cây to (*Ma-thi-ơ 13:31, 32*), đức tin của chúng ta cũng cần phải tăng trưởng, chứ không đứng yên hoặc bị động.

Thật vậy, chúng ta cần có một mức độ đức tin nhất định để bắt đầu mối quan hệ với Đức Chúa Trời (*xem Rô-ma 12:3*).

Ê-phê-sô 2:8 nói gì về vai trò của đức tin trong sự cứu rỗi? Tại sao một người không thể nói cách chính đáng rằng: “Tôi không có đức tin vì Đức Chúa Trời chưa ban cho tôi đức tin nào”?

Trước hết, chúng ta phải hiểu rằng: Đức tin không phải là một vật hữu hình; đức tin là phản ứng của con người được thúc đẩy bởi Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời là Đấng chủ động đầy ân điển, và qua Đức Thánh Linh, Ngài kéo chúng ta đến với chính Ngài, khi chúng ta cho phép Ngài làm điều đó (*Giê-rê-mi 31:3*). Chúng ta được cứu bởi đức tin, tức là phản ứng của chúng ta trước ân điển của Đức Chúa Trời ban cho qua sự chết của Chúa Giê-su. Chúng ta được cứu bởi vì chúng ta tin cậy nơi Đức Chúa Trời, như là kết quả của ân điển Ngài. Điều này là trọng tâm của mối quan hệ với Ngài.

Tiếp theo, chúng ta cần nhớ rằng: Đức tin không phải là cảm xúc. “Nhiều người không thực hành đức tin mà họ có đặc ân và bổn phận phải thực hành, bởi họ chờ đợi một cảm xúc mà chỉ có đức tin mới đem đến. Cảm xúc không phải là đức tin... Đức tin là phần chúng ta cần thực hành, còn cảm xúc vui mừng và phước hạnh là phần Đức Chúa Trời ban cho.”—Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 72

Một số người có thể cảm thấy như mình không có đức tin, bởi vì họ không cảm thấy gần gũi với Đức Chúa Trời, hoặc cảm thấy bản thân không đủ tốt trong đời sống Cơ Đốc. Nhưng đức tin là tin cậy và phó thác nơi Đức Chúa Trời, không chỉ trong những lúc thuận lợi, mà ngay cả trong bóng tối, trong bão tố, hoặc khi bạn không hiểu được chuyện gì đang xảy ra trong cuộc sống mình.

Cảm xúc không nên làm chủ trải nghiệm thuộc linh hoặc mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Chính trong những lúc chúng ta cảm thấy xa cách Chúa nhất, chúng ta càng cần phải thực hành đức tin và kêu cầu Ngài (giống như người cha trong Mác 9:24 đã làm).

Hãy tra cứu các câu Kinh Thánh sau và tuyên xưng chúng như một hành động đức tin để củng cố mối quan hệ với Đức Chúa Trời hôm nay: Hê-bơ-rơ 12:1–2; 2 Sử Ký 15:7; Rô-ma 3:23–26; Lu-ca 7:50. Hãy đọc to những câu này lên như là một phần trong lời cầu nguyện của bạn dâng lên Đức Chúa Trời.

Những Tấm Gương Về Đức Tin

Hôm nay, hãy dành thời gian học Hê-bơ-rơ 11, đoạn Kinh Thánh nổi tiếng về đức tin. Trước tiên, hãy đọc đoạn này một cách to rõ, không ngừng lại. Sau đó, đọc lại lần thứ hai, và ghi lại suy nghĩ của bạn với các câu hỏi sau:

- Đọc lại câu 1. Hôm nay bạn hy vọng điều gì mà bạn chưa thể thấy được? (Hãy suy nghĩ cả về những nhu cầu trước mắt và những giấc mơ vĩnh cửu.)
- Đức tin đóng vai trò gì trong lời chứng cá nhân và trong sự chuyển hóa tâm linh của bạn?
- Đọc lại câu 3, nói về Đức Chúa Trời và sự Sáng Tạo. Tại sao trong nhiều phương diện, sự hiện hữu của Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa lại nên là điều dễ tin nhất?
- Đọc câu 6 và viết lại sứ điệp của câu này bằng lời lẽ của chính bạn.
- Từ câu 7 đến 40, Kinh Thánh nói về đời sống của nhiều nhân vật trong Kinh Thánh. Tại sao đức tin là yếu tố trung tâm định nghĩa sức mạnh mỗi quan hệ của họ với Đức Chúa Trời?

Biết Đức Chúa Trời và có mối quan hệ sống động, mạnh mẽ với Ngài đòi hỏi phải có đức tin. Vậy làm thế nào để bạn củng cố đức tin của mình, hoặc khích lệ ai đó đang yếu đuối trong đức tin? Dưới đây là một vài gợi ý:

Một đức tin nhỏ bé (như hạt cải) là đủ để bắt đầu mối quan hệ với Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 17:20). Miễn là bạn sẵn sàng cộng tác với Ngài, Đức Chúa Trời sẽ giúp đức tin của bạn lớn lên.

Đức tin đến từ việc lắng nghe lời Chúa phán qua Kinh Thánh (Rô-ma 10:17). Hãy cam kết dành thì giờ nghiên cứu Kinh Thánh và cầu nguyện mỗi ngày.

Hãy xin Đức Chúa Trời gia tăng đức tin cho bạn (Lu-ca 17:5). Giống như người cha có con bị quỷ ám đã đến với Chúa Giê-su, và “Tức thì cha đứa trẻ la lên rằng: Tôi tin; xin Chúa giúp-đỡ trong sự không tin của tôi!” (Mác 9:24). Chúng ta có thể thừa nhận sự yếu đuối và xin Chúa thêm sức mạnh đức tin.

Đức tin và sự nghi ngờ có thể tồn tại cùng lúc (Mác 9:24). Đừng rời xa Đức Chúa Trời chỉ vì bạn có những câu hỏi. Thật ra, Kinh Thánh dạy chúng ta phải làm nên sự cứu rỗi của mình với sự kính sợ và run rẩy (Phi-líp 2:12-16) và phải có một đức tin “riêng biệt”, chứ không vay mượn từ người khác như năm cô gái đồng trinh đã cố làm (Ma-thi-ơ 25:8).

Hãy đáp ứng với Đức Thánh Linh và xin Ngài đầy dẫy trong đời sống bạn.

Hãy thực hành đức tin. Hãy nhớ rằng đức tin không phải là cảm xúc, mà là một quyết định để tin. Ngay cả trong bóng tối, khi bạn không thấy Ngài, Chúa vẫn hiện diện (2 Cô-rinh-tô 5:7).

Như một lời cầu nguyện cá nhân để tạ ơn Đức Chúa Trời vì sự thành tín của Ngài, hãy suy gẫm lời bài thánh ca: “Sự Thành Tín Lớn Lao Của Ngài” (Great Is Thy Faithfulness).”

Đức Tin Của Chúa Giê-su

Khi thế giới này đang đến hồi kết thúc, một phần trong ba sứ điệp của thiên sứ mô tả dân sự của Đức Chúa Trời là những người vâng giữ điều răn Đức Chúa Trời và có đức tin của Đức Chúa Giê-su.

Đọc Khải-huyền 14:12. “Đức tin của Đức Chúa Giê-su” có nghĩa gì?

Nếu bạn nghiên cứu cách Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm hiểu về sự xưng công bình bởi đức tin, bạn sẽ thấy rằng vào những năm 1890, sự hiểu biết về “đức tin của Đức Chúa Giê-su” và “sứ điệp ba thiên sứ” đã được làm rõ và hợp nhất trong hội thánh. Trước đó, Hội Thánh đã nhấn mạnh rất nhiều đến luật pháp, nhưng lại thiếu sự nhấn mạnh về Phúc Âm. Ellen G. White đã tóm lược điều này cách súc tích: “Các điều răn của Đức Chúa Trời đã được rao giảng, nhưng đức tin của Đức Chúa Giê-su Christ chưa được các tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm rao giảng như là điều quan trọng ngang bằng; luật pháp và Phúc Âm phải đồng hành cùng nhau.”—*Selected Messages*, quyển 3, tr. 172

Mặc dù Hê-bơ-rơ 11 liệt kê nhiều người kính sợ Đức Chúa Trời với đức tin mạnh mẽ, nhưng không ai có đức tin có thể sánh với đức tin của Chúa Giê-su.

Đọc Ma-thi-ơ 26:36–42. Điều này cho chúng ta biết gì về đức tin của Chúa Giê-su trong giây phút quyết định này?

Khi chúng ta có đức tin của Chúa Giê-su, điều đó có nghĩa là: Không chỉ vâng phục Ngài và Lời của Ngài, Mà còn noi gương đức tin mà Ngài đã đặt nơi Đức Chúa Trời, và có một kinh nghiệm sống động, hằng ngày với Ngài. Nghĩa là chúng ta biết và hành động dựa trên lẽ thật rằng nếu không đặt Chúa Giê-su làm trung tâm trong đời sống mỗi ngày, thì chúng ta không thể có mối quan hệ cứu rỗi với Đức Chúa Trời.

Có đức tin của Chúa Giê-su cũng có nghĩa là Chúa Giê-su ngự trong lòng chúng ta và đức tin của Ngài ở trong tâm hồn chúng ta, bởi vì Chúa Giê-su là nền tảng thật của đức tin. Có những lúc đức tin của chúng ta có thể yếu đuối, mỏng manh, nhưng: Chúa Giê-su thì đáng tin cậy (*Khải-huyền 5:9*), và chúng ta có thể nhận lãnh đức tin của Ngài được phản ánh trong trải nghiệm của chúng ta và cũng được tính cho chúng ta, qua ân điển Ngài ban cho những ai tin.

Bạn mong muốn có được đức tin của Chúa Giê-su đến mức nào? Hãy khiêm nhường cầu xin Đức Chúa Trời ban điều đó cho bạn và cầu nguyện dựa trên Hê-bơ-rơ 11:6: “Lạy Chúa, không có đức tin thì chẳng thể nào đẹp lòng Ngài. Con đến cùng Ngài và tin rằng Ngài hiện hữu, và Ngài sẽ ban thưởng cho những ai siêng năng tìm kiếm Ngài. Hôm nay, con tìm kiếm Ngài với cả lòng thành.”

Suy Gẫm Thêm:

Chúng ta được xưng công bình (được tha thứ và được hòa thuận với Đức Chúa Trời) bởi đức tin (*Rô-ma 5:1*). Chúng ta cũng được nên thánh (được ban quyền năng để trở nên giống Chúa Giê-su) bởi đức tin (*Công Vụ 26:18*). Khi chúng ta mời Chúa Giê-su bước vào đời sống mình, chúng ta cũng trở nên con cái của Đức Chúa Trời bởi đức tin (*Giăng 1:12*). Chúng ta sống bởi đức tin nơi Con Đức Chúa Trời (*Ga-la-ti 2:20*).

“Không có điều gì dường như bất lực hơn, nhưng thực sự lại không gì đánh bại được, như linh hồn cảm nhận sự vô năng của chính mình và hoàn toàn nương dựa vào Đấng Cứu Thế. Bằng sự cầu nguyện, bằng việc học Lời của Ngài, và bởi đức tin nơi sự hiện diện luôn hiện hữu của Ngài, sự yếu đuối của con người có thể sống trong sự kết nối với Đấng Christ hằng sống, và Ngài sẽ nắm giữ họ bằng một bàn tay chẳng bao giờ buông ra.”—Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 182

“Đức tin của họ phải được củng cố bằng sự cầu nguyện sốt sắng, kiêng ăn, và lòng khiêm nhu. Họ phải được dọn sạch khỏi cái tôi, và được đẩy dẩy Thánh Linh và quyền năng của Đức Chúa Trời. Những lời nài xin khẩn thiết và bền bỉ dâng lên Đức Chúa Trời trong đức tin, một đức tin dẫn đến sự hoàn toàn lệ thuộc vào Đức Chúa Trời và sự dâng hiến trọn vẹn cho công việc của Ngài, là điều duy nhất có thể giúp con người nhận được sự trợ giúp của Đức Thánh Linh trong cuộc chiến chống lại các quyền cai trị, thế lực, những kẻ cầm quyền của thế gian tối tăm này và các thần dữ ở các miền trên trời.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 431.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Năm điểm chính nào được nhấn mạnh trong lời trích dẫn ngay phía trên liên quan đến việc cộng tác với Đức Thánh Linh để chống lại kẻ thù?
2. Đức tin giữ vai trò gì trong cuộc chiến này?
3. Ngay lúc này, bạn thấy điều này đang diễn ra thế nào trong đời sống của mình?
4. Đọc Hê-bơ-rơ 10:23. Tại sao việc giữ vững lời tuyên xưng đức tin lại quan trọng?
5. Bạn thường suy nghĩ như thế nào về lẽ thật rằng khi bạn cảm thấy bất lực, đó chính là cơ hội để bạn nương dựa hoàn toàn nơi Chúa Giê-su?

Tóm Lược:

Đức Chúa Trời ban cho mỗi người một lượng đức tin nhất định làm nền tảng cho mối quan hệ với Ngài. Là Đấng Sáng Tạo và Hoàn Thiện đức tin của chúng ta, Chúa Giê-su đã nêu gương về sức mạnh của đức tin cho tất cả chúng ta. Khi đức tin của chúng ta còn nhỏ bé, khi chúng ta đến với Ngài trong sự than khóc, cầu xin và một tấm lòng phó thác, Chúa sẽ làm phép lạ trong cuộc đời chúng ta (xem Giê-rê-mi 31:2–4, 9, 11, 12). Ngài sẽ dẫn dắt chúng ta trên đường lối ngay thẳng của Ngài để chúng ta không còn vấp ngã nữa, và chúng ta sẽ có được sự bình an. Chúa Giê-su là tấm gương hoàn hảo trong mọi sự và đức tin của Ngài sẽ giúp chúng ta nhận diện mình là dân sự của Ngài trong thời kỳ cuối cùng.

Tội Lỗi, Phúc Âm, và Luật Pháp



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: Các Quan-xét 14; Mác 9:42–48; Rô-ma 3:20; Ma-thi-ơ 5:17, 18; Rô-ma 3:28; Ma-thi-ơ 7:24–29.

Câu Gốc: “Tôi chẳng hề quên giềng-mối Chúa, Vì nhờ đó Chúa làm cho tôi được sống. Tôi thuộc về Chúa, xin hãy cứu tôi; Vì tôi tìm-kiếm các giềng-mối Chúa” (Thi-thiên 119:93, 94).

Không còn nghi ngờ gì nữa, tội lỗi chính là rào cản lớn nhất trong mối tương giao mật thiết giữa con người và Đức Chúa Trời. Tội lỗi không chỉ khiến chúng ta bị chia cách khỏi Ngài trong hiện tại (Ê-sai 59:2), mà còn lừa dối, gây tổn thương, hủy hoại, và cuối cùng là dẫn đến sự diệt vong. Trận chiến giữa chúng ta với tội lỗi và bản ngã chính là cuộc chiến cam go nhất, mang theo những hệ quả to lớn, thậm chí là đời đời.

Một số người xem tội lỗi chỉ như phần bình thường của cuộc sống. Suy cho cùng, bản chất con người là ưa chuộng thú vui. Nhưng liệu chúng ta có đang xem nhẹ tội lỗi vì xã hội ngày nay đã quá quen thuộc và thoải mái với nó? Chúng ta có thể rón rén tránh nhắc đến tội lỗi, sợ rằng sẽ làm ai đó phật lòng nếu gọi nó đúng tên. Tuy nhiên, càng sống thỏa hiệp với tội lỗi, chúng ta càng trượt xa khỏi mối liên hệ lành mạnh với Đức Chúa Trời.

Đúng vậy, mọi người đều phạm tội. Những suy nghĩ, động cơ, hành động và lời nói của chúng ta đều có thể gây tổn hại cho người khác, cho chính mình, và cho Đức Chúa Trời. Sau cùng, tội lỗi phá vỡ mối tương giao với Ngài. Nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài cho chúng ta qua sự hiểu biết về luật pháp Ngài, là ánh sáng soi rọi vào những điều sai trật trong đời sống chúng ta.

Trong tuần này, chúng ta sẽ cùng tìm hiểu lý do Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài, và khi con người vi phạm luật ấy, tức là phạm tội, thì điều gì, hay ai, có thể phục hồi mối quan hệ của họ với Đức Chúa Trời.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 30 tháng 5.

Những Sự Phân Tâm và Cám Dỗ

Hãy đọc về những cơn cám dỗ của Sam-sôn trong Các Quan-xét 14 và 16:1, 4, 16, 17. Mặc dù được Đức Chúa Trời kêu gọi với một mục đích rõ ràng, Sam-sôn vẫn phục vụ Ngài trong khi lại buông mình theo sự cám dỗ. Cuộc đời ông để lại cho chúng ta bài học gì?

Cuộc đại tranh chiến là có thật, và mỗi người chúng ta đều đang ở trong đó. Cuộc chiến vũ trụ khởi phát từ thiên đàng, nay đang diễn ra trong chính đời sống từng cá nhân.

Sa-tan biết rõ rằng trong thời kỳ cuối cùng này, ngay trước khi Chúa Giê-su tái lâm, nó cần phải dốc hết mọi mưu kế để ngăn trở chúng ta đến gần Đức Chúa Trời. Có thể bạn đã bị phân tâm bởi những điều vốn không sai trái trong bản chất, nhưng lại chiếm quá nhiều thì giờ và năng lượng, đến mức bạn không còn dành đủ chỗ cho Đức Chúa Trời. Đó có thể là công việc, mạng xã hội, mua sắm, thể thao, hay thức ăn. Nếu chúng ta tự nhìn lại mình một cách trung thực, sẽ thấy rằng sự lạm dụng hay mất cân bằng trong bất kỳ điều nào kể trên đều khiến chúng ta dần xa rời thì giờ dành cho Chúa và cho người khác. Kẻ thù linh hồn biết rõ từng điểm yếu của mỗi người và biết chính xác điều gì khiến chúng ta xao lãng khỏi mối tương giao với Đức Chúa Trời. Chúng ta cần ghi nhớ tìm kiếm Ngài trước hết (*Ma-thi-ơ 6:33*), trước khi lao vào guồng quay hối hả của mỗi ngày.

Chúa Giê-su hiểu rõ hoàn cảnh của chúng ta, nhưng Ngài cũng quở trách sự hờ hững trong tấm lòng chúng ta (*Khải-huyền 3:14-22*). Mặc dù là Đức Chúa Trời, Ngài đã trở nên con người, cảm thấy mệt mỏi như chúng ta (*Giăng 4:6*). Ngài hiểu áp lực cuộc sống, nhưng Ngài đã vượt qua bằng cách tìm nơi vắng vẻ để cầu nguyện với Cha Ngài (*Lu-ca 5:16; 6:12; Mác 1:35; Ma-thi-ơ 14:23*). Đối với Ngài, thì giờ bên Cha là điều quý giá nhất để phục hồi sức mạnh trong cuộc chiến chống lại cám dỗ. Và điều ấy cũng là con đường chắc chắn nhất cho chúng ta hôm nay.

Sam-sôn thất bại vì ông nghĩ mình mạnh mẽ. Ông dựa vào sức riêng để chống trả cám dỗ. Mỗi ngày, chúng ta đều phải đối diện với những trận chiến tâm linh khi kẻ thù của linh hồn tìm cách làm suy yếu và hủy diệt mối liên hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Hẳn biết rõ điểm yếu của chúng ta, nhắm đúng vào đó để làm mờ nhạt đời sống tâm linh, gieo vào lòng chúng ta cảm giác tội lỗi, không xứng đáng, tất cả đều nhằm mục đích đẩy chúng ta xa cách Đức Chúa Trời. Sa-tan không ngừng thao túng suy nghĩ, ý định và hành vi của chúng ta để chiếm lấy chỗ đứng trong cuộc sống mỗi người. Nhưng hãy nhớ: Đức tin sẽ giúp chúng ta đứng vững và đức tin đến bởi sự nghe, mà sự nghe thì đến bởi Lời Đức Chúa Trời.

Bạn đang vật lộn với điều gì trong cuộc sống hiện tại? Làm thế nào Lời của Đức Chúa Trời có thể giúp bạn ngay lúc này?

Những Đôn Lũy Trong Mỗi Tương giao Với Đức Chúa Trời

Kinh Thánh chứa đựng nhiều sứ điệp quý giá về mối quan hệ giữa con người với Đức Chúa Trời, cũng như những rào cản ngăn trở sự trưởng thành của chúng ta trong Đấng Cơ Đốc. Hãy suy gẫm những lời dạy của Phao-lô và Chúa Giê-su:

“Vậy thì, ai tưởng mình đứng, hãy giữ kẻo ngã” (1 Cô-rinh-tô 10:12). Như Sam-sôn, nếu ỷ lại vào chính mình, bạn sẽ gục ngã.

“Đừng thổi kèn trước mặt mình, như bọn giả-hình làm ..., để được người ta tôn-kính” (Ma-thi-ơ 6:2). Đừng khoe khoang mình là người tốt! Hãy sống khiêm nhường, như Chúa Giê-su đã sống khiêm nhường.

“Song ta phán cho các người biết: Hễ ai ngó đàn-bà mà động tình tham-muốn, thì trong lòng đã phạm tội tà-dâm cùng người rồi. Vậy nếu con mắt bên hữu xui cho người phạm tội, thì hãy móc mà quăng nó cho xa người đi;” (Ma-thi-ơ 5:28, 29). Hãy làm mọi điều cần thiết để loại bỏ dục vọng khỏi lòng mình, vì đó là một rào cản giữa bạn và Đức Chúa Trời.

“Các người đừng đoán-xét ai, để mình khỏi bị đoán-xét. Vì các người đoán-xét người ta thế nào, thì họ cũng đoán-xét lại thế ấy; các người lường cho người ta mục nào, thì họ cũng lường lại cho mục ấy” (Ma-thi-ơ 7:1, 2). Hãy ngừng chỉ trích, xét đoán người khác. Đức Chúa Trời là Đấng phán xét, hãy để Ngài đảm nhận vai trò ấy (1 Cô-rinh-tô 4:5).

“Song ta nói cùng các người rằng: Hãy yêu kẻ thù-nghịch, và cầu-nguyện cho kẻ bắt-bớ các người” (Ma-thi-ơ 5:44). Hãy dừng việc oán ghét kẻ thù. Khi giữ trong lòng sự cay đắng với những người đối xử tệ với mình, tức thì bạn đã dựng nên một bức tường giữa mình và Đức Chúa Trời. Thay vào đó, hãy bắt đầu cầu nguyện cho kẻ thù, điều này không chỉ thay đổi mối tương giao với Đức Chúa Trời, mà còn thay đổi cả mối quan hệ của bạn với người khác.

“Song ta phán cho các người: Hễ ai giận anh em mình thì đáng bị tòa-án xử-đoán;” (Ma-thi-ơ 5:22). Có lẽ bạn đã từng biện minh cho cơn giận dữ của mình đối với người thân cận. Nhưng cơn giận đó đang ảnh hưởng thế nào đến mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời và với cả những người bạn đang giận? Đây chỉ là một vài lãnh vực khiến chúng ta dễ vấp ngã.

Chúa Giê-su đã cảnh báo chúng ta cần làm gì khi tay, chân hay mắt khiến chúng ta phạm tội. Ngài đang cảnh báo điều gì? Hãy đọc Mác 9:42-48.

Việc phải chặt tay, chặt chân, hay móc mắt vì nó khiến chúng ta phạm tội quả là điều cực đoan. Và quả thật, đó là điều có chủ đích, bởi Chúa Giê-su muốn chúng ta nhận ra tội lỗi là điều nghiêm trọng đến mức nào và ảnh hưởng của nó tác động sâu sắc ra sao trong đời sống tâm linh của mỗi người. Còn bạn thì sao? Bạn đang xem trọng tội lỗi đến mức độ nào?

Luật Pháp

Bạn sẽ định nghĩa và giải thích “tội lỗi” như thế nào cho một người chưa tin Chúa? Kinh Thánh định nghĩa tội lỗi như thế nào? Hãy đọc Rô-ma 3:20 và 1 Giăng 3:4.

Theo Kinh Thánh, tội lỗi là sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời (*1 Giăng 3:4*). Nhưng tội lỗi không chỉ là hành động, nó còn ăn sâu trong bản chất con người (*Thi-thiên 51:5; Giê-rê-mi 17:9*). Luật pháp chính là điều giúp con người nhận ra bản chất thật của tội lỗi. Giống như việc mang kính để nhìn rõ thế giới quanh mình, hay soi gương để thấy dung mạo thật, luật pháp đem lại sự rõ ràng và sự cáo trách trong đời sống và nhân cách chúng ta. Đồng thời, nó cũng mặc khải về bản tánh thánh khiết của Đức Chúa Trời và những điều Ngài coi trọng.

Mười Điều Răn (*Xuất Ê-díp-tô Ký 20:3-17*) được chính ngón tay Đức Chúa Trời viết ra. Chúa Giê-su cũng đã xác nhận tầm quan trọng của luật ấy khi Ngài phán:

“Người phải hết lòng, hết linh-hồn, hết trí-khôn, hết sức mà kính-mến Chúa là Đức Chúa Trời người. Này là điều thứ hai: Người phải yêu kẻ lân-cận như mình. Chẳng có điều-răn nào lớn hơn hai điều đó” (*Mác 12:30, 31*). Ngài lại thêm: “Hết thầy luật-pháp và lời tiên-tri đều bởi hai điều-răn đó mà ra” (*Ma-thi-ơ 22:40*).

Lời Đức Chúa Trời phán với dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i, cũng như lời phán với chúng ta ngày nay (*Hê-bơ-rơ 1:1, 2*), cho thấy rằng luật pháp là nền tảng của các mối liên hệ. Ngài ban luật pháp để bảo vệ mối liên hệ giữa chúng ta với Ngài và với người khác. Tuy nhiên, Sa-tan đã bóp méo vẻ đẹp của luật pháp Chúa, khiến nhiều người xem nó như một gánh nặng. Tình trạng “pháp lý chủ nghĩa” (legalism) thường khiến người ta quên đi tình yêu thương và sự tự do mà luật pháp vốn được thiết lập để bày tỏ. Kinh Thánh nói rõ: “Vì nầy là sự yêu-mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng-giữ điều-răn Ngài. Điều-răn của Ngài chẳng phải là nặng-nề” (*1 Giăng 5:3*).

1. Trên thang điểm từ 1 đến 5, Lời hàng sống (và luật pháp là một phần của Lời ấy) quý báu đối với tôi đến mức nào?
2. Khi tôi suy nghĩ về luật pháp của Đức Chúa Trời, tôi cảm thấy bị giới hạn hay được thêm sức mạnh? Nếu cảm thấy bị giới hạn, tôi cần hiểu rõ luật pháp hơn ra sao?
3. Điều gì có thể xảy ra nếu luật pháp yêu thương Đức Chúa Trời và yêu người lân cận trở thành trung tâm của đời sống tôi, gia đình tôi và Hội Thánh tôi? Điều gì sẽ thay đổi trong mối liên hệ giữa tôi với Chúa và với người khác?

Luật Pháp và Phúc Âm

Chính Chúa Giê-su đã bày tỏ một cách mạnh mẽ và ngắn gọn về mối liên hệ của Ngài với luật pháp.

Trong Ma-thi-ơ 5:17, 18, Chúa Giê-su đã phán gì về luật pháp?

Tương tự như cách cha mẹ đặt ra giới hạn cho con cái để thể hiện những giá trị mà họ xem trọng, luật pháp của Đức Chúa Trời cũng bày tỏ bản tánh Ngài và những điều Ngài xem là quan trọng. Ngài ban luật pháp để bảo vệ mối liên hệ giữa chúng ta với Ngài và với người lân cận, bởi Ngài biết luật ấy sẽ hướng dẫn mọi khía cạnh trong cuộc sống của chúng ta khi chúng ta lớn lên trong Ngài. Suy cho cùng, có ai trong chúng ta chưa từng gánh chịu hậu quả đau thương của tội lỗi, tức là sự vi phạm luật pháp?

Tình yêu đối với Chúa Giê-su ở ngay chính trung tâm của luật pháp. Chính Ngài phán: “Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta” (*Giăng 14:15*). Khi chúng ta thật lòng yêu Chúa Giê-su, việc giữ luật Ngài không phải là điều ép buộc mà là sự thúc giục tự nhiên từ tấm lòng. Và khi chúng ta nhìn thấy luật pháp một cách rõ ràng, tấm lòng chúng ta lại càng khao khát yêu Ngài nhiều hơn. Tuy nhiên, điều trọng yếu hơn cả chính là: giữ tấm nhìn của chúng ta luôn hướng về thập tự giá, nơi Đấng Cơ Đốc đã chết thế cho tội nhân, đó chính là cách hiệu quả nhất để nuôi dưỡng tình yêu với Đức Chúa Trời.

Chính vì lý do đó mà phúc âm luôn đi đôi với luật pháp. Dù chúng ta tin vào luật pháp và tầm quan trọng của việc vâng giữ luật, chúng ta cần ghi nhớ rằng xét về mặt địa vị pháp lý trước Đức Chúa Trời, luật pháp chỉ có thể kết tội. Luật pháp không thể tha thứ, không thể xưng công bình và không thể chuộc tội. Ngược lại, luật pháp chỉ ra vì sao chúng ta cần được tha thứ, cần được xưng công bình và cần sự chuộc tội.

Đó là lý do vì sao phúc âm, tức là sự chết của Đấng Cơ Đốc thay cho chúng ta, là nền tảng để hiểu đúng về luật pháp. Sự công chính của Đấng Cơ Đốc được kể cho chúng ta không bởi việc làm của luật pháp, nhưng bởi đức tin.

Hãy đọc các câu Kinh Thánh sau: Rô-ma 3:28; Rô-ma 4:13–16; Ga-la-ti 2:16; Ga-la-ti 3:13; Phi-líp 3:9. Những câu này dạy chúng ta điều gì, giúp người tin vào việc vâng giữ luật pháp không rơi vào chỗ chủ nghĩa pháp lý?

Biết và Làm Theo

Trong Bài Giảng Trên Núi, Chúa Giê-su đã nhấn mạnh rất nhiều về mối liên hệ giữa con người với Ngài và giữa con người với nhau. Ở phần gần cuối của bài giảng, Ngài phán một lời rất thấm thía:

“Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên-đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý-muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi” (*Ma-thi-ơ 7:21*).

Chúa Giê-su cho biết sẽ có những người xưng danh Ngài và biết về Ngài, nhưng thật ra không hề biết Ngài một cách tường tận. Dĩ nhiên, sự tìm kiếm tri thức là điều cần thiết. Kinh Thánh phán rằng dân của Đức Chúa Trời bị hủy diệt vì thiếu sự hiểu biết và vì họ từ bỏ sự hiểu biết về Ngài (*Ô-sê 4:1, 6, 10*). Chúng ta không bao giờ nên xem nhẹ giá trị của lẽ thật Kinh Thánh vượt thời gian. Tuy nhiên, nếu tri thức không biến đổi đời sống chúng ta, không làm sâu đậm thêm mối liên hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời, thì tri thức ấy trở nên vô ích.

“Và, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Giê-su Christ là Đấng Cha đã sai đến” (*Giăng 17:3*). Chúa Giê-su phán rằng điều kiện để vào thiên đàng là làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, và điều đó chỉ có thể thực hiện khi chúng ta thật sự biết Ngài. Đây chính là yếu tố quyết định, và là một yêu cầu hết sức hợp lý. Giống như một đứa con nói rằng nó yêu cha mẹ mình, và thường làm theo lời cha mẹ, thì hành động ấy chứng tỏ chiều sâu của tình yêu và sự kính trọng. Cũng vậy, nếu chúng ta yêu Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ ao ước làm theo ý muốn Ngài, vì chẳng có điều gì tốt hơn cho chúng ta hơn thế nữa! Sự vâng phục không phải là kết quả của luật lệ hay nghĩa vụ khô cứng, mà là sự đáp ứng tự nhiên từ tấm lòng đầy tình yêu thương dành cho Đức Chúa Trời, một minh chứng rõ ràng về bản chất mối liên hệ giữa chúng ta với Ngài.

Chúa Giê-su đã kết thúc Bài Giảng Trên Núi với một lời kêu gọi cuối cùng đầy thách thức. Ngài đã phán gì? Hãy đọc *Ma-thi-ơ 7:24–29*.

Khi chúng ta thật lòng lắng nghe những lời phán dạy của Chúa Giê-su, chúng ta không thể nào không bị thách thức và biến đổi. Nhưng trước hết, tai chúng ta phải được mở và lòng phải được mềm mại, để cho một mối liên hệ thân mật với Đức Chúa Trời có thể được khắc ghi nơi tâm hồn chúng ta, qua từng hơi thở của cuộc đời. Đời sống chúng ta có thể được xây dựng trên nền đá vững vàng, tức là trên chương trình trọn vẹn mà Đức Chúa Trời đã hoạch định cho mỗi người.

Bản thiết kế ấy không phải là điều bí ẩn. Nó được bày tỏ trong từng trang của Lời Đức Chúa Trời và Ngài ban nó cho mọi người. Điều còn lại là lựa chọn riêng của mỗi người, chấp nhận bởi đức tin, nhận lấy sự công chính trọn vẹn của Đấng Cơ Đốc và sau đó sống thể hiện sự công bình ấy trong từng bước đi của đời sống.

Suy Gẫm Thêm:

Chúng ta không nên ngạc nhiên khi thấy đề tài luật pháp bị hiểu sai và bị bóp méo đến như vậy, vì từ buổi đầu, Sa-tan đã chống nghịch Đức Chúa Trời bằng cách công kích luật pháp Ngài.

Ngay trong thời của Chúa Giê-su, có người nghĩ rằng Ngài đến để hủy bỏ luật pháp. Nhưng điều đó hoàn toàn sai. Trái lại, Chúa Giê-su đã soi sáng luật pháp và bày tỏ vẻ đẹp trong bản tánh của Đức Chúa Trời. Ngài đến để làm trọn luật pháp (*Ma-thi-ơ 5:17, 18*), nhằm bày tỏ cho nhân loại biết Đức Chúa Trời là Đấng như thế nào.

“Chỉ khi nào lòng dân sự biết tôn kính Lời Thánh của Đức Chúa Trời, họ mới có thể hy vọng hoàn thành được mục đích thiêng liêng. Chính sự tôn trọng luật pháp của Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên sức mạnh trong thời kỳ trị vì của vua Đa-vít và những năm đầu triều đại của vua Sa-lô-môn; cũng chính bởi đức tin nơi Lời hằng sống mà cuộc cải chánh đã xảy ra trong thời Ê-li và Giô-si-a. Và cũng chính những lễ thật Kinh Thánh ấy, là gia tài quý giá nhất của Y-sơ-ra-ên, mà tiên tri Giê-rê-mi đã kêu gọi dân sự khi ông tìm cách đem họ trở lại với Đức Chúa Trời.”—Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 465, 466.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Nền văn hóa hiện đại nhìn nhận tội lỗi như thế nào? Hội Thánh chúng ta phải đáp ứng ra sao?
2. Bạn đã từng chứng kiến tội lỗi hủy phá mối liên hệ với Đức Chúa Trời và với người khác như thế nào?
3. Trong kinh nghiệm cá nhân, việc vâng lời luật pháp Đức Chúa Trời là điều dễ hay khó? Những yếu tố nào góp phần vào điều đó?
4. Là những tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm, những người mang danh bày tỏ sự nghiêm túc với luật pháp, chúng ta làm thế nào để tránh sa vào chủ nghĩa pháp lý, tức là tin rằng mình được cứu nhờ việc giữ luật pháp? (Hãy thử một thí nghiệm suy tưởng: Vào ngày phán xét, khi mọi tội lỗi của bạn được đưa ra trước mặt một Đức Chúa Trời thánh khiết và trọn vẹn, bạn sẽ nương dựa vào điều gì? Vào sự giữ luật pháp của bạn? Hay vào sự công bình trọn vẹn của Đấng Christ được kể cho bạn?)
5. Tri thức (hay thiếu tri thức) có thể ảnh hưởng như thế nào đến mối liên hệ giữa con người với Đức Chúa Trời? (*Hãy đọc Châm-ngôn 24:3, 13, 14*).

Tóm Lược:

Đời sống của chúng ta bị nhiễm bởi tội lỗi, là điều phân cách chúng ta khỏi Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, Ngài mời gọi chúng ta biết và yêu mến Ngài hết lòng, hết linh hồn, hết ý và hết sức. Khi tình yêu đối với Đức Chúa Trời chiếm ngự tâm lòng chúng ta, chúng ta sẽ tự nhiên yêu thương người lân cận hơn. Tình yêu ấy, đối với Đức Chúa Trời và tha nhân, được kết tinh trong luật pháp của Ngài, một luật pháp được ban ra để bảo vệ và duy trì mối liên hệ giữa chúng ta với Ngài và với những người xung quanh. Luật pháp của Đức Chúa Trời là một phản chiếu tuyệt đẹp của bản tánh Ngài, và khi chúng ta hiểu đúng luật pháp ấy, mối liên hệ của chúng ta với Ngài sẽ trở nên sâu sắc và bền chặt hơn bao giờ hết.

Ăn Năn và Tha Thứ



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: Ê-sai 61:10; Ô-sê 6; Công-vụ 3:18-19; Xuất Ê-díp-tô Ký 34:1-10; Rô-ma 6:23; Ma-thi-ơ 22:1-14.

Câu Gốc: “Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành-tín công-bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian-ác” (1 Giăng 1:9)

Đất Hứa dường như thật xa vời đối với dân Y-sơ-ra-ên, khi họ còn đang đóng trại dưới trụ mây trên đồng vắng. Môi-se đã lên đỉnh núi, nơi bao phủ bởi đám mây dày đặc, và đã nhiều ngày trôi qua kể từ đó. Dân sự bắt đầu suy nghĩ: hẳn ông đã chết, nếu không phải vì đói khát thì cũng bởi ngọn lửa thiêu đốt trên đỉnh núi. Đám dân hỗn tạp giữa vòng họ trở nên bồn chồn, thiếu kiên nhẫn, và muốn tiếp tục cuộc hành trình đến xứ đượm sữa và mật. Chỉ vài ngày trước, chính họ đã long trọng lập giao ước với Đức Chúa Trời rằng sẽ vâng phục Ngài. Nhưng giờ đây, họ muốn một hình tượng hữu hình để có thể nhìn thấy và thờ lạy. Họ tụ tập trước trại của A-rôn và ép buộc ông tạo ra một hình tượng. Vì sợ hãi cho sự an toàn của bản thân, A-rôn đã nhượng bộ. Trong Xuất Ê-díp-tô Ký 32 đến 34, chúng ta đọc được câu chuyện đau thương ấy diễn ra như thế nào.

Câu chuyện này chỉ là một trong nhiều bản tường thuật trong Kinh Thánh nói về sự ăn năn và sự tha thứ, chủ đề chính của bài học tuần này. Hãy giữ câu gốc trong lòng khi bạn học từng bài mỗi ngày: Vâng, chúng ta phạm tội. Nhưng nhờ thập tự giá và chương trình cứu rỗi, sự tha thứ luôn rộng mở cho người xưng nhận và ăn năn.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 6 tháng 6.

Cuộc Sống Vội Vã

Tuần vừa qua thật bận rộn. Dù biết rằng còn nhiều việc cần hoàn tất trước khi ngày Sa-bát đến, nhưng những điều cấp bách dường như lấn át những điều quan trọng. Rồi chẳng mấy chốc, mặt trời đã lặn. Gia đình quây quần bên bữa ăn tối và thì giờ thờ phượng Sa-bát thật đặc biệt.

Thế nhưng, sáng Sa-bát, khi cô thức dậy sớm, cô nhìn thấy nhà tắm còn dơ bẩn và vội lau chùi lại. Rồi cô phát hiện đứa con trai nhỏ đã làm ướt giường, liền gom ga trải giường vào máy giặt cùng với những đồ khác. Trong lúc chuẩn bị bữa sáng, cô nhận ra chưa có món tráng miệng cho bữa trưa, nên nhanh chóng nướng ổ bánh chuối. Thấy chồng cần ủi áo để đi nhà thờ, cô liền lấy bàn ủi. Xong lại tranh thủ xếp đồ và đổ rác.

Rồi bất chợt điều ấy đến với cô. *Hôm nay là ngày Sa-bát, là ngày mà tôi yêu quý hơn mọi ngày khác! Vậy mà giờ đây, tôi đang quay cuồng giữa những công việc lật vật, để cho những điều nhỏ nhặt đánh cắp mục đích thật sự của ngày Sa-bát là để đến gần Đức Chúa Trời.*

Trong khoảnh khắc, tâm trí cô bắt đầu biện minh: “Đây là những việc cần thiết!” Nhưng... có thật sự như vậy không? Cô nhận ra mình đang giống như Ma-tha, “Và, Ma-thê màng lo về việc vật” (*Lu-ca 10:40*). Nhưng lời của Chúa Giê-su vang vọng trong tâm trí cô: “Hỡi Ma-thê, Ma-thê, người chịu khó và bối-rối về nhiều việc; nhưng có một việc cần mà thôi. Ma-ri đã lựa phần tốt, là phần không có ai cất lấy được” (*Lu-ca 10:41, 42*). Phần tốt hơn ấy chính là: ngồi nơi chân Chúa Giê-su, trong tình yêu sâu đậm với Ngài, không chỉ vào ngày Sa-bát, mà mỗi ngày. Sáng hôm đó, cô đã không chọn phần ấy.

Dù yêu mến Chúa, nhưng cô quên mất rằng Ngài đã ban ngày Sa-bát như một món quà thiêng liêng trong thời gian, một không gian thánh để làm sâu đậm mối tương giao với Ngài. Nước mắt âm thầm rơi xuống, khi cô đứng lặng trong căn bếp yên ắng.

Mục đích của câu chuyện này không phải để tranh luận về việc nên hay không nên làm gì trong ngày Sa-bát, mà là để nhắc chúng ta nhớ đến những điều dễ dàng làm yếu đi hoặc phá vỡ mối liên hệ với Đức Chúa Trời. Khi lòng chúng ta cảm nhận sự đau đớn của tội lỗi và sự phân cách, và kêu cầu Ngài, thì Chúa Giê-su rất gần (*Thi-thiên 53:2*). Trong tay Ngài, tay mang vết máu, Ngài cầm sẵn một chiếc áo trắng. Ngài thấy những giọt nước mắt ăn năn của chúng ta và cất bỏ chiếc áo ô uế mà chúng ta đang mang. Rồi Ngài choàng lấy chúng ta bằng chiếc áo công bình tinh sạch của Ngài. Sự tinh sạch của Ngài che phủ tội lỗi chúng ta, cách trọn vẹn và hoàn toàn. Chúng ta có thể giặt áo mình trong huyết của Chiên Con (*Khải-huyền 7:14*).

Ê-sai 64:6, Xa-cha-ri 3:4, và Ê-sai 61:10 bày tỏ lẽ thật quan trọng nào về sự công bình của Đấng Christ? Tại sao chúng ta cần phải bám lấy lời hứa này cách sốt sắng và không buông?

SỰ THỨC GIỤC CỦA ĐỨC THÁNH LINH

Khi suy nghĩ về khoảng cách giữa chính mình và vợ, anh biết rằng mình đã sai. Anh đã cư xử thiếu nhân hậu, lời nói cay nghiệt, và nói ra những điều khiến anh phải hối tiếc. Thế nhưng, ngay sau đó một ý nghĩ khác nảy ra trong đầu: Chẳng phải cô ấy cũng bị đáng trách một phần nào đó sao?

Bạn có quen thuộc với tiến trình suy nghĩ này không? Thật dễ để chuyển từ sự ăn năn sang biện minh cho suy nghĩ và hành động của mình. Không phải lúc nào cũng dễ dàng nói “Tôi xin lỗi...” khi ta làm điều sai trái, nhưng điều đó lại cực kỳ thiết yếu để hàn gắn và làm mạnh mẽ lại bất kỳ mối quan hệ nào.

Mối quan hệ giữa chúng ta với Đức Chúa Trời cũng giống như vậy. Đức Thánh Linh thường đánh động tâm trí chúng ta về những tội lỗi mình đã phạm. Tấm lòng chúng ta cảm động bởi sự cáo trách nhẹ nhàng ấy, nhưng cũng rất dễ để gạt bỏ tiếng phán nhỏ nhẹ, bằng cách tự thuyết phục mình rằng: hành động ấy là “chính đáng”. Một trong những công việc của Đức Thánh Linh là: “khiến thế gian tự cáo về tội lỗi” (*Giăng 16:8*). Thật là một sự ban cho quý báu đến từ Đức Chúa Trời! (*Lu-ca 11:13*). Bởi vì chúng ta rất cần sự cáo trách đó để chữa lành những khoảng cách âm thầm và nguy hiểm trong mối tương giao với Ngài.

Đọc Ô-sê 6. Bạn nhận thấy điều gì đặc biệt về cách Đức Chúa Trời mô tả chính Ngài qua lời kêu gọi ăn năn?

Hãy suy gẫm về vai trò của Đức Thánh Linh trong việc nối lại chúng ta với Cây Nho thật (*Giăng 15:4*). “Chúng ta thường buồn rầu vì hành động gian ác gây hậu quả khó chịu cho chính mình; nhưng đó không phải là sự ăn năn thật. Sự đau buồn thật về tội lỗi là kết quả của công tác của Đức Thánh Linh. Ngài bày tỏ lòng vô ơn của một tâm hồn đã làm buồn lòng và khinh lờn Đấng Cứu Thế, và dẫn chúng ta đến sự ăn năn thật tại chân thập tự giá. Mỗi tội lỗi đều làm Chúa Giê-su đau thương một lần nữa;... và chúng ta than khóc về những tội lỗi đã khiến Ngài phải chịu đau đớn. Sự đau buồn như vậy sẽ dẫn đến sự từ bỏ tội lỗi.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 300

Sự thật là, Chúng ta không thể trưởng thành trong mối tương giao với Đức Chúa Trời khi tội lỗi được lựa chọn và giữ gìn chẹn vào giữa chúng ta và Ngài. Chúng ta không thể hoàn hảo, nhưng chúng ta có thể và cần phải ăn năn, mỗi khi Đức Thánh Linh soi sáng và cáo trách lòng ta (*Ê-phê-sô 4:30*).

Lần gần nhất bạn nghe một lời quở trách hay sự kêu gọi ăn năn là khi nào? Bạn đã đáp lại ra sao? Ngay bây giờ, hãy cầu nguyện với lòng chân thành, xin Đức Chúa Trời làm mềm lòng bạn và mở tai bạn ra để lắng nghe tiếng Ngài trong Lời của Ngài suốt tuần này.

SỰ ĂN NĂN THẬT

Thế gian trần tục không ngừng dội vào tâm trí chúng ta những thông điệp về sự độc lập, hưởng thụ và tự đề cao bản thân—những điều hoàn toàn trái ngược với các nguyên tắc của Vương quốc Đức Chúa Trời. Thật thú vị, những lời đầu tiên được ghi trong Kinh Thánh mà Giăng Báp-tít và chính Chúa Giê-su đã rao giảng lại mang cùng một chủ đề. Giăng phán rằng: “Các người phải ăn-năn, vì nước thiên-đàng đã đến gần!” (*Ma-thi-ơ 3:1, 2*). Chúa Giê-su cũng phán: “Kỳ đã trọn, nước Đức Chúa Trời đã đến gần; các người hãy ăn-năn và tin đạo Tin-lành” (*Mác 1:14, 15; xem thêm Lu-ca 24:46, 47*). Cả Giăng và Chúa Giê-su đều kêu gọi người nghe hãy ăn năn, vì nước thiên đàng đã đến gần. Phải chăng sứ điệp này vẫn còn vô cùng hệ trọng cho chúng ta ngày hôm nay?

Đọc Công Vụ 3:18, 19. Tại sao sự ăn năn lại quan trọng trong tiến trình tăng trưởng tâm linh? “Kỳ thơ thái” là gì?

Sự nhân từ và khoan dung của Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đến sự ăn năn (*Rô-ma 2:4*). Sự ăn năn bao gồm hai bước thiết yếu: (1) Sự đau buồn chân thành về tội lỗi mình; (2) Quyết định trung thực từ bỏ tội lỗi ấy. Trong Kinh Thánh, sự ăn năn hầu như luôn gắn liền với sự tha thứ. Chúng ta thật lòng ăn năn; Đức Chúa Trời tha thứ. Thật đơn giản như vậy (*1 Giăng 1:9; Khải-huyền 3:19*). “Chúa không chậm-trễ về lời hứa của Ngài như mấy người kia tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhin-nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn-năn” (*2 Phi-e-rơ 3:9*). Khi chúng ta chuẩn bị tấm lòng mình cho sự tái lâm của Chúa Cứu Thế, Đức Chúa Trời đang ban cho chúng ta thì giờ để làm cho mối liên hệ với Ngài được đúng đắn.

Chúa Giê-su đã chịu khổ, chịu chết và sống lại, để khi chúng ta ăn năn, ân điển của Ngài có thể hành động cách mầu nhiệm trong đời sống chúng ta. Trái ngược với thế gian, vốn không ngừng nói rằng “bạn vẫn ổn như bạn đang là”, Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta quay về với Ngài trong sự ăn năn và đức tin (*Công-vụ 20:21*), phó mình hoàn toàn trong tay Ngài, để Ngài tẩy rửa và định hình tánh cách chúng ta nên giống như hình ảnh của Ngài, để làm chúng về Ngài (*Giăng 15:2, 8*). Khi ấy, chúng ta sẽ tăng trưởng và kết quả xứng đáng với sự ăn năn (*Ma-thi-ơ 3:8*).

“Không có sự ăn năn nào là thật nếu không dẫn đến một sự biến đổi. Sự công bình của Đấng Christ không phải là một cái áo để che phủ tội lỗi chưa xưng ra và chưa từ bỏ; đó là một nguyên tắc sống biến đổi tánh cách và điều khiển hành vi.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 555, 556.

Sự ăn năn đem đến sự sống (Công-vụ 11:18), và là một phần thiết yếu trong sự tăng trưởng mỗi tương giao với Đức Chúa Trời. Trong tiến trình đầu phục, ăn năn và để Đức Chúa Trời tẩy rửa đời sống bạn, bước nào là thách thức lớn nhất đối với bạn?

Ân Điển Dư Dật

Khi chúng ta cảm thấy sức nặng của tội lỗi mình và để Đức Thánh Linh dẫn đưa chúng ta đến bệ chân thập tự giá, chúng ta phải cầu xin sự tha thứ từ nơi Đức Chúa Trời với lòng xác quyết rằng: “Đức Giê-hô-va có lòng thương-xót, hay làm ơn, Chậm nóng-giận, và đầy sự nhân-tù” (*Thi-thiên 103:8*). Chính lời Kinh Thánh này đã được Đức Chúa Trời phán ra (*Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6*) sau khi tuyển dân của Ngài đã làm buồn lòng Ngài.

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 34:1–10. Lẽ thật trọng yếu nào được tìm thấy ở đây?

Chính vì Đức Giê-hô-va là Đấng đầy lòng thương xót và nhân từ, chậm giận và đầy dẫy sự nhân từ mà Đức Chúa Giê-su đã chịu chết trên thập tự giá hầu cho mỗi liên hệ giữa chúng ta với Đức Chúa Trời được phục hồi.

Đó là khi chúng ta bằng lòng thừa nhận và xưng ra tội lỗi mình; khi chúng ta nói rằng: Lạy Chúa, con lại đến đây nữa... “xin thương-xót lấy tôi, vì tôi là kẻ có tội!” (*Lu-ca 18:13*). Thì Chúa Giê-su, Đấng đã hành động vì chúng ta và trong chúng ta qua Đức Thánh Linh trước cả khi chúng ta cất tiếng cầu xin nhìn thấy gánh nặng đó và cất đi khỏi chúng ta. Gánh nặng chúng ta được cất tại Gô-gô-tha và Chúa Giê-su chắc chắn ở rất gần khi chúng ta đến cùng Ngài, thậm chí Ngài đã tìm kiếm chúng ta trước, như Người Chăn Hiền Lành đi tìm chiên lạc và Ngài đứng ngoài cửa mà gõ (*Khải-huyền 3:20*). Chớ ở xa thập tự giá, hay chỉ ngắm nhìn Đức Chúa Trời từ một khoảng cách. Hãy chạy đến với Chúa Giê-su và đổi lấy tội lỗi và gánh nặng của mình bằng sự công bình của Ngài (*Xa-cha-ri 3:4*).

Hãy đọc chậm rãi các câu Kinh Thánh sau và ghi lại bằng lời của bạn điều chúng bày tỏ về ân điển của Đức Chúa Trời dành cho bạn:

“Vì tiền công của tội-lỗi là sự chết; nhưng sự ban-cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su-Christ, Chúa chúng ta” (Rô-ma 6:23).

“Vả, luật-pháp đã xen vào, hầu cho tội-lỗi gia-thêm; nhưng nơi nào tội-lỗi đã gia-thêm, thì ân-điển lại càng dư-dật hơn nữa, hầu cho tội-lỗi đã cai-trị làm nên sự chết thế nào, thì ân-điển cũng cai-trị bởi sự công-bình thế ấy, đặng ban cho sự sống đời đời bởi Đức Chúa Giê-su-Christ, là Chúa chúng ta” (Rô-ma 5:20, 21).

“Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu-thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết” (Rô-ma 5:8).

Chiếc Áo Quý Giá Nhất

Quần áo sang trọng thường được dùng để phân biệt người giàu theo tiêu chuẩn thế gian. Có người nói: “Tôi ăn mặc như thế này để thể hiện con người thật của tôi.” Nhưng nơi thiên quốc, mọi điều ngoài mối tương giao của chúng ta sẽ chóng qua (*Ma-thi-ơ 6:19-21*). Bản sắc cá nhân của chúng ta nên được gói trọn trong Đấng Cơ Đốc và chiếc áo công bình trọn vẹn của Ngài.

Hãy đọc dụ ngôn trong Ma-thi-ơ 22:1-14 mà Chúa Giê-su đã kể để minh họa điều này. Bạn thấy những bài học nào trong dụ ngôn này?

Chúa Giê-su gọi người không mặc áo lễ là “bạn”, và dấu người ấy không đáp lời, có thể thấy giữa hai người đã có một mối liên hệ nào đó. Người này hẳn đã biết về chiếc áo, nhưng đã cố ý chọn không mặc nó. Tính cách của Chúa Giê-su là hoàn hảo, không tì vết, và Ngài ban điều đó cho chúng ta: “đã cho người được mặc áo sáng-láng tinh-sạch bằng vải gai mịn” (*Khải-huyền 19:8*); “không vết, không nhăn, không chi giống như vậy,” (*Ê-phê-sô 5:27*).

“Áo gai mịn trắng tượng trưng cho sự công bình của Đấng Cơ Đốc, chính đặc tính hoàn hảo không tì vết của Ngài, được ban cho tất cả những ai tiếp nhận Ngài bằng đức tin như là Cứu Chúa cá nhân của mình”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, trang 310.

A-đam và Ê-va từng khoác áo sáng láng khi chưa phạm tội; nhưng sau khi phạm tội, họ nhận ra mình trần truồng (*Sáng-thế Ký 3:7*). Đức Chúa Trời đã thay thế chiếc áo bằng lá vả mà họ may lấy bằng chiếc áo da thú. Chính sự hy sinh đã tạo nên chiếc áo ấy. Cũng vậy, chúng ta tiếp nhận sự hy sinh của Chúa Giê-su bằng cách tiếp nhận chiếc áo công bình của Ngài.

“Trần truồng và hổ thẹn, họ đã cố gắng thay thế chiếc áo thiên thượng bằng cách may lấy áo lá vả... Không gì do loài người tạo ra có thể thay thế chiếc áo vô tội đã đánh mất. Không một chiếc áo lá vả nào, cũng không có y phục của thế gian nào, có thể được mặc bởi những người sẽ ngồi cùng với Đấng Christ và các thiên sứ tại tiệc cưới Chiên Con. Chỉ có tấm áo mà chính Đấng Cơ Đốc đã chuẩn bị mới khiến chúng ta xứng đáng ra mắt trước mặt Đức Chúa Trời. Chính Đấng Cơ Đốc sẽ khoác tấm áo công bình của Ngài cho mọi linh hồn ăn năn và tin cậy.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, trang 311.

Suy gẫm: Chúng ta nên mỗi ngày mặc lấy chiếc áo công bình của Chúa Giê-su. Điều này thật sự có ý nghĩa gì, và chúng ta phải thực hiện điều đó ra sao?

Suy Gẫm Thêm:

Kinh Thánh thường dùng những hình ảnh nông nghiệp để mô tả tình trạng tâm linh của chúng ta. Ô-sê 10:12 là một ví dụ thể hiện rõ điều mà chúng ta đã học trong tuần này: “Hãy gieo cho mình trong sự công-bình, hãy gặt theo sự nhân-tử; hãy vỡ đất mới! Vì là kỳ tìm-kiếm Đức Giê-hô-va, cho đến chừng nào Ngài đến và sa mưa công-bình trên các người.”

Chúng ta gieo, gặt, cày đất cứng và tìm kiếm Đức Chúa Trời để đến gần Ngài. Đất của tấm lòng chúng ta phải được chuẩn bị sẵn sàng cho cơn mưa (tượng trưng cho Đức Thánh Linh) giáng xuống. Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta lòng mong muốn chuẩn bị đất, nhưng sau cùng, mối liên hệ với Ngài là một mối quan hệ cộng tác (xem Phi-líp 2:12, 13). Chúng ta phải trở lòng hướng về Ngài, đưa tay ra nắm lấy Ngài, và bám chặt nơi Ngài. Rồi Ngài sẽ hành động trong chúng ta để hoàn thành phần còn lại.

Một ví dụ điển hình về việc bám víu nơi Đức Chúa Trời được tìm thấy trong những câu sau: “Nhân dịp của Ba-anh-Phê-o, mắt các người đã thấy điều Đức Giê-hô-va đã làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có diệt khỏi giữa người mọi kẻ tin theo Ba-anh-Phê-o. Còn các người, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thảy còn sống” (Phục-truyền 4:3, 4).

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. “Xin chớ để chúng tôi bị cám-dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác!” (Ma-thi-ơ 6:13). Chúa Giê-su đã dạy các môn đồ cầu nguyện như vậy. Vậy bạn có giữ tinh thần này trong lời cầu nguyện hằng ngày không? Bạn có thường xuyên cầu xin sự bảo vệ khỏi cám dỗ và tội lỗi không?
2. Bạn sẽ giải thích thế nào món quà quý báu là áo công bình của Đấng Christ cho một người chưa tin hoặc một tín hữu mới?
3. Áo công bình của Đấng Christ liên hệ thế nào với sứ điệp Đền Thánh, sứ điệp nói về sự tha thứ và làm sạch cho người ăn năn? Bạn hiểu được bao nhiêu về vẻ đẹp và sự sâu sắc của sứ điệp này?

Tóm Lược:

Việc nhận biết tội lỗi của mình qua sự cáo trách của Đức Thánh Linh và đầu phục trong sự ăn năn là những phần thiết yếu trong mối quan hệ sống động với Đức Chúa Trời. Biết rằng chúng ta được tha thứ hoàn toàn và được bao phủ bởi áo công bình của Chúa Giê-su là trải nghiệm biến đổi sâu sắc nhất của một con người. Không chỉ cảm nhận gánh nặng tội lỗi được cất đi, chúng ta còn cảm nhận tình yêu của Đức Chúa Trời vây quanh mình khi được kéo gần hơn đến với Ngài. Điều này ràng buộc chúng ta với Ngài, làm mạnh mẽ đời sống tâm linh của chúng ta, và thúc giục chúng ta yêu mến Ngài bằng cả tâm hồn, trí tuệ và sức lực.

Những Trở Ngại



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Mác 4:35–41; Mác 5:21–34; Rô-ma 5:3–5; Gióp 19:23–27; Gióp 23:8–12; Lu-ca 24:13–27; Rô-ma 8:18, 28.*

Câu Gốc: “*Nào những thế thôi, nhưng chúng ta cũng khoe mình trong hoạn-nạn nữa, vì biết rằng hoạn-nạn sanh sự nhịn-nhục, sự nhịn-nhục sanh sự rèn-tập, sự rèn-tập sanh sự trông-cậy. Và, sự trông-cậy không làm cho hổ-thẹn, vì sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta*” (Rô-ma 5:3–5).

Một buổi chiều tối, khi mặt trời vừa khuất sau chân trời, một cô bé đang đi bộ về nhà thì cơn giông kéo đến. Cô rảo bước, biết rằng vẫn còn một đoạn đường dài. Một giọt mưa rơi xuống má cô, rồi thêm một giọt nữa và chẳng mấy chốc cô đã ướt đẫm. Cô bắt đầu chạy, cho đến khi mở toang cánh cửa nhà, nơi người cha đang chạy ra đón từ cửa sổ phía trước. Khi ông quần chiếc mền quanh vai cô, ông hỏi: “Cha đã thấy con lúc nãy ngoài trời mưa. Sao mỗi lần sét chớp lên là con lại dừng lại, ngẩng lên và mỉm cười?”

Cô bé đáp: “Ồ, con ngẩng lên vì lúc đó Chúa đang chụp hình con mà!”

Phản ứng của chúng ta là gì khi những cơn bão của cuộc đời kéo đến, hoặc khi chúng ta gặp phải những trở ngại trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời? Liệu chúng ta cúi đầu xuống khi cơn mưa dội lên lưng, hay ngược nhìn lên, biết và tin rằng Đức Chúa Trời đang ở đó khi chúng ta hướng mặt mình về Ngài?

Tuần này, chúng ta sẽ cùng suy gẫm về những phản ứng mà chúng ta thường có khi cuộc sống trở nên khó khăn. Chúng ta sẽ xem xét cách để những trở ngại trong đời sống có thể được dùng để làm mạnh mẽ thêm, chứ không phải làm yếu đi, mối quan hệ quan trọng nhất của chúng ta.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 13 tháng 6.

Những CƠ BÃO CỦA CUỘC ĐỜI

Chúa Giê-su đã dành cả ngày để giảng dạy cho đám đông bên bờ biển Ga-li-lê. Những lời Ngài phán sẽ còn vang vọng mãi trong tâm trí dân chúng, thậm chí kéo dài đến cõi đời đời.

Khi chiều buông xuống, Ngài bảo các môn đồ cùng Ngài khởi hành cho một chuyến đi: “Chúng ta hãy qua bờ bên kia” (Mác 4:35). Chúa Giê-su biết trước sẽ có một cơn bão, nhưng Ngài vẫn đề nghị lên đường. Bởi vì Ngài có một bài học quan trọng muốn dạy cho những môn đồ thân cận nhất của mình. Có lẽ bạn đã biết điều gì xảy ra tiếp theo.

Hãy đọc lại câu chuyện về cơn bão trong Mác 4:35–41. Bạn học được bài học đức tin nào qua phân đoạn này?

Hãy suy nghĩ về những điểm sau:

1. Chúa Giê-su ngủ trên một chiếc gối, có lẽ là chiếc gối duy nhất trên thuyền. Những chiếc thuyền đánh cá thường chỉ có một chiếc gối, dành cho người điều khiển ngồi ở phía sau thuyền, nơi tay lái. Như vậy, vị trí của Ngài là vị trí của người “lái thuyền”, nhưng Ngài lại ngủ khi đang ngồi ở đó.
2. Không phải tất cả các môn đồ đều là người mới đi biển. Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng là những ngư phủ dày dạn kinh nghiệm. Họ thuộc lòng biển Ga-li-lê như lòng bàn tay và hẳn biết rõ cách đối phó với giông bão.
3. Đây là lần duy nhất các sách Phúc Âm ghi lại cảnh Chúa Giê-su ngủ. Trong lúc các môn đồ đang khiếp sợ và tưởng mình sắp chết giữa một trong những cơn bão khủng khiếp nhất đời, thì Chúa Giê-su lại đang ngủ ở phía sau thuyền.
4. Phản ứng của các môn đồ giữa cơn hoạn nạn là: “Thầy không lo chúng ta chết sao?” Họ đặt nghi vấn về tính cách và tình yêu thương của Chúa. Rất thường khi, đó cũng là phản ứng của chúng ta trong những lúc gian khó.

Giữa lúc tuyệt vọng, chúng ta có thể cố tự cứu lấy mình (như các môn đồ), hoặc khi nếm trải đau thương hay mất mát, chúng ta bắt đầu hoài nghi tình yêu và sự chăm sóc của Đức Chúa Trời. Chúng ta thường nghĩ Ngài phải hành động theo cách mà mình cho là hợp lý từ góc nhìn hạn hẹp của con người. Nhưng cũng giống như với các môn đồ, chính trong những cơn bão của cuộc đời mà Đức Chúa Trời bày tỏ những phép lạ vĩ đại nhất. Ngài luôn thành tín, ngay cả khi sự im lặng của Ngài khiến chúng ta không hiểu được. Ngài ở cùng chúng ta giữa cơn bão, và có thể khiến sóng yên gió lặng khi chúng ta bất lực.

Bạn thường phản ứng thế nào khi đối mặt với những cơn bão trong cuộc đời? Những thời điểm như thế ảnh hưởng gì đến mối liên hệ giữa bạn và Đức Chúa Trời? Bạn đã từng sống theo 2 Cô-rinh-tô 5:7 chưa?

Được Chữa Lành

Hãy tưởng tượng đám đông tụ tập bên bờ biển Ga-li-lê. Họ đã chờ đợi Chúa Giê-su trở về từ sáng sớm và khi Ngài bước ra khỏi thuyền, họ vây quanh Ngài, theo Ngài vào làng Ca-bê-na-um. Bỗng nhiên, Giai-ru, một thầy cai nhà hội, xuất hiện và khẩn thiết nài xin Chúa Giê-su đến để chữa lành cho con gái ông.

Giữa đám đông ấy có một người đàn bà đã lâm bệnh trong nhiều năm. Bà đã tiêu hết tiền vào các thầy thuốc, nhưng “không thấy đỡ gì; bệnh lại càng nặng thêm” (Mác 5:26). Bà đã nghe nói về Người Đầy Quyền Năng xứ Ga-li-lê và với hy vọng trong lòng, bà gom góp chút sức lực còn lại để rời khỏi nhà sáng hôm ấy và nhập vào đám đông. Sự chen lấn dường như khiến bà nghẹt thở khi cố gắng chen đến gần Chúa Giê-su. Rồi, giữa sự xô đẩy hỗn loạn, bà thấy Ngài. Bà tự nhủ: “Nếu ta chỉ rờ đến áo Ngài mà thôi, thì ta sẽ được lành” (Mác 5:28).

Hãy đọc Mác 5:21–34. Điều gì đã xảy ra, và chúng ta có thể học được gì?

Sự kiện này cho thấy sự chăm sóc và lòng thương xót của Chúa Giê-su dành cho những người bệnh tật, cô đơn, và những người thường bị lãng quên giữa đám đông. Nhiều người hôm đó đã kể cận bên Chúa khi cùng đi với đoàn người, nhưng chỉ có một người với lòng tin mạnh mẽ đã vươn ra để chạm đến Ngài và nhận được phước lành mà bà khao khát. Tuy nhiên, không phải cái chạm của bà đã chữa lành bà; chính đức tin của bà đã khiến bà được lành (Mác 5:34). “Cứu Chúa có thể phân biệt được cái chạm bởi đức tin với sự đụng chạm tình cờ bất cẩn của đám đông.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 344. Áo của Chúa không chứa quyền năng đặc biệt; nhưng chính đức tin và sự chọn lựa chạm đến Ngài đã chữa lành bà.

Người đàn bà yếu đuối ấy, giữa nỗi đau đớn và tuyệt vọng, có thể đã nằm yên ở nhà sáng hôm đó. Nhưng thay vào đó, bà đã chủ động và đầy hy vọng tìm kiếm Chúa Giê-su, mong thiết lập mối tương giao với Ngài để được chữa lành. Chỉ nhìn Ngài từ xa không đủ, bà đã tiến đến gần Ngài.

Ngày nay, Chúa Giê-su cũng mời gọi chúng ta làm điều tương tự. Ngài phán: “Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên-ngỉ. Ta có lòng nhu-mì, khiêm-nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh-hồn các ngươi sẽ được yên-ngỉ” (Ma-thi-ơ 11:28, 29).

Người đàn bà đang trong tình trạng tuyệt vọng ấy đã thể hiện những tư tưởng trong Rô-ma 5:3–5 như thế nào? Điều này có thể giống trong cuộc đời của bạn?

Gióp

Khi nghĩ đến những thất bại trong Kinh Thánh, có lẽ Gióp là người đầu tiên hiện ra trong tâm trí chúng ta. Ông không chỉ mất hết của cải (*Gióp 1:14–17*), mà còn mất các con (*Gióp 1:18, 19*) và cả sức khỏe của mình (*Gióp 2:7*). Sau đó, vợ ông tìm cách thuyết phục ông rủa sả Đức Chúa Trời và chết đi (*Gióp 2:9*).

Một thời gian sau, ba người bạn đến ngồi với Gióp. Họ kinh ngạc trước hình dạng thảm thương của ông đến nỗi ngồi lặng lẽ bên ông suốt bảy ngày không thốt một lời (*Gióp 2:13*). Nhưng khi họ cất tiếng, thay vì an ủi, họ lại cố gắng lý giải bằng cách luận theo lẽ người về tai họa Gióp đang trải qua, và vô tình khiến ông thêm đau đớn. Họ kết tội ông, cho rằng hẳn ông đang giấu giếm một tội lỗi nào đó và cần ăn năn (*Gióp 8, 11, 15*), thậm chí nói: “Quả thật đó là nơi ở của kẻ bất-công, Và ấy là chốn của người không biết Đức Chúa Trời” (*Gióp 18:21*).

Gióp đã đáp lại thế nào? Hãy đọc Gióp 19:23–27 và Gióp 23:8–12.

Dù hoàn cảnh bi thảm vây quanh, và ông không hiểu lý do vì sao, Gióp vẫn giữ lòng trung tín. Ông không đổ lỗi cho Đức Chúa Trời cũng không rủa sả Ngài. Trái lại, khi bị cám dỗ để đổ lỗi, ông đã tuyên xưng rằng: “Tôi trần-truông lột khỏi lòng mẹ, và tôi cũng sẽ trần-truông mà về; Đức Giê-hô-va đã ban cho, Đức Giê-hô-va lại cất đi; đáng ngợi-khen danh Đức Giê-hô-va!” (*Gióp 1:21*).

Chúng ta cũng đang sống giữa trận chiến tương tự. Sa-tan gây khổ đau, mất mát và gian truân nhằm làm méo mó hình ảnh về một Đức Chúa Trời yêu thương. Trong những thời điểm như thế, chúng ta có thể chọn một trong hai cách: hoặc đổ lỗi và từ bỏ Đức Chúa Trời, hoặc nắm chặt lấy Ngài bằng cả sức lực mình. Dẫu trận chiến đang hoành hành quanh ta, chúng ta phải nhớ rằng, trong ánh sáng của cõi đời đời, hoạn nạn hiện tại chỉ là những thử thách tạm thời (2 Cô-rinh-tô 4:16–18). Có rất nhiều điều vượt quá những gì mắt thấy hiện tại và một trong những thách thức lớn nhất đối với người tin là tin cậy Đức Chúa Trời ngay cả khi ở giữa những ngày tối tăm nhất. Đức Chúa Trời đã bày tỏ tình yêu thương của Ngài qua nhiều cách. Chúng ta phải bám lấy lẽ thật trọng yếu này rằng Đức Chúa Trời là Đấng yêu thương, dù trong khoảnh khắc hiện tại, ta không cảm nhận được điều đó.

Nếu bạn đang ở trong một hoàn cảnh khó khăn ngay lúc này, hãy chạy đến với Đức Chúa Trời. Hãy mang theo Kinh Thánh và một quyển sổ, tìm một nơi yên tĩnh trong thiên nhiên và ở cùng Chúa. Hãy chép lại Rô-ma 5:3–5, suy gẫm về những sứ điệp trong đoạn Kinh Thánh ấy, và tin rằng tình yêu và sự chăm sóc của Đức Chúa Trời dành cho bạn chính là điều chắc chắn và bền vững nhất trong cuộc đời.

Con Đường Đến Em-ma-út

Hai môn đồ đang trải qua một hành trình cảm xúc đầy thăng trầm khi họ liên tục suy gẫm về những sự kiện và lời nói đã chứng kiến. Từ lúc Chúa Giê-su khải hoàn vào thành Giê-ru-sa-lem và việc dẹp sạch đền thờ, đến bữa lễ Vượt Qua trong phòng cao. Rồi những lời cầu nguyện tha thiết của Ngài tại Ghết-sê-ma-nê, sự phản bội xấu xa của Giu-đa, phiên toà, sự nhạo báng, và đòn roi. Họ nhớ đến thân thể bầm dập của Chúa Giê-su bị treo trên cây thập tự và những lời cuối cùng của Ngài trước khi trút hơi thở, trong khi bầu trời chiều tối sẫm lại. Tấm màn trong đền thờ bị xé ra một cách dữ dội. Những ngôi mộ của người công bình bật mở. Và rồi họ nhẹ nhàng hạ thân thể Chúa xuống khỏi thập tự giá, an táng Ngài trong mồ trước ngày Sa-bát. Sau đó là một loạt những rối ren, nản lòng và nghi vấn xâm chiếm tâm trí họ. Chẳng lẽ họ đã hiểu sai mọi điều?

Các môn đồ của Chúa Giê-su lúc ấy đang trong tâm trạng thất vọng, chán nản và hoang mang. Đây dường như là biến cố tồi tệ nhất trong cuộc đời họ. Nhưng điều họ không nhận ra, ấy là họ chỉ đang ở trong một khoảnh khắc của câu chuyện vĩ đại nhất trong lịch sử nhân loại. Khi hai môn đồ bước đi trên đường đến Em-ma-út, Chúa Giê-su hiện ra và cùng đồng hành với họ.

Hãy đọc cuộc trò chuyện trong Lu-ca 24:13–27 và suy nghĩ về hai góc nhìn khác nhau: của hai môn đồ và của Chúa Giê-su.

Khi mắt họ được mở ra, hai người liền vội vã trở về Giê-ru-sa-lem để chia sẻ về những điều đã xảy ra dọc đường (*Lu-ca 24:33, 34*). Khi Chúa Giê-su hiện ra giữa vòng họ, họ kinh hoàng và sợ hãi. Lúc ấy, Ngài hỏi: “Sao các người bối-rối, và sao trong lòng các người nghi làm vậy?” (*Lu-ca 24:38*).

Đó cũng chính là sứ điệp mà Chúa Giê-su muốn gửi đến chúng ta ngày nay. Chúng ta quá thường xuyên quên rằng Chúa vẫn đang đồng hành với chúng ta trong những thung lũng của cuộc đời. Chúng ta thường không nhận biết sự hiện diện của Ngài. Chúng ta hay quên rằng câu chuyện còn chưa kết thúc. Chúng ta dễ bị rối trí, để cho sự nghi ngờ chiếm lấy lòng mình, quên rằng Chúa Giê-su đang gìn giữ đời sống chúng ta một cách an toàn trong tay Ngài. Và không ít lần, chúng ta nghĩ rằng mình hiểu rõ mọi việc hơn là Chúa Giê-su (*xem Lu-ca 24:18*).

Kinh Thánh ban cho chúng ta những lời khuyên vô cùng quý báu về cách người tín hữu khi đối diện với thử thách và thất bại. Hãy dành thời gian nghiên cứu những phân đoạn ngắn nhưng đầy sức mạnh sau: Rô-ma 8:28; Phi-líp 4:4–13; Gia-cơ 1:2–4, 12; và 2 Cô-rinh-tô 12:9–10. Trong lúc học, bạn hãy ghi lại ba lẽ thật quan trọng mà bạn có thể chia sẻ với người đang đối diện với nghịch cảnh, ghi nhớ lời dạy trong 2 Cô-rinh-tô 1:4.

Nhìn Thấy Chúa Giê-su

Bạn đã bao giờ ước mình có thể nhìn thấy Chúa Giê-su khi đang buồn bã nản lòng chưa? Hãy hình dung chính mình trong giấc mơ sau đây.

“Tôi dường như đang ngồi trong sự tuyệt vọng sâu sắc, úp mặt vào hai bàn tay, suy tư: Nếu Chúa Giê-su còn ở trên đất, tôi sẽ đến với Ngài, quỳ dưới chân Ngài, thổ lộ tất cả nỗi khổ của tôi. Ngài sẽ không ngoảnh mặt khỏi tôi; Ngài sẽ thương xót tôi, và tôi sẽ yêu mến, phục vụ Ngài trọn đời. Đúng lúc ấy, cánh cửa mở ra, và một người có dáng dấp và khuôn mặt tuyệt mỹ bước vào. Người ấy nhìn tôi đầy thương cảm và nói: ‘Con muốn thấy Giê-su không? Ngài đang ở đây, và nếu con ao ước, con có thể thấy Ngài. Hãy mang theo mọi vật con sở hữu và theo Ta.’

“Tôi nghe điều đó với niềm vui khôn tả, liền vui mừng gom góp tất cả những gì mình có, từng món kỷ vật trân quý, rồi bước theo người hướng dẫn. Người ấy dẫn tôi đến một cầu thang dốc đứng và có vẻ mong manh. Khi bắt đầu bước lên, người ấy căn dặn tôi hãy giữ mắt luôn nhìn lên trên, kéo tôi choáng váng và ngã xuống. Nhiều người khác đang trèo lên con dốc ấy đã ngã trước khi đến được đỉnh.

“Cuối cùng, chúng tôi đến bậc thang cuối cùng và đứng trước một cánh cửa. Tại đây, người hướng dẫn yêu cầu tôi để lại tất cả những thứ tôi mang theo. Tôi vui vẻ đặt chúng xuống; người ấy mở cửa và bảo tôi bước vào. Trong khoảnh khắc, tôi đứng trước mặt Chúa Giê-su. Không thể nào nhầm lẫn được khuôn mặt ấy. Một vẻ từ ái và uy nghi rạng ngời như thế không thể thuộc về ai khác. Khi ánh mắt Ngài dừng lại trên tôi, tôi biết ngay rằng Ngài tường tận mọi hoàn cảnh trong đời tôi, cùng mọi ý nghĩ và cảm xúc sâu kín nhất.

“Tôi cố tránh ánh mắt Ngài, cảm thấy không thể chịu nổi cái nhìn thấu suốt ấy, nhưng Ngài bước lại gần với nụ cười, đặt tay trên đầu tôi và phán: ‘Đừng sợ’. Âm thanh ngọt ngào trong giọng Ngài khiến lòng tôi trào dâng một niềm hạnh phúc chưa từng có. Tôi quá vui mừng đến nỗi không thể thốt nên lời, chỉ còn biết sấp mặt dưới chân Ngài, tràn ngập hạnh phúc không nói nên lời. Khi tôi nằm bất động ở đó, những cảnh tượng huy hoàng và rực rỡ hiện ra trước mắt tôi, và tôi dường như đã bước vào sự bình an, an toàn của thiên đàng. Cuối cùng, sức lực tôi trở lại, và tôi đứng lên. Đôi mắt yêu thương của Chúa Giê-su vẫn nhìn tôi, và nụ cười Ngài làm tràn đầy tâm hồn tôi với niềm vui mừng khôn xiết. Sự hiện diện của Ngài trong tôi với lòng tôn kính thánh khiết và tràn đầy tình yêu khó tả...

“Giấc mơ này đã đem lại cho tôi niềm hy vọng... và đức tin... Và vẻ đẹp cùng sự đơn sơ của việc tin cậy Đức Chúa Trời bắt đầu rạng chiếu nơi linh hồn tôi đang u tối.”—Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 79–81.

Giữa những thất bại và chán nản trong cuộc sống, chúng ta cần hướng lòng về Chúa Giê-su và những điều Ngài bày tỏ về tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta.

Bạn có thể rút ra điều gì cho chính mình, ngay bây giờ, từ những lời được chép trong Rô-ma 8:18, 28?

Suy Gẫm Thêm:

Chính khi đối diện với những thử thách của cuộc sống, chúng ta càng cần phải nắm chặt lấy Đức Chúa Trời. Những chủ đề đã học suốt quý vừa qua đều góp phần giúp chúng ta duy trì hoặc làm mới lại mối tương giao vững chắc với Ngài. Khi gặp thất bại như bệnh tật, khó khăn tài chính, hôn nhân đổ vỡ, sự qua đời của người thân yêu, hoặc bất cứ gánh nặng nào làm mất đi niềm vui sống, bạn hãy suy gẫm những câu hỏi sau và ôn lại các bài học đã qua.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Thất bại bạn đang đối diện, hoặc đã trải qua, đã ảnh hưởng như thế nào đến cái nhìn của bạn về Đức Chúa Trời? Làm thế nào để bạn thấy rõ hơn bản tính thật của Ngài?
2. Lần gần nhất bạn cầu nguyện để tiếng phán của Đức Chúa Trời trong đời sống mình vang vọng lớn hơn tiếng của kẻ thù là khi nào? Hãy nhớ rằng Sa-tan là, “Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy-diệt; còn ta đã đến, hầu cho chiêm được sự sống, và được sự sống dư-dật” (*Giăng 10:10*).
3. Lòng bạn có khiêm nhường chăng? Bạn có tin rằng Đức Chúa Trời vẫn đang tế trị và dẫn dắt cuộc đời bạn, mặc cho nghịch cảnh? Nếu chưa, làm sao bạn có thể học được đức tin khiêm nhường nơi tình yêu và sự nhân lành của Ngài dành cho chính bạn?
4. Bạn có đang giữ mình vững vàng trong Lời Đức Chúa Trời mỗi ngày? Hãy cầu xin Ngài làm sống lại tình yêu ban đầu bạn từng dành cho Ngài khi trải qua những giai đoạn khó khăn?
5. Lần cuối bạn đến với Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện, xem Ngài như Đấng Yên Ủi và Cố Vấn của bạn, tin chắc rằng Ngài giữ lời hứa không bao giờ lia bỏ bạn, là khi nào? (*Hê-bơ-rơ 13:5*).
6. Nếu đức tin bạn yếu đuối, hãy cầu nguyện rằng: “Tôi tin; xin Chúa giúp-đỡ trong sự không tin của tôi!” (*Mác 9:24*). Hãy ở gần những người có thể nâng đỡ và khích lệ bạn.
7. Thế gian này không luôn quan tâm đến những người yếu đuối, dốt nát, tổn thương và tan vỡ. Nhưng sứ điệp của Đức Chúa Trời rằng: “vì sức-mạnh của ta nên trọn-vẹn trong sự yếu-đuối” (*2 Cô-rinh-tô 12:9*) có thể thay đổi cách sống của con người một cách triệt để. Hôm nay, bạn có thể khích lệ ai đó bằng sứ điệp này?

Tóm Lược:

*Chúng ta vẫn đang sống trong một thế giới tội lỗi đầy đau đớn và khổ nạn. Mỗi người đều phải đối diện với những nghịch cảnh nào đó trong đời, những điều có thể khiến ta hoài nghi về tình yêu của Đức Chúa Trời. Nhưng khi nhìn lại cách mà các nhân vật trong Kinh Thánh đã đối diện với nghịch cảnh, chúng ta được khích lệ rằng phản ứng của mình trong những thời điểm như vậy có thể trở thành cơ hội để đức tin được vững vàng hơn nơi Đức Chúa Trời, Đấng không hề thay đổi (*Ma-la-chi 3:6*) và có tình yêu không hề phai nhạt.*

Hãy Chia Sẻ Về Ngài



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Ma-thi-ơ 28:18–20; 2 Phi-e-rơ 3:18; 1 Phi-e-rơ 3:8–15; Ô-sê 7; Xa-cha-ri 10.*

Câu Gốc: *“Chúa Giê-hô-va đã ban cho ta cái lưỡi của người được dạy-dỗ, hầu cho ta biết dùng lời nói nâng-đỡ kẻ mệt-mỏi. Ngài đánh thức ta mỗi buổi sớm mai, đánh thức tai ta để nghe lời Ngài dạy, như học-trò vậy” (Ê-sai 50:4).*

Đó là một buổi sáng Sa-bát bận rộn của Mục sư G. Ông thức dậy sớm, chuẩn bị cho bài học Trường Sa-bát và bài giảng ngày hôm đó; ông cũng đang chuẩn bị cho buổi truyền giảng vào ban chiều. Ông cầm chìa khóa, chạy ra khỏi cửa và phóng đi.

Ông lái xe giữa dòng xe cộ tấp nập trong thành phố, bực bội vì quá nhiều người ra ngoài vào sáng thứ Bảy; điều này có thể khiến ông đến nhà thờ muộn. Họ đang đi đâu vậy? Đột nhiên, một chiếc xe cắt ngang trước đầu xe ông. Ông đạp phanh gấp và giờ nằm đắm lền trong sự bực tức và hét vào mặt người tài xế.

Cuối cùng, Mục sư G cũng đến nhà thờ. Khi đứng lên giảng luận, ánh mắt ông lướt qua lớp học và dừng lại ở một khuôn mặt quen quen: chính người tài xế mà ông đã nổi giận chỉ 20 phút trước đó.

Sau đó, một tín hữu giới thiệu người tài xế ấy đến đây thăm họ hàng, anh không phải là tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm, Mục sư G một lần nữa nhận ra rằng mọi tương tác, dù với người quen hay người lạ, đều phải có tình yêu thương xuất phát từ mối quan hệ bền vững với Chúa.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 20 tháng 6.

Từ Sự Tuôn Tràn

Đọc Đại Mệnh Lệnh trong Ma-thi-ơ 28:18–20. Viết xuống những sứ điệp khác nhau của Chúa Giê-su khi Ngài phán “hết cả” hoặc “luôn” (trong tiếng Hy Lạp là cùng một từ *pas*).

Chúa Giê-su đã giao cho chúng ta sứ mệnh chia sẻ sứ điệp của Ngài với thế gian: “VẬY, HÃY ĐI DẠY DỠ MUÔN DÂN”. Sứ mệnh của Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm là đào tạo môn đồ, rồi những người này sẽ đào tạo thêm những môn đồ khác. Bằng cách đó, tất cả chúng ta đang rao truyền phúc âm vĩnh cửu và sứ điệp của ba thiên sứ (*Khải-huyền 14:6–12*) để chuẩn bị cho thế gian trước sự tái lâm của Chúa Giê-su.

Bất cứ ai đã nhận sự sống mới trong Đấng Christ đều được kêu gọi làm chứng cho danh Ngài. Tuy nhiên, nhiều khi, mọi người lại nghĩ làm chứng là điều họ không thể làm hoặc không muốn làm. Bạn có thể tưởng tượng mình đang rao giảng ở một góc phố hoặc giảng một đoạn Kinh Thánh phức tạp, và rồi bạn lắc đầu: “Không thể là tôi! Không đời nào! Tôi là người hướng nội; làm chứng không phải là việc dễ dàng cho tôi.”

Tuy nhiên, làm chứng chân thật là kết quả của việc tận mắt nhìn thấy những gì Chúa đang làm trong đời sống của chúng ta, nhìn biết những gì Ngài đang dạy dỗ chúng ta; khi chúng ta trưởng thành trong Ngài, đơn giản là chúng ta chia sẻ kinh nghiệm của bản thân với người khác.

Chúa là tốt lành, những điều Ngài đã làm cho chúng ta là tin tốt nhất mà thế giới này cần được nghe. Chúng ta không thể và không nên im lặng! Ngài đã cứu chuộc chúng ta; Ngài đã gọi đích danh chúng ta, và chúng ta thuộc về Ngài. Còn có tin tức nào tốt hơn cho mọi người ở khắp nơi không? Chúng ta có thể học hỏi từ các sứ đồ ở hội thánh đầu tiên, mặc dù họ không được học hành hay có tài hùng biện tốt.

Đọc Công-vụ 1:8 và Công-vụ 4:13. Hội thánh sơ khai đã làm chứng như thế nào? Phi-e-rơ và Giăng đã có ảnh hưởng như thế nào đến những người nghe họ làm chứng?

Phi-e-rơ và Giăng tiếp tục tuyên bố: “VÌ, VỀ PHẦN CHÚNG TÔI, KHÔNG CÓ THỂ CHẲNG NÓI VỀ NHỮNG ĐIỀU MÌNH ĐÃ THẤY VÀ NGHE” (*Công-vụ 4:20*); “Hai người từng ở với Đức Chúa Giê-su” (*Công vụ 4:13*) và lòng họ được thôi thúc phải chia sẻ. Đức Thánh Linh đã ban cho họ sự dạn dĩ và sức mạnh thuyết phục trong lời nói.

Ngay bây giờ, hãy dành thời gian cầu nguyện; cầu xin Chúa ban cho lòng can đảm để khi Ngài gửi người đến chúng ta có thể mạnh dạn làm chứng; cũng cầu xin sự khôn ngoan để biết khi nào nên nói và phải nói gì. Đọc 1 Giăng 4:7–11 và cầu nguyện cho tình yêu thương này.

Không Vì Ép Buộc, Nhưng Đây Quyền Năng

Bạn đã bao giờ tự hỏi làm thế nào Chúa Giê-su có được động lực để làm việc, chữa lành, an ủi, rao giảng và dạy dỗ nhiều người như vậy ngày này qua ngày khác? Chúng ta biết rằng, “Khi Ngài thấy những đám dân đông, thì động lòng thương xót, vì họ cùng khổn và tan lạc như chiên không có kẻ chăn” (Ma-thi-ơ 9:36). Chính tình yêu và lòng thương xót của Chúa Giê-su dành cho nhân loại đã thúc đẩy Ngài làm việc. Cũng vậy, khi có tình yêu của Chúa trong lòng, chúng ta được thôi thúc mà gánh lấy công việc dẫn đưa các linh hồn đến với Ngài và đến với lẽ thật của Ngài (2 Cô-rinh-tô 5:14).

Bạn đã bao giờ, ở giữa đám đông những người xa lạ, nhìn họ mà nghĩ đến cõi vĩnh hằng và tự hỏi liệu họ có biết đến Chúa Giê-su hay chẳng? Bạn đã bao giờ nhận biết rằng động lực để chúng ta rao giảng danh Ngài không phải điều gì khác hơn mà chỉ có thể là tình yêu của Ngài dành cho một người xa lạ đang gặp khó khăn? Tình yêu của Chúa trong chúng ta thúc đẩy chúng ta gánh vác công việc dẫn dắt những linh hồn đến với Chúa. Giê-rê-mi đã diễn đạt điều này khi ông nói: “Tôi sẽ chẳng nói đến Ngài nữa; tôi sẽ chẳng nhơn danh Ngài mà nói nữa, thì trong lòng tôi như lửa đốt cháy, bọc kín trong xương tôi, và tôi mệt mỏi vì nín lặng, không chịu được nữa” (Giê-rê-mi 20:9).

Tuy nhiên, khi chia sẻ về Chúa với người khác, chúng ta không nên cố ép buộc họ chấp nhận Chúa hay lẽ thật Kinh Thánh của Ngài. Sự ép buộc đi ngược lại bản tính của Đức Chúa Trời. Chúa không ép buộc A-đam và Ê-va tránh xa cây biết điều thiện và điều ác (Sáng-thế Ký 2:16, 17). Ngài không ép buộc con người vào tàu để được cứu khỏi trận Đại Hồng Thủy (Sáng-thế Ký 7:1). Ngài không ép buộc dân Y-sơ-ra-ên phải giữ giao ước với Ngài (Phục-truyền 4:29–31). Thay vào đó, Ngài đáp ứng nhu cầu của họ (Ma-thi-ơ 4:23–25) và sau đó mời gọi họ theo Ngài. Chúa Giê-su không bao giờ ép buộc ai theo Ngài hay lẽ thật của Ngài, nhưng Ngài cũng không bao giờ lìa bỏ chúng ta (Ma-thi-ơ 23:37).

Khi chúng ta làm chứng cho danh Chúa Giê-su, cách tiếp cận của chúng ta phải luôn phản ánh cách mà Ngài đã làm. Bà Ellen G. White nói: “Sứ mệnh của Đấng Cơ Đốc không phải là ép buộc con người tiếp nhận Ngài. Chính Sa-tan, và những người chịu ảnh hưởng của nó mới tìm cách ép buộc con người. Những bằng chứng thuyết phục nhất cho thấy chúng ta đang chịu ảnh hưởng của Sa-tan là khi chúng ta sẵn sàng làm tổn thương và phá hủy những người không đánh giá cao công việc của chúng ta, hoặc những người hành động trái ngược với ý tưởng của chúng ta.”—*The Desire of Ages*, trang 487.

Chúng ta phải để mình trở thành cầu nối cho công việc của Chúa. Chúng ta đang sống trong một thế giới ghét bỏ lẽ thật, nhưng thực tế đó không thể ngăn cản chúng ta chia sẻ lẽ thật một cách chu đáo và đầy yêu thương. Hãy nhớ rằng đời sống của chúng ta sẽ là lời chứng có giá trị nhất, đặc biệt là khi chúng ta mới bắt tay vào công việc làm chứng (Khải-huyền 12:11).

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:18. Bạn đang tấn tới trong ân điển và trong sự thông biết Chúa như thế nào? Điều này thể hiện rõ ràng như thế nào trong các mối quan hệ của bạn với những người xung quanh?

Những Gợi Ý Để Chia Sẻ Về Chúa Giê-su

Câu hỏi dành cho mỗi chúng ta là: Bạn đang chia sẻ về Chúa Giê-su với ai: người đưa thư, nhân viên cửa hàng, hay một người nào đó bạn gặp hàng ngày khi đi dạo? Chúa kêu gọi các môn đồ cùng Ngài làm công việc này, và Ngài hứa ban cho bạn “cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho ta biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ mệt mỏi” (*Ê-sai 50:4*). Nhiệm vụ của Cơ Đốc nhân là luôn sẵn sàng chia sẻ đức tin và niềm hy vọng của mình (*1 Phi-e-rơ 3:15*).

Đọc 1 Phi-e-rơ 3:8–15. Lời Chúa dạy chúng ta điều gì qua những câu này?

Dưới đây là một số gợi ý đơn giản cần ghi nhớ khi bạn xem xét cách chia sẻ về Chúa Giê-su với người khác một cách chủ động hơn:

- Tìm hiểu một người và xây dựng tình bạn lâu dài. Sự ấm áp, lòng tốt và sự quan tâm chân thành của bạn dành cho họ (được coi là “đáng yêu”) sẽ giúp họ đến với Chúa. Một số người gọi đây là “truyền giáo qua tình bạn”.
- Cầu nguyện để Đức Thánh Linh làm việc trong lòng người ấy. Cầu Chúa ban cho những cơ hội phù hợp để tương tác với họ.
- Tìm kiếm cơ hội để chia sẻ những kinh nghiệm đức tin của bạn hoặc cầu nguyện cho họ. Xin Chúa ban cho bạn sự mạnh dạn nhưng cũng nhẹ nhàng trong cách tiếp cận.
- Tìm cách kết nối người bạn mới với những người khác trong Hội Thánh, để họ có thể cảm nhận được sự đùm bọc của cộng đồng Hội Thánh. Bước tiếp sau đó là một buổi nhóm cộng đồng hoặc nhóm nhỏ cùng nhau học Kinh Thánh.
- Cầu nguyện về những nhu cầu hoặc thắc mắc cụ thể của người bạn mới, tìm cơ hội để họ nhìn thấy cách mà Kinh Thánh mang lại sự an ủi, lời khuyên và sự hướng dẫn trong cuộc sống. Trước tiên, bạn có thể chỉ chia sẻ một lời hứa trong Kinh Thánh hoặc trả lời một câu hỏi, điều này sẽ mở ra cánh cửa cho những cuộc thảo luận sâu sắc hơn. Luôn phải cầu nguyện cho những điều đó nữa.
- Khi đến thời điểm thích hợp, hỏi xem bạn mình có muốn tiến thêm một bước là học Kinh Thánh và cuối cùng là chịu phép báp-têm hay chẳng. Trong những bước này đừng vội vàng nhưng cũng đừng chậm trễ. Hãy cầu nguyện!
- Hành động của chúng ta nên thể hiện chúng ta thuộc về ai. Cách chúng ta đối xử với những người khác trong cuộc sống sẽ nói lên rất nhiều điều. Khi tính cách của chúng ta được hình thành theo hình ảnh của Ngài (được thánh hóa), chúng ta sẽ sống và thu hút mọi người đến với Ngài.

Đứa Con Lầm Lạc

Nhiều người trải qua một sự thật đau lòng và xót xa khi có một đứa con, mặc dù được nuôi dưỡng trong một gia đình có đức tin mạnh mẽ, nhưng nó đã chọn rời xa Đức Chúa Trời.

Ép-ra-im, dân tộc được Chúa chọn, đã lìa xa Ngài. Ô-sê 4:17 và Ô-sê 7 cho chúng ta biết gì về tội lỗi của Ép-ra-im?

Hơn nữa, chúng ta đọc thấy Ra-chên, bà của Ép-ra-im, khóc lóc đắng cay vì Ép-ra-im đã lìa bỏ Chúa (*Giê-rê-mi 31:15*). Chúa đáp lại nỗi buồn sâu thẳm của bà bằng những lời trong Giê-rê-mi 31:16, 17: “Hãy nín tiếng người, đừng than-khóc, mắt người đừng sa lụy, vì công-việc của người sẽ được thương; chúng nó sẽ trở về từ xứ kẻ thù, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Sẽ có sự trông-mong cho kỳ sau-rốt của người; con-cái người sẽ trở về bờ-cõi mình.”

Thay vì khóc thương cho đứa con lầm lạc của mình, Ra-chên được Chúa khuyên hãy có hy vọng. Đoạn này còn cho chúng ta biết thêm điều gì? Đọc Giê-rê-mi 31:18, 19.

Qua những câu chuyện này, chúng ta biết rằng luôn có hy vọng (như trường hợp của Ép-ra-im và Gô-me), bởi vì Chúa không bao giờ bỏ mặc chúng ta. Mặc dù Chúa khiển trách dân Ngài hết lần này đến lần khác, nhưng lòng thương xót của Ngài không bao giờ phai nhạt, và sứ điệp của Ngài trong công việc này vẫn tiếp tục (*xem Giê-rê-mi 31:20*).

Chúng ta có thể cảm thấy vô cùng đau đớn, thất vọng và chán nản, hoặc thậm chí chỉ trích những người anh em đã rời xa Chúa. Tuy nhiên, Chúa nhắc nhở chúng ta rằng Ngài không quên đứa con lạc lối đó, hoàn toàn không! Suy nghĩ của Chúa về người anh em này không phải là thoáng qua mà là chân thành và từ đáy lòng. Thật vậy, Chúa phán rằng lòng Ngài khao khát tìm kiếm những cá nhân như vậy. Ngài mong mỗi họ trở về với Ngài và lòng thương xót của Ngài rất vĩ đại.

Bạn cảm thấy thế nào về những người anh em đã rời xa Chúa, khi biết rõ phản ứng của Ngài trước nỗi đau của Ra-chên về sự hư hỏng của Ép-ra-im? Điều này thách thức hay khích lệ bạn?

Đem Họ Trở Về

Trong hành trình theo Chúa, tất cả chúng ta đều có những lúc yếu đuối hoặc nản lòng; trong những thời khắc bi đát, chúng ta không giữ lòng trung tín hoặc đơn giản là vì chúng ta nguội lạnh quá lâu. Điều gì đã đưa chúng ta trở lại mối quan hệ bền chặt với Ngài?

Xa-cha-ri 10 chia sẻ một số sứ điệp tuyệt vời, cách mà Đức Chúa Trời đã đưa dân Ngài trở về cùng Ngài. Đọc kỹ đoạn này và ghi nhớ những sứ điệp của nó.

Trên thực tế, việc có thể liên hệ và tương tác với người anh em đã rời xa Chúa là một thách thức. Chúng ta có thể tự hỏi, mọi chuyện phải diễn tiến như thế nào để có được một kết quả khác đi. Chúng ta có thể tự hỏi, làm thế nào để tương tác với họ khi họ đã có một thế giới quan khác; và chúng ta có thể thất vọng và bất lực về những quyết định sai lầm mà họ vẫn đang làm. Những suy nghĩ này sẽ ảnh hưởng đến cách chúng ta cư xử với người anh em của mình; vì vậy, sống và dành trọn thời gian của chúng ta thông công với Đấng Cứu Rỗi là điều rất quan trọng.

Đời sống, lời nói, hành động và lời cầu nguyện của chúng ta là lời chúng có thể thay đổi hoàn toàn cuộc đời và tương lai của người bạn đời hoặc con cái chúng ta — là người đã rời xa Chúa. (Đọc Lu-ca 22:31, 32 và Giăng 21:15–17 để biết rằng lời cầu nguyện của Chúa Giê-su dành cho Phi-e-rơ đã thay đổi tương lai của ông như thế nào.) Hãy vứt bỏ tất cả mọi sự buồn giận, sự phán xét hay lên án mà bạn có đối với họ; và thay vào đó, hãy cầu xin Chúa thay thế những cảm xúc tiêu cực bằng tình yêu thương mà chỉ Ngài mới có thể ban cho. Cầu xin Chúa phủ che bạn bằng bản tính của Ngài để bạn có thể noi gương với một thái độ yêu thương và vị tha. Hãy nhớ rằng “không có sự ảnh hưởng nào có thể biến cải tâm hồn con người mạnh mẽ hơn là sự ảnh hưởng của một đời sống vị tha. Lập luận mạnh mẽ nhất ủng hộ Phúc âm là một Cơ Đốc nhân biết yêu thương và đáng được yêu thương.” —Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, trang 470.

Qua đời sống kiên định của chúng ta sẽ dẫn dắt người khác đến với Chúa Giê-su; những người đã chối bỏ Chúa sẽ thấy nơi chúng ta những điều mà chỉ có thể đến từ Chúa. Họ sẽ thấy sự bình an vượt quá sự hiểu biết của con người; sẽ thấy tình yêu thương không bao giờ phai, và niềm hy vọng trọn vẹn trong mọi nghịch cảnh. Tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta và cho người anh em của chúng ta không bao giờ thay đổi. Chúng ta có thể trao tặng tình yêu mà chúng ta nhận được mỗi ngày cho những người xung quanh.

Ê-phê-sô 3:17–19 khuyến khích chúng ta làm gì?

Suy Gẫm Thêm:

“Dù ở vị trí nào, nếu không có tình yêu thương dành cho anh em mình, thì chúng ta không thể có tình yêu thương thánh khiết dành cho Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể yêu anh em bằng cách gượng ép để yêu. Điều cần thiết là chúng ta phải có tình yêu của Đấng Christ ở trong lòng. Khi bản thân được hòa nhập cùng Đấng Christ, tình yêu thương sẽ tự nhiên nảy nở.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, trang 384.

“Những ai cố gắng hết lòng, tận tâm tận lực làm công việc chinh phục linh hồn cho Chúa Giê-su Christ, họ sẽ là những người phát triển tốt nhất về mặt tâm linh và lòng tận tụy.”—Ellen G. White, *Evangelism*, trang 356.

“Hết lòng phục vụ mang lại sức mạnh tốt nhất để chống lại điều ác.”—Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, trang 105.

“Để bước đi trong sự vui mừng của Ngài, chúng ta vui mừng khi thấy những linh hồn được cứu bởi sự hy sinh của Ngài; chúng ta phải tham gia vào công trình cứu rỗi của Ngài.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 142.

“Những ai từ chối đặc ân được thông công với Đấng Christ trong sự phục vụ, tức là từ chối sự huấn luyện duy nhất để cùng Ngài dự phần trong sự vinh hiển của Ngài.”—Ellen G. White, *Education*, trang 264.

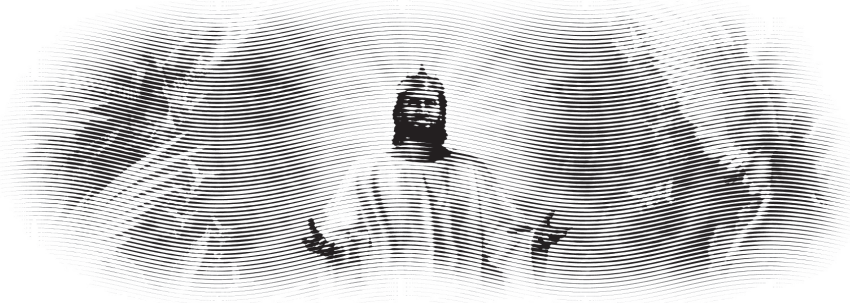
Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Tại sao tình yêu thương lại là nền tảng và sự cần thiết mang lại hiệu quả cho công việc chứng đạo?
2. Việc chinh phục linh hồn phải gắn liền với đời sống cá nhân và với việc đồng hành cùng Chúa. Khi nào bạn nhận thấy điều này là đúng?
3. Chia sẻ về Chúa với người khác có một nền tảng hay sự hiểu biết cơ bản cần thiết nào không? Nếu có, đó có thể là gì?
4. Khi hướng dẫn một buổi học Kinh Thánh cho một người chưa tin Chúa, bạn sẽ bắt đầu từ đâu? Trọng tâm ban đầu của bạn là gì: chứng minh một số giáo lý hay giới thiệu họ biết đến Chúa Giê-su?
5. Hãy hát hoặc lắng nghe lời bài thánh ca “Được Cứu” (Thánh Ca Cơ Đốc Phục Lâm #293) và suy gẫm về cách bạn đang rao giảng điều đó.

Tóm Lược:

Khi tình yêu của Chúa và Lời sống quyền năng của Ngài tràn ngập trong đời sống hàng ngày của chúng ta, chúng ta sẽ được thúc đẩy để yêu thương và chia sẻ danh Ngài với mọi người xung quanh. Chúng ta nên cầu nguyện, suy gẫm và chủ động làm chứng, tin rằng Lời đã phán ra từ miệng Ngài sẽ không trở về luống công, mà nó sẽ làm trọn điều Ngài muốn và sẽ thịnh vượng trong những việc Ngài đã sai khiến nó (Ê-sai 55:11).

Vào Cõi Vĩnh Hằng



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Thi-thiên 80; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17; Khải-huyền 21:9–27; Ê-sai 25:8; Khải-huyền 7:17; Khải-huyền 21:4; Giăng 6:44.*

Câu Gốc: “Hỡi kẻ rất yêu-dấu, chính lúc bây giờ chúng ta là con-cái Đức Chúa Trời, còn về sự chúng ta sẽ ra thế nào, thì điều đó chưa được bày-tỏ. Chúng ta biết rằng khi Ngài hiện đến, chúng ta sẽ giống như Ngài, vì sẽ thấy Ngài như vốn có thật vậy” (1 Giăng 3:2)

Tương lai sẽ ra sao với chúng ta? Điều gì đang chờ đón chúng ta? Cùng một lúc, nó có thể vừa đáng sợ, vừa phấn khích, vừa nản lòng hay là tuyệt vời. Hãy biết rằng Chúa Giê-su là thành tín và lời Ngài là chân thật (*Khải-huyền 3:14*). Những thời kỳ đầy biến động vẫn còn đang ở phía trước (*Ma-thi-ơ 24:21, 22*), nhưng Chúa đã hứa sẽ không lìa bỏ chúng ta (*Hê-bơ-rơ 13:5*). Chúa sẽ thực hiện đúng theo những gì Ngài đã phán, luôn luôn và sẽ luôn là như vậy (*Hê-bơ-rơ 10:23*); nhưng “kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu” (*Ma-thi-ơ 24:13*).

Bất kể số ngày còn lại trên đất của chúng ta là bao nhiêu, chúng ta nên hướng mắt về Chúa Giê-su, ngó chăm vào Ngài. Điều này không phải dễ dàng cho chúng ta trong một thế giới có nhiều cám dỗ, nhưng cầu xin chúng ta được như vua Đa-vít đã nói: “Mắt tôi hằng ngưỡng vọng Đức Giê-hô-va; vì Ngài sẽ xở chơn tôi ra khỏi lưới” (*Thi-thiên 25:15*).

Tuần này, chúng ta hãy cùng tìm hiểu về phần thưởng trên Thiên đàng (*Ma-thi-ơ 5:12, Khải-huyền 22:12*); Thiên đàng sẽ như thế nào, và thật tuyệt vời biết bao khi cuối cùng chúng ta được ở bên Đấng đã dựng nên chúng ta, Ngài yêu thương chúng ta đến nỗi phải chịu chết để cứu chuộc chúng ta ra khỏi tội lỗi và rồi Ngài sẽ sớm trở lại. Chúng ta chỉ cần giữ vững đức tin cho đến lúc đó.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, 27 tháng 6.

Cuộc Sống Ngày Nay

Nhìn khắp mọi nơi, chúng ta thấy thế giới đang chao đảo và rên siết; những dấu hiệu mà Chúa Giê-su đã nói tiên tri đều đang diễn ra.

Chiến tranh và tin đồn về chiến tranh, nước này nổi dậy chống lại nước kia, nạn đói, dịch bệnh, động đất và bắt bớ (*Ma-thi-ơ 24:6-11*) đang diễn ra xung quanh chúng ta ngày càng gia tăng. Thật vậy, chúng ta đang sống trong thời kỳ nghiệt ngã, và cũng là lúc chúng ta cần có một mối quan hệ bền vững với Đức Chúa Trời.

Chúng ta được phán dạy rằng, “Sự cuối cùng của muôn vật đã gần; vậy hãy khôn ngoan tỉnh thức mà cầu nguyện” (*1 Phi-e-rơ 4:7*). Vậy thì, hiện nay là lúc chúng ta cần phải củng cố và làm vững mạnh mối thông công với Chúa hơn bất kỳ lúc nào. Không biết thời kỳ này sẽ kéo dài bao lâu, nhưng chúng ta biết đời sống của mỗi chúng ta là ngắn ngủi. Bất kể là sống được bao lâu “Hỡi anh em, là kẻ nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài, song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng biết! Vì sự sống của anh em là chi? Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay” (*Gia-cơ 4:13, 14*). Chúng ta biết lời cảnh báo này hoàn toàn đúng. Chúng ta, những người đang đọc những lời này, có thể sẽ không còn sống cho đến ngày đó. Đây là thực tế đau buồn cho chúng ta là những kẻ sống trong một thế giới sa ngã. Vậy thì, chúng ta phải luôn gìn giữ mối thông công mật thiết với Chúa; luôn nhận thức rằng chúng ta cần đến Ngài và ân điển cứu rỗi của Ngài là quan trọng như thế nào?

Thi-thiên 80 đưa ra một lời khẩn cầu tuyệt đẹp. Hãy đọc đoạn này và đặc biệt xem xét các câu 1-3, 14-17, 18, 19, và hãy đổi chữ “chúng tôi” thành chữ “tôi”. Bất kể thời gian, địa điểm và bối cảnh của Thi Thiên khác với thời điểm của chúng ta, nhưng chúng ta có thể áp dụng nó cho cá nhân mình theo những cách nào?

Tất cả chúng ta đều cần sự phục hưng trong đời sống của mình. Chúng ta rất dễ dàng tự mãn hoặc thậm chí quên mất những gì Chúa đã và đang làm cho mình. Có tin đồn trung tín nào, khi đang gặp khó khăn mà lại không thể cầu nguyện như thế này: “Xin hãy đem chúng tôi lại, làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu!” (*Thi-thiên 80:19*)? Khi bạn chấp nhận những gì Chúa Giê-su đã làm cho mình; khi bạn biết tội lỗi của mình đã được tha và bạn được sự công bình hoàn hảo của Ngài bao phủ; bởi đức tin, bạn biết rằng mình đã được cứu.

Bạn hiểu thế nào về ý nghĩa: Chúa “sáng chói” mặt Ngài trên tôi; đặc biệt khi biết rằng chỉ bởi sự công bình của Ngài bạn sẽ được cứu?

Sau Cùng, Gặp Mặt Đối Mặt

Chúng ta được dựng nên để ở cùng Đức Chúa Trời (*Sáng-thế Ký 2:7*). Kể từ khi Đức Chúa Trời dựng nên loài người, Ngài đã ban cho họ mọi thứ để khôi phục mối quan hệ đổ vỡ với Ngài (*Giăng 3:16*). Ngài đã đặt sự đời đời vào lòng con người, nhưng họ không thể thấu hiểu những gì Đức Chúa Trời đã làm từ ban đầu đến cuối cùng (*Truyền-đạo 3:11*). Chúng ta là một phần của cuộc chiến vĩ đại đang diễn ra xung quanh chúng ta, ngay cả trong chính chúng ta; nhưng chúng ta thường không dừng lại đủ lâu để suy gẫm về cái giá to lớn của những gì đã được ban cho để chúng ta được khôi phục lại mối quan hệ mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta có với Ngài. Chúng ta thường bị cuốn vào những cuộc chiến và thử thách thế gian, quên rằng “Nhưng chúng ta là công-dân trên trời; ấy là từ nơi đó mà chúng ta trông-đợi Cứu-Chúa mình là Đức Chúa Giê-su-Christ, Ngài sẽ biến-hóa thân-thể hèn-mạt chúng ta ra giống như thân-thể vinh-hiển Ngài, y theo quyền-phép Ngài có để phục muôn vật” (*Phi-líp 3:20, 21*).

Chúng ta biết rằng khi thế giới tiến gần đến ngày tận thế sẽ có một đám mây trắng nhỏ xuất hiện trên bầu trời phía đông. Khi đám mây ấy đến gần hơn, chúng ta sẽ thấy trên đám mây ấy có một Đấng “giống như một con người ngồi trên mây, đầu đội mũ triều-thiên vàng, tay cầm lưỡi liềm bén” (*Khải-huyền 14:14*). Chúa Giê-su sẽ được hàng ngàn thiên sứ tháp tùng (*Ma-thi-ơ 25:31*), và mọi mắt sẽ nhìn thấy Ngài (*Khải-huyền 1:7*). Khi Đức Chúa Trời ngự xuống, chúng ta sẽ nghe tiếng Ngài, tiếng kèn của Ngài, và mồ mả của những kẻ đã ngủ yên trong Đấng Christ sẽ được mở ra và họ sống lại trước hết (*1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16*). Họ sẽ nhận ra tiếng của Đấng gọi họ (*Giăng 5:28*).

Điều gì sẽ xảy ra tiếp theo? Đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17. Cuối cùng, những gì Phao-lô viết trong Phi-líp 2:10, 11 sẽ vang dội khắp vũ trụ.

Thật là một tư tưởng tuyệt vời và phi thường! Một ngày nào đó chúng ta sẽ được nhìn thấy Chúa Giê-su, thật sự là Ngài. Chúng ta sẽ nghe tiếng Ngài, và chúng ta sẽ xưng nhận Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng mà chúng ta đã đọc, đã cầu nguyện, đã giới thiệu với người khác; Ngài là Đấng mà lòng chúng ta hằng mong đợi, chúng ta sẽ thật sự được gặp Ngài mặt đối mặt. Chúng ta có thể chắc chắn và tin vào điều này, vì Đức Chúa Trời là thành tín, và lời hứa của Ngài là chân thật (*Khải-huyền 22:6*).

Vào khoảnh khắc ấy, khi tiếng kèn vang lên và mọi mắt đều nhìn thấy Chúa Giê-su, chúng ta sẽ biết rằng sự chờ đợi là xứng đáng. Mỗi lời cầu nguyện bên bỉ, mỗi khoảnh khắc chúng ta dành ưu tiên cho Ngài, mỗi lần chúng ta mạnh dạn rao giảng về Ngài và mỗi thử thách sẽ được kết thúc khi chúng ta được nhìn thấy mặt Ngài (*Khải-huyền 22:4*).

Nàng Dâu

Trong thời gian bị lưu đày trên đảo Bát-mô, sứ đồ Giăng đã được ban cho một khái tượng về cuộc sống sẽ như thế nào khi chúng ta được đoàn tụ với Đức Chúa Trời trong cõi đời đời.

Đọc Khải-huyền 21:9–11. Phép so sánh nào đã được nói đến ở đây, theo bạn, tại sao nó được sử dụng?

Nàng dâu thật xinh đẹp trong ngày cưới, và ai cũng muốn được ngắm nhìn nàng. Ngày cưới là bước ngoặt cho một cuộc sống mới bên nhau của nàng dâu và chàng rể, và điều này cũng chính là mối quan hệ của chúng ta với Chúa khi Ngài tái lâm.

Chúa Giê-su đã chuẩn bị một chỗ cho chúng ta (*Giăng 14:1–3*), một chỗ tuyệt đẹp chúng ta không thể diễn tả thành lời. Thật vậy, “ngôn từ của loài người không đủ sức diễn tả phần thưởng dành cho người công bình. Chỉ những ai chứng kiến mới hiểu được. Không một trí tuệ hữu hạn nào có thể thấu hiểu được sự vinh hiển của Thiên Đàng nơi Đức Chúa Trời ngự.”—Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 675.

Mặc dù chúng ta không thật sự hiểu trời mới đất mới sẽ như thế nào, nhưng Đức Chúa Trời đã cho Giăng thấy một khái tượng về nơi này để chúng ta trông mong “lễ cưới” sẽ đến. Thật vậy, chúng ta được kêu gọi “Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất;” (*Cô-lô-se 3:2*).

Đức Chúa Trời đang chuẩn bị kỹ lưỡng cho sự kiện này, và Ngài không muốn “lễ cưới” sẽ gây bất ngờ cho chúng ta (*Ma-thi-ơ 22:1–14, Ma-thi-ơ 25:1–13*).

Vũ trụ sẽ là hội chúng chứng kiến sự kiện này diễn ra, và chúng ta là một trong những nhân vật chính trong câu chuyện. Chúng ta sẽ cùng với “nàng dâu” nơi thành thánh mà Đức Chúa Giê-su, khi Ngài tái lâm sẽ đưa chúng ta đến đó. Điều thú vị là dân sự của Đức Chúa Trời, các thánh đồ cũng được gọi là nàng dâu (*Khải-huyền 19:7*), có lẽ vì họ đang ở trong “Thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình” (*Khải-huyền 21:2*).

Lời miêu tả tuyệt đẹp về Thành thánh cho thấy có một mối liên hệ mật thiết giữa dân sự Đức Chúa Trời và thành ấy, bởi vì cả hai đều được gọi là “nàng dâu”. Kinh Thánh tiết lộ một mô tả chi tiết về “Thành thánh, là Giê-ru-sa-lem Mới, là thủ đô và đại diện cho vương quốc Đức Chúa Trời, và nó được gọi là ‘nàng dâu, vợ của Chiên Con.’”—Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 426.

Đọc Khải-huyền 21:9–27. Tại sao hiện nay chúng ta rất khó có thể hình dung về điều này? Làm sao chúng ta có thể hiểu đúng những gì đã được hứa cho chúng ta ở đây?

Theo Bước Chiên Con

Có bao giờ bạn được hỏi rằng bạn mong đợi điều gì nhất trong cõi vĩnh hằng? Nếu bạn hỏi một đứa trẻ, chúng có thể trả lời: “Cuối cọp”, “Trượt cỏ hươu cao cổ”, hoặc “Bay đến những hành tinh khác”. Nếu bạn hỏi một thiếu niên, chúng có thể trả lời: “Không phải làm bài tập ở trường” hoặc “Cùng bạn bè khám phá thiên đàng mà không sợ nguy hiểm”. Và nếu bạn hỏi một nhóm người lớn, họ sẽ nói: “Được ở một nơi không còn đau đớn, khổ sở hay chết chóc” hoặc “Được đoàn tụ với những người thân yêu”. Tất cả những câu trả lời này đều tốt lành và chân thật; còn có rất nhiều điều để mong đợi ở trời mới đất mới. Sự vĩnh hằng cháy bỏng trong lòng chúng ta, và chúng ta biết chắc chắn sẽ phải có nhiều điều mới mẻ hơn cuộc sống ở đây hiện nay trên đất này.

Chúng ta còn mong đợi những phước lành nào khác nữa trong cõi vĩnh hằng? Hãy đọc Ê-sai 25:8, Khải-huyền 7:17 và Khải-huyền 21:4.

Được gặp Đức Chúa Giê-su mặt đối mặt chính là phước lành lớn nhất của thiên đàng; và cuối cùng là chúng ta có thể cảm tạ Ngài về những gì Ngài đã làm cho chúng ta trên thế giới sa ngã này. Chúng ta sẽ vui mừng tôn vinh và thờ phượng Ngài, vì Ngài đã cứu chúng ta khỏi sự chết đời đời, bằng chính nhục hình Ngài gánh chịu trên thập tự giá; “Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen!” (*Khải-huyền 5:12*).

Giăng Báp-tít giới thiệu Chúa Giê-su là “Chiên Con của Đức Chúa Trời” (*Giăng 1:35–37*). Các môn đồ theo sát Ngài; Khải-huyền 14:4 cho biết chúng ta sẽ như thế này: “Chiên Con đi đâu, những kẻ này theo đó”. Tuy nhiên, nếu chúng ta muốn theo Ngài trên thiên đàng thì trước hết chúng ta phải theo Ngài trên đất này.

Đức Chúa Giê-su, Ngài là Chiên Con, cũng là Đấng Chăn Giữ chúng ta, và Ngài chăn dắt chúng ta tận tình hơn bất kỳ Đấng nào khác có thể làm. Đây là niềm an ủi cho chúng ta trong những lúc khốn đốn; và hơn nữa Chúa Giê-su sẽ không bao giờ lìa bỏ chúng ta, ngay cả khi ở trên thiên đàng.

Khải-huyền 7:17 có chép: “Vì Chiên Con ở giữa ngôi sẽ chăn giữ và đưa chúng đến những suối nước sống; Đức Chúa Trời sẽ lau hết nước mắt nơi mắt chúng”. Là dân sự của Ngài, là chiên của Ngài, chúng ta sẽ theo Chúa Giê-su lên trên thiên đàng, mãi mãi mong muốn được ở cùng với Ngài. Một đặc điểm nổi bật của dân sự Đức Chúa Trời là “Danh Chúa sẽ ở trên trán mình” (*Khải-huyền 22:4*). Nghĩa là, Ngài sẽ luôn ở trong trí chúng ta.

Hãy nghe bài Thánh Ca “Theo Chiên Con” (Follow the Lamb) qua đường link: <https://vimeo.com/1067821589>, và hãy chuyển lời bài ca thành lời cầu nguyện của riêng bạn ngay hôm nay.

“Hãy đến!”

Lời mời “Hãy đến” này được gửi đến chúng ta ngay hôm nay.

Hãy đọc những đoạn Kinh Thánh sau đây và lưu ý lời mời của Ngài dành cho bạn: **Ma-thi-ơ 11:28–30, Ê-sai 55:1–3, Giăng 6:44.**

Đức Thánh Linh muốn kéo bạn đến với Chúa Giê-su ngay hôm nay. Chúa Giê-su mời bạn đến và ở trong Ngài cho đến khi Ngài trở lại. Khi bạn đáp lời mời và đến với Ngài; khi lòng bạn mềm mại và tâm trí bạn đầu phục, bạn sẽ cảm thấy bình an vì biết rằng Ngài sẽ nâng đỡ bạn trong ngày sau rốt trên đất này, cho dù bạn không xứng đáng. Chúa Giê-su phán: “Kẻ đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài đâu” (*Giăng 6:37*).

Chúng ta phải biết cộng tác với Đức Thánh Linh là việc cấp bách để kêu gọi nhiều người bước vào mối quan hệ cứu rỗi trong Chúa Giê-su; “Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến! Ai khát, khá đến. Kẻ nào muốn, khá nhận lấy nước sự sống cách nhưng không” (*Khải-huyền 22:17*).

Lời mời là miễn phí; nó được ban như một quà tặng ân điển. Khi chúng ta tiếp nhận Ngài vào cuộc đời mình; khi chúng ta yêu Ngài hết lòng, hết trí, hết linh hồn và hết sức (*Phục-truyền 6:5*), thì cuộc sống của chúng ta hiện bây giờ và trong tương lai sẽ được thay đổi mãi mãi.

Ngay cả khi Chúa Giê-su mời chúng ta đến với Ngài, những lời cuối cùng trong Kinh Thánh hứa hẹn điều này: “Phải, ta đến mau chóng. A-men, lạy Đức Chúa Giê-su, xin hãy đến!” (*Khải-huyền 22:20*).

Nhanh đến mức nào? Theo chúng ta biết, khi chúng ta nhắm mắt lìa đời, thì tiếp theo đó khi chúng ta mở mắt ra, chúng ta sẽ chứng kiến sự tái lâm của Đấng Cơ Đốc. Suy nghĩ về việc cuộc đời chúng ta trôi qua nhanh như thế nào, thì Chúa Giê-su cũng sẽ trở lại với chúng ta nhanh như vậy. Có lẽ tư tưởng đầu tiên của chúng ta khi được phục sinh sẽ là “Ôi Chúa ơi, cuối cùng thì Ngài cũng đến nhanh chóng!”.

Quả thật, hiện bây giờ chúng ta chỉ thấy mập mờ như trong gương. Nhưng rồi chúng ta sẽ được thấy Ngài mặt đối mặt. Đừng mệt mỏi vì phải chờ đợi. Hãy giữ cho mong ước của bạn luôn sống động, luôn hiện hữu trong bạn, trong đức tin và niềm hy vọng vào tình yêu và lòng nhân từ của Chúa. Lạy Chúa Giê-su, xin hãy đến!

Ngay bây giờ hãy cầu nguyện để có một đức tin được bền vững, để đức tin cho phép bạn đầu phục hoàn toàn và trọn vẹn vì Đấng đã chết cho bạn và Ngài cũng sẽ nhanh chóng trở lại vì bạn.

Suy Gẫm Thêm:

“Nếu chúng ta không tiếp nhận đạo của Đấng Cơ Đốc bằng cách nuôi dưỡng Lời Chúa, chúng ta sẽ không được phép vào Thành thánh của Đức Chúa Trời. Chúng ta đã sống bằng thức ăn trần gian, đã được tập rèn theo thị hiếu trần tục, chúng ta sẽ không đủ điều kiện để bước vào vương quốc thiên đàng; chúng ta không thể cảm nhận được dòng chảy tinh khiết đang luân chuyển trên thiên đàng. Tiếng nói của các Thiên sứ và âm nhạc từ đàn hạc của họ sẽ không làm chúng ta thỏa lòng. Hiện thực về thiên đàng sẽ như một điều bí ẩn trong tâm trí chúng ta. Chúng ta phải đói khát về sự công bình của Đấng Cơ Đốc; chúng ta cần được uốn nắn và định hình bởi sự biến đổi của ân điển Ngài, để chúng ta có thể hòa nhập vào cộng đồng các thiên sứ trên trời.

“Bấy giờ các nước sẽ không còn luật pháp nào khác ngoài luật pháp của thiên đàng. Tất cả mọi người sẽ là một gia đình hạnh phúc, hiệp nhất và khoác lên mình tấm áo ngời khen và tạ ơn... Trên bầu trời, các vì sao mai sẽ cùng nhau ca hát, và các con trai của Đức Chúa Trời sẽ reo mừng, trong khi Đức Chúa Trời và Đấng Christ sẽ cùng nhau tuyên bố: “Sẽ không còn tội lỗi, cũng không còn sự chết.”

“Chúng ta muốn tập thói quen nói về thiên đàng, một thiên đàng tươi đẹp. Hãy nói về cuộc sống ở đó, cuộc sống vĩnh cửu cùng với Đức Chúa Trời hằng sống, và rồi bạn sẽ quên đi những thử thách và khó khăn nhỏ bé của mình. Hãy để tâm trí chúng ta hướng về Đức Chúa Trời.”—Ellen G. White, *The Faith I Live By*, trang 363.

Câu Hỏi Thảo Luận:

1. Hãy nghe hoặc đọc khái tượng về thiên đàng của bà Ellen G. White được tìm thấy trong *Early Writings*, trang 14–20. Điều gì gây ấn tượng nhất với bạn về khái tượng này?
2. Bạn muốn ghi nhớ khía cạnh nào nhất trong bài học của quý này để giữ mối tương giao với Chúa luôn bền chặt cho đến ngày gặp lại Chúa Giê-su?
3. Trong cuộc đời bạn ai là người cần được nghe về niềm hy vọng của thiên đàng? Hãy đến chia sẻ với họ càng sớm càng tốt. Hãy nhớ rằng: bạn không thể chia sẻ với họ một hy vọng mà chính bạn không có.

Tóm Lược:

Khi tập trung vào mục tiêu, chúng ta sẽ “tin chắc rằng Đấng đã khởi làm việc lành trong anh em, sẽ làm trọn hết cho đến ngày của Đức Chúa Giê-su Christ” (Phi-líp 1:6). Đức Chúa Trời là Đấng đã bắt đầu mối quan hệ với bạn và Ngài sẽ hoàn tất nó. Cầu xin chúng ta được lớn lên trong tình yêu thương và đức tin trong khi chờ đợi ngày Chúa trở lại; cầu xin chúng ta luôn được an nghỉ trong sự công bình của Đấng Christ, là điều được ban cho chúng ta bởi đức tin.